

**PADOMES REGULA (EK) Nr. 1782/2003****(2003. gada 29. septembris),**

**ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001**

**SATURS**

		<i>Lpp.</i>
I SADAĻA	DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS .....	275
II SADAĻA	VISPĀRĪGI NOTEIKUMI .....	276
1. nodaļa	Savstarpēja atbilstība .....	276
2. nodaļa	Modulācija un finanšu disciplīna .....	277
3. nodaļa	Saimniecību konsultatīvā sistēma .....	278
4. nodaļa	Integrētā administrācijas un kontroles sistēma .....	278
5. nodaļa	Citi vispārīgi noteikumi .....	281
III SADAĻA	VIENREIZĒJO MAKSĀJUMU SHĒMA .....	282
1. nodaļa	Vispārīgi noteikumi .....	282
2. nodaļa	Summas noteikšana .....	283
3. nodaļa	Tiesības uz maksājumu .....	284
1. iedaļa	Tiesības uz platībatkarīgo maksājumu .....	284
2. iedaļa	Tiesības uz maksājumu, kas pakļautas īpašiem nosacījumiem .....	286
4. nodaļa	Zemes izmantošana saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu .....	287
1. iedaļa	Zemes izmantošana .....	287
2. iedaļa	Tiesības atstāt zemi atmatā .....	287
5. nodaļa	Reģionālā un fakultatīvā izpilde .....	289
1. iedaļa	Reģionālā izpilde .....	289
2. iedaļa	Daļēja izpilde .....	291
3. iedaļa	Fakultatīvi izņēmumi .....	293
4. iedaļa	Fakultatīva pāreja .....	293
IV SADAĻA	CITAS ATBALSTA SHĒMAS .....	294
1. nodaļa	Īpašā kvalitātes piemaksa par cietajiem kviešiem .....	294
2. nodaļa	Piemaksa par proteīnaugiem .....	294

	<i>Lpp.</i>
3. nodaļa	Kultūratkarīgais maksājums par rīsiem ..... 295
4. nodaļa	Platībatkarīgais maksājums par riekstiem ..... 295
5. nodaļa	Atbalsts par kultūraugiem ar augstu enerģētisko vērtību ..... 297
6. nodaļa	Atbalsts par cietes kartupeļiem ..... 297
7. nodaļa	Piena ražošanas piemaksa un papildu maksājumi ..... 298
8. nodaļa	Īpašais reģionālais atbalsts par laukaugiem ..... 299
9. nodaļa	Atbalsts par sēklām ..... 299
10. nodaļa	Platībatkarīgais maksājums par laukaugiem ..... 299
11. nodaļa	Piemaksas par aitu un kazu gaļu ..... 303
12. nodaļa	Maksājumi par liellopu gaļu ..... 305
13. nodaļa	Atbalsts par pākšaugiem ..... 313
V SADAĻA	PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI ..... 314
I PIELIKUMS	Atbalsta shēmu saraksts, kas atbilst 1. pantā izklāstītajiem kritērijiem ..... 321
II PIELIKUMS	Valstij noteiktais maksimāli pieļaujamais daudzums, kas minēts 12. panta 2. punktā ..... 323
III PIELIKUMS	Likumā noteiktās pārvaldības prasības, kas minētas 3. un 4. pantā ..... 324
IV PIELIKUMS	Labi lauksaimniecības un vides apstākļi, kas minēti 5. pantā ..... 326
V PIELIKUMS	Saderīgas atbalsta shēmas, kas minētas 26. pantā ..... 327
VI PIELIKUMS	Tiešo maksājumu saraksts saistībā ar vienreizējo maksājumu, kas minēts 33. pantā ..... 328
VII PIELIKUMS	Pamatsummās aprēķins, kas minēts 37. pantā ..... 329
VIII PIELIKUMS	Valstij noteiktais maksimāli pieļaujamais daudzums, kas minēts 41. pantā ..... 332
IX PIELIKUMS	Laukaugu saraksts, kas minēti 66. pantā ..... 333
X PIELIKUMS	Tradicionālās cieto kviešu ražošanas zonas, kā minēts 74. pantā ..... 334
XI PIELIKUMS	Sēkļu šķirņu saraksts, kas minētas 99. pantā ..... 336

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 36., 37. pantu un 299. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu <sup>(1)</sup>,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu <sup>(2)</sup>,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu <sup>(3)</sup>,

tā kā:

- (1) Jāparedz kopīgi nosacījumi tiešajiem maksājumiem saskaņā ar dažādajām ienākumu atbalsta shēmām kopējās lauksaimniecības politikas ietvaros.

- (2) Pilna tiešā atbalsta samaksa jāsaista ar atbilstību noteikumiem, kuri attiecas uz lauksaimniecības zemi, lauksaimniecisko ražošanu un darbību. Tādiem noteikumiem jābūt par pamatu tam, lai kopējās tirgus organizācijā iekļautu pamatstandartus attiecībā uz vidi, pārtikas nekaitīgumu, dzīvnieku veselību un labturību un labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem. Ja minētie pamatstandarti netiek ievēroti, dalībvalstīm tiešais atbalsts pilnībā vai daļēji jāatceļ, pamatojoties uz proporcionāliem, objektīviem un progresīviem kritērijiem. Tāda atcelšana nedrīkst ierobežot sankcijas, ko nosaka tagad vai nākotnē saskaņā ar citiem Kopienas vai valsts tiesību aktu noteikumiem.

<sup>(1)</sup> Atzinums sniegts 2003. gada 5. jūnijā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

<sup>(2)</sup> OV C 208, 3.9.2003., 64. lpp.

<sup>(3)</sup> Atzinums sniegts 2003. gada 2. jūlijā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

- (3) Lai novērstu atteikšanos no lauksaimniecības zemes un nodrošinātu labu lauksaimniecības un vides apstākļu saglabāšanu tajās, jāizveido standarti, kuru pamatā var būt vai nebūt dalībvalstu noteikumi. Tāpēc ir lietderīgi noteikt Kopienas sistēmu, saskaņā ar kuru dalībvalstis var pieņemt standartus, ņemot vērā īpašās attiecīgo platību īpašības, ieskaitot augsnes un klimatisko apstākļus, esošās lauksaimniecības sistēmas (zemes izmantošanu, augseku, lauksaimniecības praksi) un lauku saimniecību struktūras.
- (4) Tā kā pastāvīgajām ganībām ir labvēlīga ietekme uz vidi, ir lietderīgi pieņemt pasākumus, lai veicinātu esošo pastāvīgo ganību saglabāšanu un novērstu to masveida pārvēršanu aramzemē.
- (5) Lai sasniegtu labāku līdzsvaru starp politikas instrumentiem, kuru nolūks ir veicināt ilgtspējīgu lauksaimniecību, un tiem, kuru nolūks ir veicināt lauku attīstību, Kopienas līmenī obligāti jāievieš pakāpeniskas tiešo maksājumu samazināšanas sistēma 2005. līdz 2012. gadam. Visi tiešie maksājumi, kas pārsniedz konkrētas summas, katru gadu par zināmu procentuālo daļu jāsamazina. Tādējādi gūtie ietaupījumi jāizmanto pasākumu finansēšanai saskaņā ar lauku attīstības programmu un jāiedala dalībvalstīm atbilstīgi objektīviem kritērijiem, kas vēl jānosaka. Tomēr ir lietderīgi noteikt, ka zināmā procentuālajai daļai no apjomiem jāpaliek dalībvalstīs, kur tie radušies. Līdz 2005. gadam dalībvalstis var turpināt fakultatīvi piemērot pašreizējo modulāciju saskaņā ar Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1259/1999, ar ko paredz kopīgus noteikumus tiešajām atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku<sup>(1)</sup>.
- (6) Lai nodrošinātu, ka summas kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanai (1.a apakšpozīcija) atbilst maksimāli pieļaujamiem gada daudzumiem, kas noteikti finanšu plānos, ir lietderīgi paredzēt finanšu mehānismu, lai attiecīgā gadījumā koriģētu tiešos maksājumus. Tiešā atbalsta korekcija jānosaka tad, ja prognozes norāda, ka 1.a apakšpozīcija, kurai noteiktā drošības norma ir EUR 300 miljoni, konkrētajā budžeta gadā ir pārsniegta.
- (7) Ņemot vērā struktūras korekcijas, kas rodas no rudzu intervences atcelšanas, ir lietderīgi paredzēt pārejas posma pasākumus dažiem rudzu audzēšanas reģioniem, ko finansē, izmantojot daļu no summām, kuras radušās modulācijas rezultātā.
- (8) Lai palīdzētu lauksaimniekiem izpildīt mūsdienīgas un augstas kvalitātes lauksaimniecības standartus, dalībvalstīm jāizveido visaptveroša sistēma, kas sniedz padomus komerciālām saimniecībām. Saimniecību konsultatīvajai sistēmai jāpalīdz lauksaimniekiem labāk apzināties materiālu plūsmas un procesus saimniecību līmenī, kas saistīti ar vidi, pārtikas nekaitīgumu, dzīvnieku veselību un labturību, nekādi neietekmējot viņu pienākumus un atbildību attiecībā uz tādu standartu ievērošanu.
- (9) Lai atvieglotu saimniecību konsultatīvās sistēmas ieviešanu, jāparedz laika posms, kurā dalībvalstis izveido minēto sistēmu. Lauksaimnieku dalībai sistēmā jābūt brīvprātīgai, priekšroku piešķirot tiem, kuri gadā tiešajos maksājumos saņem vairāk par kādu noteiktu summu. Ņemot vērā to, ka sistēma piedāvā konsultācijas lauksaimniekiem, ir lietderīgi konsultatīvās darbības gaitā iegūto informāciju uzskatīt par konfidenciālu, izņemot gadījumus, kad tiek nopietni pārkāpti Kopienas vai valsts tiesību akti.
- (10) Dalībvalstīm saskaņā ar 8. pantu Padomes 1999. gada 17. maija Regulā (EK) Nr. 1258/1999 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu<sup>(2)</sup> jāveic pasākumi, kas vajadzīgi, lai pārliecinātos, ka darījumi, kurus finansē Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļa, ir faktiski izpildīti un to izpilde bijusi pareiza, un lai novērstu un risinātu pārkāpumus.
- (11) Lai uzlabotu administrācijas un kontroles mehānismu efektivitāti un lietderību, jākorrigē sistēma, kura izveidota ar Padomes 1992. gada 27. novembra Regulu (EEK) Nr. 3508/92, ar ko izveido integrētu administrācijas un kontroles sistēmu dažām Kopienas atbalsta shēmām<sup>(3)</sup>, iekļaujot tajā vienreizējo maksājumu shēmu, atbalsta shēmas par cietajiem kviešiem, proteīnaugiem, kultūraugiem ar augstu enerģētisko vērtību, rīsiem, kartupeļu cieti, riekstiem, pienu, sēklām, pākšaugiem un īpašos reģionālos atbalstus, kā arī savstarpējas atbilstības, modulācijas un saimniecību konsultatīvās sistēmas noteikumu piemērošanas kontroli. Jāparedz iespēja vēlākā posmā iekļaut citas atbalsta shēmas.
- (12) Efektīvas kontroles labad un lai novērstu daudzkārtēju atbalsta pieteikumu iesniegšanu vairākiem pilnvarotiem maksātājiem vienā dalībvalstī, katrai dalībvalstij jāizveido vienota sistēma to lauksaimnieku identitātes reģistrēšanai, kuri iesniedz atbalsta pieteikumus saskaņā ar integrēto sistēmu.

<sup>(1)</sup> OV L 160, 26.6.1999., 113. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1244/2001 (OV L 173, 27.6.2001., 1. lpp.).

<sup>(2)</sup> OV L 160, 26.6.1999., 103. lpp.

<sup>(3)</sup> OV L 355, 5.12.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 495/2001 (OV L 72, 14.3.2001., 6. lpp.).

- (13) Integrētās sistēmas dažādo sastāvdaļu nolūks ir efektīvāka administrācija un kontrole. Tāpēc tādu Kopienas shēmu gadījumos, uz kurām neattiecas šī regula, dalībvalstīm jābūt iespējai izmantot sistēmu ar nosacījumu, ka tās nerīkojas pretēji attiecīgajiem noteikumiem.
- (14) Ņemot vērā sistēmas sarežģītību un lielo izskatāmo atbalsta pieteikumu skaitu, ir būtiski izmantot atbilstošus tehniskos resursus un administrācijas un kontroles metodes. Tāpēc integrētajai sistēmai katrā dalībvalstī jāietver elektroniska datu bāze, lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēma, atbalsta pieteikumi no lauksaimniekiem, saskaņota kontroles sistēma un – vienreizējo maksājumu shēmā – tiesību uz maksājumu identificēšanas un reģistrēšanas sistēma.
- (15) Lai savāktos datus varētu apstrādāt un izmantot atbalsta pieteikumu pārbaudīšanai, jāizveido augstas efektivitātes elektroniska datu bāze, kas jo īpaši ļauj veikt kontrolpārbaudes.
- (16) Lauksaimniecības zemes gabalu identifikācija ir pamatelements, lai pareizi piemērotu ar platību saistītās shēmas. Pieredze liecina, ka esošajām metodēm ir zināmi trūkumi. Tāpēc jāparedz identifikācijas sistēmas izveide, vajadzības gadījumā izmantojot attālo izpēti.
- (17) Vienkāršības labad dalībvalstīm jābūt iespējai paredzēt noteikumus vienota pieteikuma iesniegšanai saskaņā ar vairākām atbalsta shēmām un aizstāt ikgadējos pieteikumus ar pastāvīgo pieteikumu, kuram tikai jāsaņem ikgadējs apstiprinājums.
- (18) Dalībvalstīm jābūt iespējai izmantot summas, kas kļūst pieejamas pēc maksājumu samazināšanas saskaņā ar modulāciju dažiem papildu pasākumiem lauku attīstības atbalsta plāna ietvaros, ko paredz Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1257/1999 par lauku attīstības atbalstu no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) <sup>(1)</sup>.
- (19) Tā kā summas, kas kļūst pieejamas savstarpējas atbilstības rezultātā, nevar paredzēt pietiekamu laiku iepriekš, lai tās varētu izmantot papildu pasākumiem lauku attīstības atbalsta ietvaros, tādas summas jākreditē uz ELVGF Garantiju nodaļu, izņemot zināmu procentuālo daļu, kas jāpatur dalībvalstīm.
- (20) Maksājumi, kas paredzēti saskaņā ar Kopienas atbalsta shēmām, kompetentām valstu iestādēm pilnībā jāizmaksā [atbalsta] saņēmējiem, ievērojot šajā regulā paredzētos samazinājumus un noteiktajos termiņos.
- (21) Atbalsta shēmas saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku paredz tiešu atbalstu ienākumiem, jo īpaši, lai nodrošinātu pietiekami augstu dzīves līmeni lauku iedzīvotājiem. Šis mērķis ir cieši saistīts ar lauku rajonu uzturēšanu. Lai novērstu Kopienas līdzekļu nepareizu sadali, atbalsta maksājumus nemaksā lauksaimniekiem, kuri ir mākslīgi radījuši apstākļus, kas vajadzīgi tādu maksājumu ieguvei.
- (22) Kopējās atbalsta shēmas jāpielāgo pārmaiņām un vajadzības gadījumā tas jādara īsā termiņā. Tāpēc [atbalsta] saņēmēji nevar paļauties, ka atbalsta nosacījumi paliks nemainīgi, un viņiem ir jābūt gataviem tam, ka shēmas var tikt pārskatītas, ņemot vērā pārmaiņas tirgū.
- (23) Ņemot vērā tiešo maksājumu atbalsta būtisko ietekmi uz budžetu, kā arī, lai labāk novērtētu to ietekmi, Kopienas shēmas rūpīgāk jāizvērtē.
- (24) Kopienas lauksaimniecības konkurētspējas palielināšana un pārtikas kvalitātes un vides standartu veicināšana nozīmē to, ka noteikti kritiskie lauksaimniecības produktu institucionālās cenas un celsies ražošanas izmaksas Kopienas lauku saimniecībām. Lai sasniegtu minētos mērķus un veicinātu vairāk uz tirgu orientētu un ilgtspējīgāku lauksaimniecību, jāpabeidz pāreja no ražošanas atbalsta uz ražotāju atbalstu, ieviešot savstarpēji nesaistītā ieņēmumu atbalsta sistēmu par katru saimniecību. Kaut arī savstarpēja nesaistīšana nemainīs lauksaimniekam faktiski samaksātās summas, tā būtiski palielinās ieņēmumu atbalsta efektivitāti. Tāpēc ir lietderīgi uz vienreizējo saimniecības maksājumu attiecināt nosacījumus par savstarpēju atbilstību vides, pārtikas nekaitīguma, dzīvnieku veselības un labturības noteikumiem, kā arī par labu lauksaimniecības un vides apstākļu saglabāšanu saimniecībā.
- (25) Ar tādas sistēmas palīdzību vairāki esošie tiešie maksājumi, ko lauksaimnieki saņem saskaņā ar dažādām shēmām, jāapvieno vienreizējā maksājumā, kuru nosaka, pamatojoties uz koriģētām iepriekšējām tiesībām pārskata periodā, lai ņemtu vērā to pasākumu pilnīgu izpildi, kas ieviesti Programmas 2000 un šajā regulā veikto atbalsta summu korekciju ietvaros.
- (26) Tā kā labums administratīvās vienkāršošanas nozīmē palielināsies, ja tiks iekļautas daudzas nozares, shēmai pirmajā posmā jāattiecas uz visiem produktiem, kuri iekļauti laukaugu režīmā, kā arī uz pākšaugiem, sēklām, liellopu gaļu un aitū gaļu. Pārskatītie maksājumi par rīsiem un cietajiem kviešiem, kā arī maksājums piena nozarē pēc reformas pilnīgas izpildes arī jāiekļauj shēmā. Shēmā jāiekļauj arī maksājumi par cietes kartupeļiem un žāvētu rupjo lopbarību, un vienlaikus jāsauglabā atsevišķi maksājumi pārstrādes nozarē.

<sup>(1)</sup> OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp.

- (27) Jānosaka īpaši pasākumi attiecībā uz kaņepēm, lai nodrošinātu to, ka nelikumīgos kultūraugus nevar noslēpt starp citiem kultūraugiem, par kuriem var pretendēt uz vienreizējiem maksājumiem, tādējādi nelabvēlīgi ietekmējot kaņepju tirgus kopīgo organizāciju. Tāpēc jāparedz noteikums, ka platībatkarīgos maksājumus piešķir vienīgi par tādām platībām, kas apsētas ar kaņepju šķirnēm, kuras sniedz zināmas garantijas attiecībā uz psihotropo vielu saturu. Attiecīgi jāpielāgo norādes uz īpašajiem pasākumiem, kas paredzēti Padomes 2000. gada 27. jūlija Regulā (EK) Nr. 1673/2000 par šķiedrai audzētu linu un kaņepju tirgus kopīgo organizāciju <sup>(1)</sup>.
- (28) Lai lauksaimniekiem dotu iespēju izvēlēties, ko audzēt uz savas zemes, ieskaitot produktus, uz kuriem attiecas apvienotais atbalsts, tādējādi palielinot tirgus orientāciju, uz vienreizējo maksājumu nav jāattiecinā nosacījums par kāda konkrēta produkta ražošanu. Lai tomēr novērstu konkurences izkropļojumus, daži produkti jāizslēdz no ražošanas zemes gabalā, par kuru var pretendēt uz atbalstu.
- (29) Lai noteiktu summu, uz kuru lauksaimniekam jābūt tiesībām saskaņā ar jauno shēmu, ir lietderīgi atsaukties uz summām, kas viņam piešķirtas atskaites perioda laikā. Lai ņemtu vērā īpašas situācijas, jāizveido valsts rezerve. Minēto rezervi var izmantot arī, lai atvieglotu jaunu lauksaimnieku dalību shēmā. Vienreizējais maksājums jānosaka saimniecības līmenī.
- (30) Kopējā summa, uz ko saimniecībai ir tiesības, jāsadala daļās (tiesībās uz maksājumu) un jāpiesaista konkrētam nosakāmam skaitam hektāru, par kuriem var pretendēt uz atbalstu, lai atvieglotu tiesību uz piemaksu nodošanu. Lai novērstu spekulatīvu [tiesību] nodošanu, kas noved pie tiesību uz maksājumu uzkrāšanas bez atbilstoša lauksaimnieciska pamata, piešķirot atbalstu, ir lietderīgi paredzēt saikni starp tiesībām un konkrētu skaitu hektāru, par kuriem var pretendēt uz atbalstu, kā arī iespēju ierobežot tiesību nodošanu vienā reģionā. Jāparedz īpaši noteikumi ar platību tieši nesaistītam atbalstam, ņemot vērā īpašo situāciju aitu un kazu audzēšanā.
- (31) Lai nodrošinātu to, ka kopējais atbalsta un tiesību līmenis nepārsniedz pašreizējos budžeta ierobežojumus Kopienas vai valsts līmenī un, attiecīgā gadījumā, reģionālajā līmenī pārskata periodā, un ņemot vērā vēlākās korekcijas, ir lietderīgi paredzēt valstij noteiktus maksimāli pieļaujamus daudzumus, kas aprēķināti kā visu to līdzekļu summa, kuri katrā dalībvalstī piešķirti atbalsta maksājumiem saskaņā ar attiecīgajām atbalsta shēmām. Jāparedz proporcionāli samazinājumi maksimāli pieļaujamā daudzuma pārsniegšanas gadījumā.
- (32) Lai saglabātu priekšrocības, ko piedāvājuma kontrolēšanas nolūkā dod zemes atstāšana atmatā, vienlaikus pastiprinot tās labo ietekmi uz vidi saskaņā ar jauno atbalsta sistēmu, jānosacījumi aramzemes atstāšanai atmatā.
- (33) Lai varētu pietiekami elastīgi risināt īpašas situācijas, dalībvalstīm jābūt iespējai noteikt zināmu līdzsvaru starp individuālajām tiesībām uz maksājumu un reģionālajiem vai valsts vidējiem maksājumiem un starp esošajiem maksājumiem un vienreizējo maksājumu. Jāparedz īpaša atkāpe no aizlieguma audzēt augļus un dārzeņus, ieskaitot galda kartupeļus, lai novērstu to, ka reģionalizācijas gadījumā tas noved pie ražošanas pārtraukšanas, vienlaikus līdz minimumam samazinot jebkuru ietekmi uz konkurences izkropļojumu. Turklāt, lai ņemtu vērā dalībvalsts lauksaimniecības īpašos apstākļus, ir lietderīgi paredzēt tai iespēju lūgt noteikt pārejas laiku, lai ieviestu vienreizējā maksājuma shēmu, vienlaikus turpinot ievērot maksimālo pieļaujamo budžetu, kas noteikts vienreizējo maksājumu shēmai. Gadījumos, kad pārejas laikā vērojami nopietni konkurences izkropļojumi, un lai nodrošinātu Kopienas starptautisko saistību ievērošanu, ir lietderīgi paredzēt, ka Komisija var veikt vajadzīgos pasākumus tādu situāciju risināšanai.
- (34) Fakultatīvas vai pārejas izpildes gadījumā, lai aizsargātu lauksaimnieku likumīgās cerības, ir lietderīgi noteikt datumu, līdz kuram dalībvalstīm jāpieņem lēmums piemērot vienreizējo maksājumu shēmu. Turklāt, lai nodrošinātu kārtējo režīmu turpināšanu, jānosaka zināmi nosacījumi, ar kādiem tiek iegūtas tiesības uz atbalstu, atstājot Komisijai pilnvaras paredzēt izpildes noteikumus.
- (35) Lai saglabātu cieto kviešu audzēšanas nozīmi tradicionālajā ražošanas apgabalā, vienlaikus nostiprinot atbalsta piešķiršanu par cietajiem kviešiem, ievērojot dažas obligātās kvalitātes prasības, ir lietderīgi pārejas laikā samazināt kārtējo īpašo papildmaksājumu par cietajiem kviešiem tradicionālajos apgabalos un atcelt īpašo atbalstu noteiktajos apgabalos. Tikai par tādu cietos kviešu audzēšanu, kas derīgi izmantošanai mannas putraim un makaronu izstrādājumu (pastas) ražošanā, jābūt tiesībām pretendēt uz minēto atbalstu.
- (36) Lai nostiprinātu ar proteīniem bagāto kultūraugu nozīmi un veicinātu minēto kultūraugu ražošanas pieaugumu, ir lietderīgi paredzēt papildmaksājumu lauksaimniekiem, kuri audzē tādus kultūraugus. Lai nodrošinātu pareizu jaunās shēmas piemērošanu, jāparedz daži nosacījumi tiesībām uz atbalstu. Jāparedz maksimālā garantētā platība un jāpiemēro proporcionāli samazinājumi, ja maksimālā garantētā platība tiek pārsniegta.

<sup>(1)</sup> OV L 193, 29.7.2000., 16. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 651/2002 (OV L 101, 17.4.2002., 3. lpp.).

- (37) Lai saglabātu rīsu audzēšanas nozīmi tradicionālajos ražošanas apgabalos, ir lietderīgi paredzēt papildmaksājumu rīsu audzētājiem. Lai nodrošinātu pareizu jaunās shēmas piemērošanu, jāparedz daži nosacījumi tiesībām uz atbalstu. Jānosaka valsts pamatplatības un jāpiemēro samazinājumi, ja tādas platības ir pārsniegtas.
- (38) Jāizveido jauna sistēma atbalsta piešķiršanai par riekstiem, lai novērstu riekstu ražošanas iespējamu izzušanu tradicionālajos apgabalos un turpmāko negatīvo ietekmi uz vides, lauku, sociālajiem un ekonomiskajiem aspektiem. Lai nodrošinātu pareizu jaunās sistēmas piemērošanu, jāparedz daži nosacījumi tiesībām uz atbalstu, ieskaitot obligāto koku blīvumu un zemes gabala izmēru. Lai ņemtu vērā īpašās vajadzības, dalībvalstīm jābūt tiesībām paredzēt papildu atbalstu.
- (39) Lai novērstu budžeta pārsniegumu, jāparedz maksimālā garantētā platība un attiecīgajās dalībvalstīs, kurās maksimālā garantētā platība ir pārsniegta, jāpiemēro proporcionāli samazinājumi. Lai nodrošinātu līdzsvarotu piemērošanu visā Kopienā, tāda platība jāsadala proporcionāli riekstu audzēšanas platībām dalībvalstīs. Dalībvalstis atbild par minēto platību sadali savā teritorijā. Par platībām, uz kurām attiecas uzlabošanas plāni, līdz plāna termiņa beigām nevar pretendēt uz atbalstu saskaņā ar jauno shēmu.
- (40) Lai gūtu labumu no uzlabošanas plāniem, kas attiecas uz piedāvājumu apvienošanu, dalībvalstis var tiesību iegūšanai uz Kopienas atbalstu un valsts atbalstu paredzēt nosacījumu par piederību ražotāju organizācijām. Lai novērstu traucējumus, jānodrošina vienmērīga pāreja uz jauno shēmu.
- (41) Pašreiz atbalsts par kultūraugiem ar augstu enerģētisko vērtību sastāv no iespējas audzēt tehniskās kultūras atmatā atstātajā zemē. Kultūraugi ar augstu enerģētisko vērtību veido lielāko daļu nepārtikas ražošanas atmatā atstātajā zemē. Jāizveido īpašs atbalsts par kultūraugiem ar augstu enerģētisko vērtību, ar mērķi palielināt oglekļa dioksīda aizstāšanu. Jāparedz maksimālā garantētā platība un jāpiemēro proporcionāli samazinājumi, ja maksimālā garantētā platība tiek pārsniegta. Sistēma jāpārskata pēc noteikta laika, ņemot vērā Kopienas iniciatīvas par biodegvielu izpildi.
- (42) Lai saglabātu cietes ražošanu tradicionālajos ražošanas apgabalos un atzītu kartupeļu ražošanas nozīmi agronomiskajā ciklā, ir lietderīgi paredzēt papildmaksājumu kartupeļu cietes ražotājiem. Turklāt tiktāl, ciktāl maksājumu sistēma cietes kartupeļu ražotājiem daļēji jāiekļauj vienreizējo maksājumu shēmā, jāgroza Padomes 1994. gada 27. jūlija Regula (EK) Nr. 1868/94, ar ko izveido kvotu sistēmu attiecībā uz kartupeļu cietes ražošanu<sup>(1)</sup>.
- (43) Laukaugu, kā arī liellopu un aitu gaļas iekļaušana paplašina vienreizējo maksājumu shēmu, iekļaujot tajā piemaksas, ko maksā attālākajos reģionos un Egejas jūras salās, lai sasniegtu turpmāku vienkāršošanu un novērstu to, ka paliek spēkā juridiskā un administratīvā sistēma ierobežotam skaitam lauksaimnieku minētajos apgabalos. Lai tomēr saglabātu dažu ražošanas veidu nozīmi minētajos Kopienas reģionos, ir lietderīgi paredzēt, ka dalībvalstis var nolemt, ka tām nav obligāti jāiekļauj minētie maksājumi vienreizējo maksājumu shēmā. Tāda pati iespēja jāpiemēro papildmaksājumiem dažos Zviedrijas un Somijas reģionos, kā arī atbalstam par sēklām. Tādos gadījumos, lai turpinātu kārtējos režīmus, jāparedz daži nosacījumi saistībā ar tiesībām uz atbalstu, saglabājot Komisijas pilnvaras paredzēt izpildes noteikumus.
- (44) Lai atvieglotu pāreju no kārtējiem laukaugu maksājumu un ganāmpulka piemaksu režīmiem uz jauno vienreizējo maksājumu shēmu, ir lietderīgi paredzēt dažas korekcijas kārtējos tiešajos maksājumos minētajās nozarēs.
- (45) Lauksaimniecības darbība Azoru salās lielā mērā ir atkarīga no piena ražošanas. Tāpēc ir ieteicams atjaunot un paplašināt pasākumus, kas paredzēti 23. pantā 2001. gada 28. jūnija Regulā (EK) Nr. 1453/2001, ar ko Azoru salām un Madeirai ievieš īpašos pasākumus attiecībā uz dažiem lauksaimniecības produktiem<sup>(2)</sup>, un no 1999./2000. gada kopumā uz sešiem tirdzniecības gadiem atkāpties no dažiem noteikumiem par piena un piena produktu tirgus kopīgo organizāciju saistībā ar ražošanas ierobežošanu, lai ņemtu vērā vietējās ražošanas attīstības līmeni un nosacījumus. Šā pasākuma piemērošanas laikā jābūt iespējai Azoru salās turpināt restruktūrēt nozari, neiejaucoties piena tirgū un ievērojami neietekmējot maksājumu shēmas stabilitu darbību Portugālē vai Kopienā.
- (46) Vienreizējo saimniecības maksājumu shēmas piemērošana *de facto* nozīmēs to, ka programma pašlaik ar laukaugiem apsētas zemes pārveidei uz ekstensīvu lopkopību Portugālē, kas noteikta Regulā (EK) Nr. 1017/94<sup>(3)</sup>, zaudē priekšmetu. Tāpēc līdz ar vienreizējo maksājumu shēmas stāšanos spēkā jāatceļ Regula (EK) Nr. 1017/94.

<sup>(1)</sup> OV L 197, 30.7.1994., 4. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 962/2002 (OV L 149, 7.6.2002., 1. lpp.).

<sup>(2)</sup> OV L 198, 21.7.2001., 26. lpp.

<sup>(3)</sup> OV L 112, 3.5.1994., 2. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2582/2001 (OV L 345, 29.12.2001., 5. lpp.).

(47) Iepriekš minēto izmaiņu un jauno noteikumu dēļ jāatceļ Padomes 1996. gada 30. jūlija Regulas (EEK) Nr. 3508/92 un (EK) Nr. 1577/96, ar kurām ievieš īpašu pasākumu attiecībā uz dažiem pākšaugiem<sup>(1)</sup>, un Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1251/1999, ar ko izveido atbalsta sistēmu dažu laukaugu ražotājiem<sup>(2)</sup>. Jāatceļ arī Regula (EK) Nr. 1259/1999, izņemot dažus noteikumus, kuros paredzēti īpaši pagaidu un fakultatīvi režīmi.

(48) Īpašie noteikumi par tiešajiem maksājumiem, kas paredzēti Padomes 1971. gada 26. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2358/71 par sēklu tirgus kopīgo organizāciju<sup>(3)</sup>, 1993. gada 19. jūlija Regulā Nr. 2019/93, ar ko ievieš īpašus pasākumus mazajām Egejas salām attiecībā uz dažiem lauksaimniecības produktiem<sup>(4)</sup>, 1999. gada 17. maija Regulā (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu gaļas tirgus kopīgo organizāciju<sup>(5)</sup>, 2001. gada 28. jūnija Regulā (EK) Nr. 1452/2001, ar ko ievieš īpašus pasākumus attiecībā uz dažiem lauksaimniecības produktiem Francijas aizjūras departamentiem<sup>(6)</sup>, 2001. gada 28. jūnija Regulā (EK) Nr. 1454/2001, ar ko ievieš īpašus pasākumus attiecībā uz

dažiem lauksaimniecības produktiem Kanāriju salām<sup>(7)</sup> un 2001. gada 19. decembra Regulā (EK) Nr. 2529/2001 par aitu un kazu gaļas tirgus kopīgo organizāciju<sup>(8)</sup>, ir zaudējuši savu nozīmi un tāpēc jāsvīturo.

(49) Laikā, kad stājas spēkā šī regula, Kopiena sastāv no 15 dalībvalstīm. Ņemot vērā to, ka saskaņā ar 2003. gada Pievienošanās līgumu jaunās dalībvalstis pievienosies 2004. gada 1. maijā, šī regula līdz pievienošanās dienai jākorģē atbilstīgi minētajā līgumā paredzētajām procedūrām, lai tā būtu piemērojama jaunajām dalībvalstīm.

(50) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka procedūras Komisijai piešķirto izpildes pilnvaru īstenošanai<sup>(9)</sup>,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

## I SADAĻA

### DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

#### 1. pants

##### Darbības joma

Šajā regulā nosaka:

- kopīgus noteikumus par tiem tiešajiem maksājumiem saskaņā ar ienākumu atbalsta shēmām kopējās lauksaimniecības politikas ietvaros, ko finansē Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļa, izņemot tos, kuri paredzēti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1257/1999,
- ieņēmumu atbalstu lauksaimniekiem (še turpmāk "vienreizējo maksājumu shēma"),
- atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kuri ražo cietos kviešus, proteīnaaugus, rīsus, riekstus, kultūraugus ar augstu enerģētisko vērtību, cietes kartupeļus, pienu, sēklas, laukaugus, aitu gaļu, kazu gaļu, liellopu gaļu un pākšaugus.

(1) OV L 206, 16.8.1996., 4. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 811/2000 (OV L 100, 20.4.2000., 1. lpp.).

(2) OV L 160, 26.6.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1038/2001 (OV L 145, 31.5.2001., 16. lpp.).

(3) OV L 246, 5.11.1971., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 154/2002 (OV L 25, 29.1.2002., 18. lpp.).

(4) OV L 184, 27.7.1993., 1. lpp. (OV L 68, 12.3.2002., 4. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 442/2002.

(5) OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

(6) OV L 198, 21.7.2001., 11. lpp.

#### 2. pants

##### Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "lauksaimnieks" ir fiziska vai juridiska persona vai fizisku vai juridisku personu grupa neatkarīgi no grupai un tās locekļiem valsts tiesību aktos piešķirtā juridiskā statusa, kuras saimniecība atrodas Kopienas teritorijā, kā minēts Līguma 299. pantā, un kura veic lauksaimniecisku darbību;
- b) "saimniecība" ir visas ražošanas vienības, ko pārvalda kāds lauksaimnieks un kas atrodas vienas dalībvalsts teritorijā;
- c) "lauksaimnieciska darbība" ir lauksaimniecības produktu ražošana vai audzēšana, ieskaitot ražas novākšanu, slaukšanu, dzīvnieku audzēšanu un turēšanu lauksaimniecības nolūkiem, vai labu lauksaimniecības un vides apstākļu saglabāšana zemē, kā noteikts saskaņā ar 5. pantu;

(7) OV L 198, 21.7.2001., 45. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1922/2002 (OV L 293, 29.10.2002., 11. lpp.).

(8) OV L 341, 22.12.2001., 3. lpp.

(9) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- d) "tiešais maksājums" ir maksājums, ko piešķir tieši lauksaimniekiem saskaņā ar I pielikumā uzskaitīto ieņēmumu atbalsta shēmu;
- e) "maksājumi konkrētā kalendārā gadā" vai "maksājumi pārskata periodā" ir maksājumi, kas piešķirti vai kas jāpiešķir par

attiecīgo(-ajiem) gadu(-iem), ieskaitot visus maksājumus par citiem periodiem, kuri sākas tajā(-os) kalendārā(-os) gadā(-os);

- f) "lauksaimniecības produkti" ir Līguma I pielikumā uzskaitītie produkti, ieskaitot kokvilnu, bet izņemot zvejniecības produktus.

## II SADAĻA

### VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

#### 1. NODAĻA

#### SAVSTARPĒJA ATBILSTĪBA

##### 3. pants

#### Galvenās prasības

1. Lauksaimnieks, kurš saņem tiešos maksājumus, ievēro III pielikumā minētās likumā noteiktās pārvaldības prasības atbilstīgi minētajā pielikumā noteiktajam grafikam, kā arī nodrošina labus lauksaimniecības un vides apstākļus, kas noteikti saskaņā ar 5. pantu.

2. Kompetentā valsts iestāde dara lauksaimniekam zināmu likumā noteikto pārvaldības prasību sarakstu un labus lauksaimniecības un vides apstākļus, kas jāievēro.

##### 4. pants

#### Likumā noteiktās pārvaldības prasības

1. Likumā noteiktās pārvaldības prasības, kas minētas III pielikumā, nosaka ar Kopienas tiesību aktiem šādās jomās:

- sabiedrības, dzīvnieku un augu veselība,
- vide,
- dzīvnieku labturība.

2. Tiesību aktus, kas minēti III pielikumā, piemēro šīs regulas spēkā esošās versijas ietvaros un – direktīvu gadījumā – dalībvalstīs ieviesto versiju ietvaros.

##### 5. pants

#### Labi lauksaimniecības un vides apstākļi

1. Dalībvalstis nodrošina to, lai visās lauksaimniecības zemēs, jo īpaši zemē, ko vairs neizmanto ražošanai, tiktu saglabāti labi lauksaimniecības un vides apstākļi. Dalībvalstis valsts vai reģionālā līmenī nosaka

obligātās prasības attiecībā uz labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, pamatojoties uz IV pielikumā izklāstīto sistēmu, ņemot vērā attiecīgo apgabalu specifiskās īpašības, tostarp augsnes un klimatiskos apstākļus, esošās lauksaimniecības sistēmas, zemes izmantošanu, augseku, lauksaimniecības praksi un lauksaimniecības struktūras. Tas neierobežo standartus, kuri reglamentē labu lauksaimniecības praksi, ko piemēro Padomes Regulas (EK) Nr. 1257/1999 nozīmē, un lauksaimniecības un vides pasākumus, kurus piemēro augstākā līmenī, nekā labas lauksaimniecības prakses pamatlīmenis.

2. Dalībvalstis nodrošina to, lai zeme, kuru izmantoja pastāvīgajām ganībām datumā, kas paredzēts platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem par 2003. gadu, tiktu saglabāta pastāvīgajām ganībām.

Tomēr dalībvalstis attiecīgi pamatotos apstākļos var atkāpties no pirmās daļas, ja tā veic pasākumus, lai novērstu savas kopējās pastāvīgo ganību platības ievērojamu samazināšanos.

Pirmo daļu nepiemēro zemei, uz kuras atrodas pastāvīgās ganības, kas jāapmežo, ja tāda apmežošana ir saderīga ar vidi, un Ziemassvētku eglīšu plantācijām un ātraudzīgām sugām, kuras kultivē īsā termiņā.

##### 6. pants

#### Maksājumu samazinājums vai nepiešķiršana

1. Ja tādas darbības vai bezdarbības rezultātā, kuru var tieši attiecināt uz atsevišķu lauksaimnieku, netiek ievērotas likumā noteiktās pārvaldības prasības vai labi lauksaimniecības un vides apstākļi, to tiešo maksājumu kopējo summu, kas jāpiešķir kalendārā gadā, kurā konstatēta neatbilstība, un pēc 10. un 11. panta piemērošanas, samazina vai nepiešķir saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas paredzēti saskaņā ar 7. pantu.

2. [Maksājumus] samazina vai nepiešķir, kā minēts 1. punktā, tikai tad, ja neatbilstība attiecas uz:

- a) lauksaimniecisku darbību; vai
- b) saimniecības lauksaimniecības zemi, ieskaitot atmatā atstātos zemes gabalus.



7. pants — 2006: 4 %,

**Sīki izstrādāti noteikumi [maksājumu] samazināšanai vai nepiešķiršanai** — 2007: 5 %,

1. Sīki izstrādātus noteikumus [maksājumu] samazināšanai vai nepiešķiršanai, kā minēts 6. pantā, paredz saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru. Šajā kontekstā jāņem vērā atklātās neatbilstības nopietnība, apjoms, pastāvība un atkārtošāns, kā arī kritēriji, kas izklāstīti šā panta 2., 3. un 4. punktā. — 2008: 5 %,

2. Nolaidības gadījumā samazinājuma procentuālā daļa nepārsniedz 5 % un atkārtotas neatbilstības gadījumā – 15 %. — 2009: 5 %,

3. Tīšas neatbilstības gadījumā samazinājuma procentuālā daļa principā nav mazāka par 20 % un tā var novest pie maksājumu nepiešķiršanas saskaņā ar vienu vai vairākām atbalsta shēmām, un to var piemērot vienu vai vairākus kalendāros gadus. — 2010: 5 %,

4. Katrā ziņā kopējā samazinājumu un nepiešķirto maksājumu summa par vienu kalendāro gadu nepārsniedz kopējo summu, kas minēta 6. panta 1. punktā. — 2011: 5 %,

2. Summas, kas rodas, veicot 1. punktā paredzētos samazinājumus, pēc II pielikumā minēto kopējo summu atskaitīšanas ir pieejamas kā Kopienas papildu atbalsts pasākumiem saskaņā ar lauku attīstības programmām, ko finansē ELVGF Garantiju nodaļa atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1257/1999. — 2012: 5 %.

8. pants

#### Pārskatīšana

Vēlākais līdz 2007. gada 31. decembrim Komisija iesniedz ziņojumu par savstarpējas atbilstības sistēmas piemērošanu, attiecīgā gadījumā pievienojot atbilstošus priekšlikumus, jo īpaši, lai grozītu to likumā noteikto pārvaldības prasību sarakstu, kas izklāstītas III pielikumā.

3. Summu, kas atbilst vienam procentu punktam, iedala dalībvalstij, kurā attiecīgās summas ir radušās. Atlikušās summas iedala attiecīgajām dalībvalstīm saskaņā ar procedūru, kas minēta 144. panta 2. punktā, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

— lauksaimniecības zemes,

— nodarbinātība lauksaimniecībā,

— iekšzemes kopprodukts (IKP) uz vienu iedzīvotāju pēc pirktspējas.

9. pants

#### Summas, kas rodas savstarpējas atbilstības gadījumā

Summu, kas rodas, piemērojot šo nodaļu, kreditē ELVGF Garantiju nodaļai. Dalībvalsts var paturēt 25 % no minētajām summām.

Tomēr jebkura dalībvalsts saņem vismaz 80 % no kopējām summām, kas modulācijas rezultātā radušās attiecīgajā dalībvalstī.

2. NODAĻA

#### MODULĀCIJA UN FINANŠU DISCIPLĪNA

4. Atkāpjoties no 3. punkta otrās daļas, ja dalībvalstī saražoto rudzu proporcija kopējā labības ražošanā pārsniedza vidēji 5 % 2000. līdz 2002. gadā un to proporcija kopējā Kopienas rudzu ražošanā tajā pašā laikā posmā pārsniedza 50 %, vismaz 90 % no summām, kas modulācijas rezultātā radās attiecīgajā dalībvalstī, pārdala minētajai dalībvalstij līdz 2013. gadam, ieskaitot.

Tādā gadījumā, neierobežojot 69. pantā paredzēto iespēju, vismaz 10 % no summas, kas piešķirta attiecīgajai dalībvalstij, ir pieejami pasākumiem, kuri minēti šā panta 2. punktā, rudzu audzēšanas reģionos.

10. pants

#### Modulācija

1. Visas to tiešo maksājumu summas, kas konkrētā kalendārajā gadā jāpiešķir lauksaimniekam konkrētā dalībvalstī, samazina par katru gadu līdz 2012. gadam par šādām procentuālajām daļām:

— 2005: 3 %,

Šajā pantā "labība" ir IX pielikumā minētā labība.

5. Šā panta 1. punkts neattiecas uz tiešajiem maksājumiem, ko piešķir lauksaimniekiem Francijas aizjūras departamentos, Azoru salās un Madeirā, Kanāriju salās un Egejas jūras salās.

## 11. pants

**Finanšu disciplīna**

1. Sākot no 2007. gada budžeta, lai nodrošinātu to, ka kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanai paredzētās summas, kas pašlaik minētas 1.a apakšpozīcijā (tirgus pasākumi un tiešie atbalsti), iekļaujas gada maksimāli pieļaujamajos daudzumos, kuri izklāstīti dalībvalstu valdību pārstāvju lēmumā, kas pieņemts Padomes sēdē 2002. gada 18. novembrī attiecībā uz secinājumiem, kuri izdarīti Eiropadomes sanāksmē Briselē 2002. gada 24. un 25. oktobrī, tiek noteikta tiešo maksājumu korekcija, ja prognozes liecina, ka 1.a apakšpozīcijā paredzētās summas, ņemot vērā normu, kas ir EUR 300 miljoni zem plānotajām summām, un pirms 10. panta 2. punktā paredzētās modulācijas piemērošanas, konkrētā budžeta gadā tiks pārsniegtas. Tas neierobežo finanšu plānus 2007. līdz 2013. gadam.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, ko iesniedz ne vēlāk kā tā kalendārā gada 31. martā, uz kuru attiecas 1. punktā minētās korekcijas, nosaka minētās korekcijas, vēlākais, līdz tā kalendārā gada 30. jūnijam, attiecībā uz kuru piemēro korekcijas.

## 12. pants

**Atbalsta papildu summa**

1. Atbalsta papildu summu piešķir lauksaimniekiem, kuri saņem tiešos maksājumus saskaņā ar šo regulu.

Atbalsta papildu summa ir vienāda ar summu, kas rodas, piemērojot 10. pantā paredzētās samazinājuma procentuālās daļas par kalendāro gadu pirmajiem tiešo maksājumu EUR 5 000 vai mazākai summai.

2. Kopējās atbalsta papildu summas, ko var piešķirt dalībvalstī kalendārā gadā, nepārsniedz II pielikumā izklāstītos maksimāli pieļaujamos daudzumus. Attiecīgā gadījumā dalībvalstis sāk atbalsta papildu summu lineāru procentuālo korekciju, lai ievērotu II pielikumā izklāstītos maksimāli pieļaujamos daudzumus.

3. Atbalsta papildu summa nav pakļauta samazinājumiem, kas minēti 10. pantā.

4. Sākot no 2007. gada budžeta, Komisija saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru pārskata II pielikumā izklāstītos maksimāli pieļaujamos daudzumus, lai ņemtu vērā saimniecību strukturālās pārmaiņas.

## 3. NODAĻA

**SAIMNIECĪBU KONSULTATĪVĀ SISTĒMA**

## 13. pants

**Saimniecību konsultatīvā sistēma**

1. Līdz 2007. gada 1. janvārim dalībvalstis izveido sistēmu lauksaimnieku konsultēšanai par zemes un saimniecību pārvaldību (še turpmāk "saimniecību konsultatīvā sistēma"), ko vada viena vai vairākas šim nolūkam izraudzītas iestādes vai privātas iestādes.

2. Konsultatīvā darbība attiecas vismaz uz likumā noteiktajām pārvaldības prasībām un labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, kas minēti 1. nodaļā.

## 14. pants

**Nosacījumi**

1. Lauksaimnieki var brīvprātīgi piedalīties saimniecību konsultatīvajā sistēmā.

2. Dalībvalstis dod priekšroku lauksaimniekiem, kuri saņem vairāk nekā EUR 15 000 tiešo maksājumu gadā.

## 15. pants

**Apstiprinātu privāto organizāciju un izraudzīto iestāžu pienākumi**

Neierobežojot valsts tiesību aktus par dokumentu publiskumu, dalībvalstis nodrošina to, lai 13. pantā minētās privātas iestādes un izraudzītās iestādes neatklātu personīgu vai individuālu informāciju un datus, kurus tās iegūst savā konsultatīvajā darbībā, personām, kas nav lauksaimnieki, kuri pārvalda attiecīgās saimniecības, izņemot jebkuru pārkāpumu, kas atklāts to darbības laikā un uz ko attiecas Kopienas vai valsts tiesību aktos noteikts pienākums informēt valsts iestādi, jo īpaši noziedzīgu nodarījumu gadījumā.

## 16. pants

**Pārskatīšana**

Vēlākais līdz 2010. gada 31. decembrim Komisija iesniedz ziņojumu par saimniecību konsultatīvās sistēmas piemērošanu, attiecīgā gadījumā pievienojot atbilstošus priekšlikumus, lai padarītu to par obligātu.

## 4. NODAĻA

**INTEGRĒTĀ ADMINISTRĀCIJAS UN KONTROLES SISTĒMA**

## 17. pants

**Darbības joma**

Katra dalībvalsts izveido integrētu administrācijas un kontroles sistēmu, šē turpmāk "integrētā sistēma".

Integrēto sistēmu piemēro atbalsta shēmām, kas izveidotas saskaņā ar šīs regulas III un IV sadaļu un saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1259/1999 2.a pantu.

Vajadzības gadījumā to attiecīgi piemēro arī 1., 2. un 3. nodaļā paredzēto noteikumu administrācijai un kontrolei.

#### 18. pants

##### Integrētās sistēmas elementi

1. Integrētajā sistēmā ietilpst šādi elementi:
  - a) elektroniska datu bāze;
  - b) lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabalu identifikācijas sistēma;
  - c) tiesību uz maksājumu identifikācijas un reģistrācijas sistēma, kā minēts 21. pantā;
  - d) atbalsta pieteikumi;
  - e) integrēta kontroles sistēma;
  - f) vienota sistēma, kas vajadzīga, lai reģistrētu katra tā lauksaimnieka identitāti, kurš iesniedzis atbalsta pieteikumu.
2. Gadījumā, kad piemēro 67., 68., 69., 70. un 71. pantu, integrētajā sistēmā ietilpst dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēma, kas izveidota saskaņā ar Direktīvu 92/102/EEK<sup>(1)</sup> un Regulu (EK) Nr. 1760/2000<sup>(2)</sup>.

#### 19. pants

##### Elektroniska datu bāze

1. Elektroniskajā datu bāzē par katru lauksaimniecības uzņēmumu reģistrē datus, kas iegūti no atbalsta pieteikumiem.

Šī datu bāze jo īpaši ļauj ar dalībvalsts kompetentās iestādes starpniecību tieši un tūlīt iepazīties ar datiem, kas attiecas uz kalendārajiem un/vai tirdzniecības gadiem, sākot no 2000. gada.

2. Dalībvalstis var izveidot decentralizētas datu bāzes, ja minētās datu bāzes, kā arī administratīvās procedūras datu reģistrēšanai un pieejai tiem ir izstrādātas vienveidīgi visā dalībvalsts teritorijā un ir savstarpēji saderīgas, lai ļautu veikt kontrolpārbaudes.

#### 20. pants

##### Identifikācijas sistēma lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabaliem

Lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabalu identifikācijas sistēmu izveido, pamatojoties uz kartēm vai zemesgrāmatas aktiem, vai citiem kartogrāfiskiem materiāliem. Tiek izmantotas elektroniskas ģeogrāfiskās

<sup>(1)</sup> OV L 355, 15.12.1992., 32. lpp. Direktīva grozīta ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

<sup>(2)</sup> OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.

informācijas sistēmas metodes, vēlams, ietverot tajās ortofotografēšanu no gaisa vai kosmosa, ar viendabīgu standartu, kas garantē precizitāti, kura ir vismaz līdzvērtīga kartogrāfijai mērogā 1:10 000.

#### 21. pants

##### Tiesību uz maksājumu identifikācijas un reģistrācijas sistēma

1. Tiesību uz maksājumu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu izveido tā, lai varētu pārbaudīt tiesības un veikt kontrolpārbaudes attiecībā uz atbalsta pieteikumiem un lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmu.

2. Šī sistēma ļauj ar dalībvalsts kompetentās iestādes starpniecību tieši un tūlīt iepazīties ar datiem, kas attiecas uz vismaz trīs iepriekšējiem kalendārajiem un/vai tirdzniecības gadiem pēc kārtas.

#### 22. pants

##### Atbalsta pieteikumi

1. Katru gadu lauksaimnieki iesniedz pieteikumus par tiešajiem maksājumiem, uz kuriem attiecas integrētā sistēma, attiecīgā gadījumā norādot:
  - visus lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabalus saimniecībā,
  - tiesību uz maksājumu skaitu un summu,
  - jebkuru citu informāciju, ko paredz šī regula vai attiecīgā dalībvalsts.

2. Dalībvalsts var nolemt, ka atbalsta pieteikumā jāietver tikai izmaiņas attiecībā uz iepriekšējā gadā iesniegto atbalsta pieteikumu. Dalībvalsts izplata veidlapas, kuras iepriekš iespiestas, pamatojoties uz platībām, kas noteiktas iepriekšējā gadā, un piegādā grafisko materiālu, kurā norāda minēto platību atrašanās vietu.

3. Dalībvalsts var nolemt, ka atsevišķs atbalsta pieteikums attiecas uz vairākām vai visām atbalsta shēmām, kas uzskaitītas I pielikumā, vai citām atbalsta shēmām.

#### 23. pants

##### Atbalsta piešķiršanas nosacījumu pārbaude

1. Dalībvalstis veic administratīvas pārbaudes par atbalsta pieteikumiem, pārbaudot arī platības, par kurām ir tiesības pretendēt uz atbalstu, un atbilstošās tiesības uz maksājumu.

2. Administratīvās pārbaudes papildina ar pārbaudēm uz vietas izstrādāto sistēmu, lai pārliecinātos par tiesībām pretendēt uz atbalstu. Tādēļ dalībvalstis izstrādā lauku saimniecību paraugu ņemšanas plānu.

26. pants

Dalībvalstis var izmantot attālās izpētes metodi kā līdzekli, lai veiktu lauksaimniecības zemes gabalu pārbaudes uz vietas.

3. Katra dalībvalsts izraugās iestādi, kas atbild par šajā nodaļā paredzēto pārbaūžu saskaņošanu.

Ja dalībvalsts paredz deleģēt dažus saskaņā ar šo nodaļu veicamā darba aspektus specializētām aģentūrām vai uzņēmumiem, izraudzītā iestāde saglabā kontroli pār tādu darbu un atbildību par to.

24. pants

#### Maksājumu samazinājumi un nepiešķiršana

1. Neierobežojot maksājumu samazinājumus un nepiešķiršanu, kā paredzēts šīs regulas 6. pantā, ja atklājas, ka lauksaimnieks neatbilst nosacījumiem, kas saistīti ar atbalsta piešķiršanu, kā paredzēts šajā regulā vai Regulas (EK) Nr. 1259/1999 2.a pantā, maksājumu vai maksājuma daļu, kuru piešķir vai kuru jāpiešķir un par kuru atbalsta piešķiršanas nosacījumi ir ievēroti, samazina un nepiešķir gadījumos, kas jānosaka saskaņā ar šīs regulas 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Samazinājuma procentuālā daļa ir atšķirīga atkarībā no atklātās neatbilstības nopietnības, apjoma, pastāvības un atkārtotības un var novest pie pilnīgas maksājuma nepiešķiršanas no vienas vai vairākām atbalsta shēmām par vienu vai vairākiem kalendārajiem gadiem.

25. pants

#### Savstarpējas atbilstības kontrole

1. Dalībvalstis veic pārbaudes uz vietas, lai pārliecinātos, vai lauksaimnieks pilda 1. nodaļā minētās saistības.

2. Dalībvalstis var izmantot savas esošās administratīvās un kontroles sistēmas, lai nodrošinātu atbilstību likumā noteiktajām pārvaldības prasībām un labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, kas minēti 1. nodaļā.

Minētās sistēmas, un jo īpaši dzīvnieku identificēšanas un reģistrēšanas sistēma, kas izveidota saskaņā ar Direktīvu 92/102/EEK un Regulu (EK) Nr. 1760/2000, ir saderīga ar integrēto sistēmu šīs regulas 26. panta nozīmē.

#### Saderība

Lai piemērotu V pielikumā uzskaitītās atbalsta shēmas, dalībvalstis nodrošina to, lai administratīvās un kontroles procedūras, ko piemēro tādām shēmām, būtu saderīgas ar integrēto sistēmu šādos aspektos:

- a) elektroniska datu bāze;
- b) identifikācijas sistēmas lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabaliem;
- c) administratīvās pārbaudes.

Tādēļ minētās sistēmas izveido tā, lai bez problēmām vai konfliktiem būtu iespējama pareiza sistēmu darbība vai datu apmaiņa starp tām.

Dalībvalstis, lai piemērotu Kopienas vai valsts atbalsta shēmas, kas nav uzskaitītas V pielikumā, var iekļaut savās administratīvajās un kontroles procedūrās vienu vai vairākas integrētās sistēmas sastāvdaļas.

27. pants

#### Informācija un pārbaudes

1. Komisiju regulāri informē par integrētās sistēmas piemērošanu.

Tā organizē viedokļu apmaiņu ar dalībvalstīm par šo jautājumu.

2. Pēc attiecīgo kompetento iestāžu savlaicīgas informēšanas Komisijas iecelti pilnvaroti pārstāvji var veikt:

- visas pārbaudes vai kontroles, kas attiecas uz pasākumiem, kurus veic, lai izveidotu un īstenotu integrēto sistēmu,
- pārbaudes specializētajās aģentūrās un uzņēmumos, kas minēti 23. panta 3. punktā.

Tādās pārbaudēs var piedalīties attiecīgās dalībvalsts ierēdņi. Iepriekš minētās pārbaudes veikšanas pilnvaras neietekmē to valsts tiesību aktu noteikumu piemērošanu, ar kuriem paredz dažas darbības ierēdņiem, kas īpaši izraudzīti ar valsts tiesību aktiem. Komisijas ieceltie pilnvarotie pārstāvji, konkrēti, nepiedalās mājas vizītēs pie personām, kas ir aizdomās turamās saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, vai tādu personu formālā nopratināšanā. Minētajiem pārstāvjiem tomēr ir pieejama tāda veida iegūtā informācija.

3. Neierobežojot dalībvalstu atbildību integrētās sistēmas ieviešanā un piemērošanā, Komisija var izmantot specializētu iestāžu vai personu palīdzību, lai atvieglotu integrētās sistēmas izveidi, uzraudzību un izmantošanu, jo īpaši ar mērķi sniegt dalībvalstu kompetentajām iestādēm tehniskus padomus, ja pēdējās tādu lūgtu.

vai

— līdz 80 % no maksājumiem gadījumā, ja jau paredzēti avansa maksājumi.

## 5. NODAĻA

29. pants

### CITI VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

#### Maksājumu ierobežošana

Neierobežojot visus īpašos noteikumus individuālās atbalsta shēmās, maksājumi netiek veikti [atbalsta] saņēmējiem, par kuriem ir konstatēts, ka viņi ir mākslīgi radījuši nosacījumus, kas vajadzīgi šādu maksājumu iegūšanai, lai gūtu priekšrocības pretēji attiecīgās atbalsta shēmas mērķiem.

28. pants

30. pants

#### Maksājums

#### Pārskatīšana

1. Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, maksājumus saskaņā ar I pielikumā uzskaitītajām atbalsta shēmām [atbalsta] saņēmējiem izmaksā pilnībā.

Atbalsta shēmas, kas uzskaitītas I pielikumā, piemēro, neierobežojot iespēju tās jebkurā brīdī pārskatīt, ņemot vērā tirgus norises un budžeta situāciju.

2. Maksājumus veic vienreiz gadā laika posmā no 1. decembra līdz nākamā kalendārā gada 30. jūnijam.

31. pants

Tomēr 12. pantā paredzēto atbalsta papildsummu samaksā, vēlākais, līdz tā kalendārā gada 30. septembrim, kas seko pēc attiecīgā kalendārā gada.

#### Vērtēšana

3. Atkāpjoties no šā panta 2. punkta un saskaņā ar procedūru, kas minēta 144. panta 2. punktā, Komisija var:

Maksājumus, kas paredzēti saskaņā ar I pielikumā uzskaitītajām atbalsta shēmām, to efektivitātes noteikšanas nolūkā novērtē, lai noteiktu to ietekmi mērķu sasniegšanā un lai analizētu to ietekmi attiecīgajos tirgos.

a) pagarināt to maksājumu samaksas datumu, kas paredzēti 5. panta 1. punktā Padomes 1966. gada 22. septembra Regulā 136/66/EEK par eļļu un tauku tirgus kopīgās organizācijas izveidi<sup>(1)</sup>;

32. pants

b) paredzēt avansa maksājumus;

c) atļaut dalībvalstīm, ievērojot budžeta situāciju, izmaksāt avansa maksājumus līdz 1. decembrim reģionos, kuros ārkārtas apstākļu dēļ lauksaimniekiem radušās nopietnas finansiālas grūtības:

#### Intervence saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1258/1999

— līdz 50 % no maksājumiem,

Atbalsta shēmas, kas uzskaitītas I pielikumā, uzskata par "intervenci", kā minēts Regulas (EK) Nr. 1258/1999 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā un 2. panta 2. punktā.

<sup>(1)</sup> OV L 172, 30.9.1966., 3025./66. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1513/2001 (OV L 201, 26.7.2001., 4. lpp.).

## III SADAĻA

## VIENREIZĒJO MAKSĀJUMU SHĒMA

## 1. NODAĻA

## VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

## 33. pants

## Tiesības uz maksājumu

1. Lauksaimniekiem ir pieeja vienreizējo maksājumu shēmai, ja:
  - a) viņiem ir piešķirts maksājums 38. pantā minētajā pārskata periodā saskaņā vismaz ar vienu no VI pielikumā minētajām atbalsta shēmām; vai
  - b) viņi faktiskā vai sagaidāmā mantojumā ir saņēmuši saimniecību vai daļu saimniecības no lauksaimnieka, kurš ir izpildījis a) apakšpunktā minētos nosacījumus; vai
  - c) viņi ir saņēmuši tiesības uz maksājumu no valsts rezerves vai ar pārvedumu.
2. Gadījumā, ja lauksaimnieks, kuram piešķirts tiešais maksājums pārskata periodā, maina savu juridisko statusu vai nosaukumu minētajā periodā vai ne vēlāk kā līdz 31. decembrim gadā pirms vienreizējā maksājuma shēmas piemērošanas gada, viņam ir pieeja vienreizējā maksājuma shēmai, ievērojot tos pašus nosacījumus, kas attiecas uz lauksaimnieku, kurš sākotnēji pārvaldīja saimniecību.
3. Apvienošanās gadījumos pārskata periodā vai ne vēlāk kā līdz 31. decembrim gadā pirms vienreizējā maksājuma shēmas piemērošanas gada lauksaimniekam, kurš pārvalda jauno saimniecību, ir pieeja vienreizējā maksājuma shēmai, ievērojot tos pašus nosacījumus, kas attiecas uz lauksaimniekiem, kuri pārvaldīja sākotnējās saimniecības.

Sašķelšanās gadījumos pārskata periodā vai ne vēlāk kā līdz 31. decembrim gadā pirms vienreizējā maksājuma shēmas piemērošanas gada lauksaimniekiem, kuri pārvalda saimniecības, ir proporcionāla pieeja vienreizējā maksājuma shēmai, ievērojot tos pašus nosacījumus, kas attiecas uz lauksaimnieku, kurš pārvaldīja sākotnējo saimniecību.

## 34. pants

## Piemērošana

1. Vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas pirmajā gadā dalībvalsts kompetentā iestāde nosūta pieteikuma veidlapu lauksaimniekiem, kuri minēti 33. panta 1. punkta a) apakšpunktā, norādot:
  - a) summu, kas minēta 2. nodaļā (še turpmāk "pamatsumma");

b) 43. pantā minēto hektāru skaitu;

c) tiesību uz maksājumu skaitu un vērtību, kā noteikts 3. nodaļā.

2. Lauksaimnieki iesniedz pieteikumus attiecībā uz vienreizējā maksājuma shēmu līdz datumam, ko nosaka dalībvalstis, bet ne vēlāk kā līdz 15. maijam.

Komisija tomēr saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru var atļaut noteikto datumu – 15. maiju – atcelt dažās zonās, kur ārkārtas klimatisko apstākļu dēļ parastie datumi nav piemērojami.

3. Izņemot *force majeure* gadījumus un ārkārtas apstākļus 40. panta 4. punkta nozīmē, tiesības nepiešķir lauksaimniekiem, kas minēti 33. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, un tiem, kuri saņem tiesības uz maksājumu no valsts rezerves, ja viņi nepiesakās uz vienreizējo maksājumu shēmu līdz 15. maijam vienreizējās maksājuma shēmas piemērošanas pirmajā gadā.

Nepiešķirtās summas, kas atbilst minētajām tiesībām, ieskaita atpakaļ 42. pantā minētajā valsts rezervē un tās ir pieejamas pārdalei līdz datumam, kuru nosaka dalībvalsts, bet ne vēlāk kā 15. augustā vienreizējā maksājuma shēmas piemērošanas pirmajā gadā.

## 35. pants

## Dubulti pieteikumi

Par platību, kas atbilst to hektāru skaitam, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, kā noteikts 44. panta 2. punktā, un attiecībā uz ko iesniegts vienreizējā maksājuma pieteikums, var iesniegt pieteikumu jebkura cita tiešā maksājuma saņemšanai, kā arī jebkura cita atbalsta, uz kuru neattiecas šī regula, saņemšanai, ja vien nav noteikts citādi.

## 36. pants

## Maksājums

1. Atbalstu saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu maksā, ņemot vērā tiesības uz maksājumu, kā noteikts 3. nodaļā, kā arī līdzvērtīgu to hektāru skaitu, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, kā noteikts 44. panta 2. punktā.

2. Dalībvalstis var nolemt apvienot maksājumus saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu ar maksājumiem saskaņā ar jebkuru citu atbalsta shēmu.

## 2. NODAĻA

### SUMMAS NOTEIKŠANA

#### 37. pants

#### Pamatsummas aprēķināšana

1. Pamatsumma ir lauksaimniekam saskaņā ar VI pielikumā minētajām atbalsta shēmām katrā 38. pantā minētā pārskata perioda kalendārajā gadā piešķirto maksājumu kopējo summu vidējais rādītājs trijos gados, kas aprēķināts un koriģēts saskaņā ar VII pielikumu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja lauksaimnieks sāk lauksaimniecisku darbību pārskata periodā, vidējo rādītāju aprēķina, pamatojoties uz maksājumiem, kas viņam piešķirti kalendārajā gadā vai gados, kuru laikā viņš veica lauksaimniecisko darbību.

#### 38. pants

#### Pārskata periods

Pārskata periods ietver 2000., 2001. un 2002. kalendāro gadu.

#### 39. pants

#### Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1259/1999 noteiktās modulācijas un savstarpējas atbilstības piemērošana

Ja pārskata periodā piemēro Regulas (EK) Nr. 1259/1999 3. un 4. pantu, VII pielikumā minētās summas ir tādas, kādas būtu piešķirtas pirms minēto pantu piemērošanas.

#### 40. pants

#### Ārkārtas apstākļi

1. Atkāpjoties no 37. panta, lauksaimniekam, kura ražošanu pārskata periodā negatīvi ietekmēja *force majeure* gadījums vai ārkārtas apstākļi, kas notika pirms pārskata perioda vai tā laikā, ir tiesības pieprasīt, lai pamatsummu aprēķinātu, pamatojoties uz to kalendāro gadu vai gadiem pārskata periodā, kurus neietekmēja *force majeure* gadījums vai ārkārtas apstākļi.

2. Ja *force majeure* gadījums vai ārkārtas apstākļi ietekmēja visu pārskata periodu, dalībvalsts pamatsummu aprēķina, pamatojoties uz periodu no 1997. līdz 1999. gadam. Tādā gadījumā *mutatis mutandis* piemēro 1. punktu.

3. Par *force majeure* gadījumu vai ārkārtas apstākļiem, kompetentajai iestādei iesniedzot attiecīgos pierādījumus, attiecīgais lauksaimnieks rakstiski informē iestādi, to darot termiņā, kas jānosaka katrai dalībvalstij.

4. Par *force majeure* vai ārkārtas apstākļiem kompetentā iestāde atzīst, piemēram, šādus gadījumus:

- a) lauksaimnieka nāve;
- b) lauksaimnieka ilgstoša darbnespēja;
- c) nopietna dabas katastrofa, kas būtiski ietekmē saimniecības lauksaimniecības zemi;
- d) lauksaimniecības dzīvnieku audzēšanai paredzēto ēku nejauša nopostīšana saimniecībā;
- e) epizootija, kas ietekmē visus lauksaimniekam piederošos lauksaimniecības dzīvniekus vai daļu no tiem.

5. Šā panta 1., 2. un 3. punktu piemēro, *mutatis mutandis*, lauksaimniekiem, kuri pārskata periodā bija uzņēmušies lauksaimniecības un vides saistības atbilstīgi Regulām (EEK) Nr. 2078/92<sup>(1)</sup> un (EK) Nr. 1257/1999.

Gadījumā, ja saistības attiecās gan uz pārskata periodu, gan uz šā panta 2. punktā minēto periodu, dalībvalstis atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļojumus, nosaka pamatsummu saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas jāparedz Komisijai saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

#### 41. pants

#### Maksimāli pieļaujamais daudzums

1. Katrai dalībvalstij pamatsummu kopējais apjoms nav lielāks par valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas minēts VIII pielikumā.

2. Attiecīgā gadījumā dalībvalsts sāk pamatsummu lineāru procentuālu samazināšanu, lai nodrošinātu tai noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma ievērošanu.

<sup>(1)</sup> OV L 215, 30.7.1992., 85. lpp. Regula atcelta ar Regulu (EK) Nr. 1257/1999 (OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp.).

## 42. pants

**Valsts rezerve**

1. Dalībvalstis pēc jebkura iespējama samazinājuma saskaņā ar 41. panta 2. punktu sāk pamatsummu lineāru procentuālu samazināšanu, lai izveidotu valsts rezervi. Tāds samazinājums nav lielāks par 3 %.

2. Valsts rezerve vēl iekļauj starpību starp VIII pielikumā minēto maksimāli pieļaujamo daudzumu un to pamatsummu kopējo apjomu, kas jāpiešķir lauksaimniekiem saskaņā ar vienreizējā maksājuma shēmu, pirms 1. punkta otrajā teikumā minētā samazinājuma.

3. Dalībvalstis var izmantot valsts rezervi, lai prioritāri piešķirtu pamatsummas lauksaimniekiem, kuri sāk lauksaimniecisko darbību pēc 2002. gada 31. decembra vai 2002. gadā, nesāņemot tajā gadā nevienu tiešo maksājumu, atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļojumus.

4. Dalībvalstis izmanto valsts rezervi, lai atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļojumus, noteiktu pamatsummas lauksaimniekiem, kuri atrodas īpašā situācijā, kas jādefinē Komisijai saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

5. Dalībvalstis var izmantot valsts rezervi, lai atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļojumus, noteiktu pamatsummas lauksaimniekiem tajos apgabalos, uz kuriem attiecas pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmas saistībā ar kādu no valsts intervences veidiem, lai novērstu zemes pamešanu un/vai lai kompensētu īpašos zaudējumus lauksaimniekiem minētajos apgabalos.

6. Piemērojot 3. līdz 5. punktu, dalībvalstis var palielināt vienības vērtību, ievērojot tiesību vērtību reģionālā vidējā rādītāja robežas, un/vai tiesību skaitu, kas piešķirtas lauksaimniekiem.

7. Dalībvalstis var sākt tiesību lineāru samazināšanu gadījumā, ja to valsts rezerve nav pietiekama 3. un 4. punktā minētajiem gadījumiem.

8. Izņemot faktiskā vai sagaidāma mantojuma nodošanas gadījumu un atkāpjoties no 46. panta, tiesības, kas noteiktas, izmantojot valsts rezervi, nevar nodot piecus gadus no to piešķiršanas.

Atkāpjoties no 45. panta 1. punkta, visas tiesības, kas nav izmantotas katru gadu piecu gadu periodā, tūlīt tiek ieskaitītas atpakaļ valsts rezervē.

9. Atkāpjoties no 33. un 43. panta, gadījumā, ja saimniecība vai tās daļa, vai tiesības uz piemaksu pārskata periodā vai ne vēlāk kā 2003. gada 29. septembrī tiek pārdotas vai iznomātas sešus gadus vai ilgāk, daļu no tiesībām, kas jāpiešķir pārdevējam vai iznomātājam, saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru var ieskaitīt atpakaļ valsts rezervē, ievērojot Komisijas paredzētos nosacījumus.

## 3. NODAĻA

**TIESĪBAS UZ MAKSĀJUMU**

## 1. iedaļa

**Tiesības uz platībatkarīgo maksājumu**

## 43. pants

**Tiesību uz maksājumu noteikšana**

1. Neierobežojot 48. pantu, lauksaimnieks saņem tiesības uz maksājumu par hektāru, ko aprēķina, pamatsummu dalot ar trīs gadu vidējo lielumu, kurš attiecas uz visiem hektāriem, kas pārskata periodā deva tiesības uz tiešajiem maksājumiem, kuri uzskaitīti VI pielikumā.

Tiesību uz maksājumu kopējais skaits ir vienāds ar iepriekšminēto hektāru vidējo skaitu.

Gadījumā, kas minēts 37. panta 2. punktā, kopējais tiesību uz maksājumu skaits tomēr ir vienāds ar hektāru vidējo skaitu tajā pašā periodā, ko izmantoja pamatsummu noteikšanai, un tādām tiesībām uz maksājumu piemēro 42. panta 6. punktu.

2. Šā panta 1. punktā minētajā hektāru skaitā vēl ietilpst:

a) gadījumā, kad atbalstu piešķir par kartupeļu cieti, žāvētu rupjo lopbarību un sēklām, kā uzskaitīts VII pielikumā – hektāru skaits, par kuros saražoto produkciju piešķirts atbalsts pārskata periodā, kā aprēķināts VII pielikuma B, D un F punktā;

b) visa lopbarības platība pārskata periodā.



3. Šā panta 2. punkta b) apakšpunkta nolūkā "lopbarības platība" saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 2419/2001<sup>(1)</sup> 5. pantu ir saimniecības platība, kas visā kalendārajā gadā bija pieejama dzīvnieku audzēšanai, ieskaitot kopīgā lietošanā esošās platības un platības, kurās tika izmantotas jauktas kultūras. Lopbarības platībā neietilpst:

— ēkas, meži, dīķi, takas,

— platības, ko izmanto citiem kultūraugiem, par kuriem ir tiesības pretendēt uz Kopienas atbalstu, vai ilggadīgām kultūrām, vai dārzkopības kultūrām,

— platības, par kurām var pretendēt uz dažu laukaugu ražotājiem paredzēto atbalsta sistēmu un kuru izmanto atbalsta shēmā par žāvētu lopbarību vai uz kuru attiecas valsts vai Kopienas atmatas shēma.

4. Tiesības uz maksājumu par hektāru negroza, ja vien nav paredzēts citādi.

#### 44. pants

##### Tiesību uz maksājumu izmantošana

1. Jebkuras tiesības uz maksājumu, saistībā ar hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, dod tiesības uz tādas summas maksājumu, kas noteikta ar tiesībām uz maksājumu.

2. "Hektārs, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu" ir jebkura saimniecības lauksaimniecības zeme, ko aizņem aramzeme un pastāvīgās ganības, izņemot zemes, uz kurām atrodas ilggadīgās kultūras, meži vai kuras izmanto ar lauksaimniecību nesaistītām darbībām.

3. Lauksaimnieks deklarē zemes gabalus, kuri atbilst hektāram, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, saistībā ar visām tiesībām uz maksājumu. Izņemot *force majeure* gadījumu vai ārkārtas apstākļus, minētie zemes gabali ir lauksaimnieka rīcībā vismaz 10 mēnešus no datuma, kas jānosaka dalībvalstij, bet ne agrāk kā tā kalendārā gada 1. septembrī, kas ir pirms gada, kad iesniedz pieteikumu par dalību vienreizējā maksājuma shēmā.

4. Dalībvalstis attiecīgi pamatotos gadījumos atļauj lauksaimniekam koriģēt deklarāciju, ja viņš ievēro to hektāru skaitu, kas atbilst viņa tiesībām uz maksājumu, un nosacījumus vienreizējā maksājuma piešķiršanai par attiecīgo platību.

<sup>(1)</sup> Komisijas 2001. gada 11. decembra Regula (EK) Nr. 2419/2001, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai konkrētām Kopienas atbalsta shēmām, kas izveidotas ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3508/92 (OV L 327, 12.12.2001., 11. lpp.). Regula grozīta ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2550/2001 (OV L 341, 22.12.2001., 105. lpp.).

#### 45. pants

##### Neizmantotās tiesības uz maksājumu

1. Jebkuras tiesības uz maksājumu, kas nav izmantotas 3 gadu periodā, piešķir valsts rezervei.

2. Neizmantotās tiesības uz maksājumu tomēr nenodod atpakaļ valsts rezervē *force majeure* gadījumā un ārkārtas apstākļos 40. panta 4. punkta nozīmē.

#### 46. pants

##### Tiesību uz maksājumu nodošana

1. Tiesības uz maksājumu var nodot tikai tādām citām lauksaimniekam, kurš reģistrējies tajā pašā dalībvalstī, izņemot faktiskā vai sagaidāma mantojuma nodošanas gadījumā.

Pat faktiskā vai sagaidāma mantojuma gadījumā tiesības uz maksājumu tomēr var izmantot tikai tajā dalībvalstī, kur tiesības uz maksājumu tika noteiktas.

Dalībvalsts var nolemt, ka tiesības uz maksājumu var nodot vai izmantot tikai vienā un tajā pašā reģionā.

2. Tiesības uz maksājumu var nodot, pārdodot vai izmantojot jebkuru citu galīgu nodošanu, kopā ar zemi vai bez tās. Turpretim nomu vai līdzīgus darījumu veidus atļauj tikai tad, ja līdz ar nodotajām tiesībām uz maksājumu ir nodots arī līdzvērtīgs skaits hektāru, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

Izņemot *force majeure* gadījumu vai ārkārtas apstākļus, kas minēti 40. panta 4. punktā, lauksaimnieks var nodot savas maksājumu tiesības bez zemes tikai pēc tam, kad viņš 44. panta nozīmē ir izmantojis vismaz 80 % no savām tiesībām uz maksājumu vismaz viena kalendārā gada laikā, vai pēc tam, kad viņš brīvprātīgi ir atdevis valsts rezervei visas tiesības uz maksājumu, kuras viņš nav izmantojis vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas pirmajā gadā.

3. Gadījumā, kad tiesības uz maksājumu tiek pārdotas kopā ar zemi vai bez tās, dalībvalstis, rīkojoties saskaņā ar Kopienas tiesību aktu vispārīgajiem principiem un atbilstīgi kritērijiem, kas jānosaka Komisijai saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru, var nolemt, ka daļa pārdoto tiesību uz maksājumu jānodod atpakaļ valsts rezervē vai ka to vienības vērtība jāsamazina par labu valsts rezervē.

## 2. iedaļa

**Īpašiem nosacījumiem pakļautas tiesības uz maksājumu**

## 47. pants

**Maksājumi, kas rada īpašiem nosacījumiem pakļautas tiesības uz maksājumu**

1. Atkāpjoties no 43. un 44. panta, šādas no pārskata periodā piešķirtajiem maksājumiem radušās summas iekļauj pamatsummā saskaņā ar 48. pantā un VII pielikuma C punktā paredzētajiem nosacījumiem:

- a) Regulas (EK) Nr. 1254/1999 5. pantā paredzētā sezonas nobīdes piemaksa;
- b) Regulas (EK) Nr. 1254/1999 11. pantā paredzētā kaušanas piemaksa;
- c) īpašā piemaksa par vīriešu dzimuma liellopiem un piemaksa par zīdītājgovīm, ja lauksaimnieks ir atbrīvots no ganāmpulka blīvuma prasības izpildes, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1254/1999 12. panta 1. punktu, ar noteikumu, ka lauksaimnieks nav iesniedzis pieteikumu par ekstensifikācijas maksājumu, kas paredzēts minētās regulas 13. pantā;
- d) Regulas (EK) Nr. 1254/1999 14. pantā paredzētie papildu maksājumi, ja tos maksā papildus atbalstam, kas paredzēts šā punkta a), b) un c) apakšpunktā;
- e) atbalsti, kas paredzēti saskaņā ar atbalsta shēmu par aitu un kazu gaļu:
  - 2000. un 2001. kalendārajā gadā, Regulas (EK) Nr. 2467/98 56. pantā un Regulas (EEK) Nr. 1323/90 <sup>(1)</sup> 1. pantā,
  - 2002. kalendārajā gadā, Regulas (EK) Nr. 2529/2001 4. un 5. pantā, 11. panta 1. punktā un 11. panta 2. punkta pirmajā, otrajā un ceturtajā ievilkumā.

<sup>(1)</sup> OV L 132, 23.5.1990., 17. lpp. Regula atcelta ar Regulu (EK) Nr. 2529/2001 (OV 341, 22.12.2001., 3. lpp.).

2. Sākot no 2007. gada un atkāpjoties no 33., 43. un 44. panta, summas, kas rodas no piena ražošanas piemaksām un papildmaksājumiem, kuri paredzēti 95. un 96. pantā un kuri jāpiesķir 2007. gadā, iekļauj vienreizējo maksājumu shēmā, ievērojot 48. līdz 50. pantā paredzētos nosacījumus.

## 48. pants

**Īpašiem nosacījumiem pakļautu tiesību uz maksājumu noteikšana**

Ja lauksaimniekam tika piešķirti 47. pantā minētie maksājumi, bet viņam pārskata periodā nebija hektāru, kā minēts 43. pantā, vai ja tiesības uz maksājumu par hektāru rada summu, kas lielāka par EUR 5 000, lauksaimniekam attiecīgi ir tādas tiesības uz maksājumu:

- a) kas vienādas ar pamatsummu, kura atbilst tiešajiem maksājumiem, ko viņam piešķir vidēji trīs gadu laikā;
- b) par kuriem EUR 5 000 vai daļu no pamatsummas, kas atbilst tiešajiem maksājumiem, kurus viņam piešķir vidēji trīs gadu laikā posmā.

## 49. pants

**Nosacījumi**

1. Ja vien šajā iedaļā nav paredzēts citādi, tad citus šīs sadaļas noteikumus piemēro īpašiem nosacījumiem pakļautām tiesībām uz maksājumu.

2. Atkāpjoties no 36. panta 1. punkta un 44. panta 1. punkta, lauksaimniekam, kuram ir tādas tiesības uz maksājumu, par ko viņam pārskata periodā nebija hektāru, dalībvalsts atļauj atkāpties no saistībām sniegt tiesību skaitam līdzvērtīgu skaitu tādu hektāru, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, ar nosacījumu, ka viņš saglabā vismaz 50 % no lauksaimnieciskās darbības, ko viņš veica pārskata periodā un ko izsaka ganāmpulka vienībās (LU).

Tiesību uz maksājumu nodošanas gadījumā pārņēmējs var gūt labumu no tādas atkāpes tikai tad, ja tiek nodotas visas tās tiesības uz maksājumu, uz kurām attiecas atkāpe.

3. Tiesības uz maksājumu, kas noteiktas saskaņā ar 48. pantu, nekorrigē.

## 50. pants

**Piena ražošanas piemaksa un papildmaksājumi**

1. Neierobežojot 48. pantu un atkāpjoties no 37. un 43. panta, lauksaimnieks saņem tādu papildsummu par tiesībām, kas rodas, dalot saskaņā ar 95. un 96. pantu piešķiramās summas ar to tiesību skaitu, kuras viņam ir 2007. gadā, izņemot tiesības atstāt zemi atmatā.

Katras to tiesību uz maksājumu vienības vērtību, kas viņam ir 2007. gadā, palielina par minēto papildsummu.

2. Gadījumos, kad viņa īpašumā nav nekādu tiesību, *mutatis mutandis* piemēro 48. un 49. pantu. Tādā gadījumā 48. panta piemērošanas nolūkā termins "hektāri" nozīmē hektārus, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu un kuri ir lauksaimnieka īpašumā 2007. gadā.

## 4. NODAĻA

**ZEMES IZMANTOŠANA SASKAŅĀ AR VIENREIZĒJO MAKSĀJUMU SHĒMU**

## 1. iedaļa

**Zemes izmantošana**

## 51. pants

**Zemes lauksaimnieciska izmantošana**

Lauksaimnieki var izmantot zemes gabalus, kas deklarēti atbilstīgi 44. panta 3. punktam, jebkurai lauksaimnieciskai darbībai, izņemot ilggadīgām kultūrām un tādu produktu ražošanai, kas minēti 1. panta 2. punktā Padomes 1996. gada 28. oktobra Regulā (EK) Nr. 2200/96 par augļu un dārzeņu tirgus kopīgo organizāciju<sup>(1)</sup>, 1. panta 2. punktā Padomes 1996. gada 28. oktobra Regulā (EK) Nr. 2201/96 par augļu un dārzeņu pārstrādes produktu tirgus kopīgo organizāciju<sup>(2)</sup>, un izņemot kartupeļus, kas nav paredzēti tādas kartupeļu cietes ražošanai, par kuru piešķir atbalstu saskaņā ar šīs regulas 93. pantu.

## 52. pants

**Kaņepju ražošana**

1. Gadījumā, ja audzē kaņepes, uz kurām attiecas KN kods 5302 10 00, izmantotajās šķirnēs tetrahidrokanabinola saturs nepārsniedz 0,2 % un uz ražošanu attiecas līgums vai saistības, kas minētas

<sup>(1)</sup> OV L 297, 21.11.1996., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 47/2003 (OV L 7, 11.1.2003., 64. lpp.).

<sup>(2)</sup> OV L 297, 21.11.1996., 29. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 453/2002 (OV L 72, 14.3.2002., 9. lpp.).

Regulas (EK) Nr. 1673/2000 2. panta 1. punktā. Dalībvalstis nosaka sistēmu izaudzēto kultūraugu tetrahidrokanabinola satura pārbaudei vismaz 30 % no šķiedru iegūšanai audzēto kaņepju platības, attiecībā uz kuru ir noslēgti līgumi vai iegūtas saistības. Ja tomēr dalībvalsts ievieš šādas audzēšanas iepriekšējas apstiprināšanas sistēmu, minimums ir 20 % no platības.

2. Saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru uz maksājumu piešķiršanu attiecinā dažu šķirņu sertificētu sēklu izmantošanu un deklarāciju par platībām, kurās audzē kaņepes šķiedru iegūšanai.

## 2. iedaļa

**Tiesības atstāt zemi atmatā**

## 53. pants

**Tiesību atstāt zemi atmatā noteikšana**

1. Atkāpjoties no šīs regulas 37. un 43. panta, ja pārskata periodā uz lauksaimnieku attiecas saistības atstāt atmatā daļu viņa saimniecības zemes, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1251/1999 6. panta 1. punktu, tad trīs gadu vidējo summu, kas atbilst obligātajam maksājumam par atmatā atstāto zemi, kurš aprēķināts un koriģēts atbilstīgi VII pielikumam, un obligātās atmatā atstātās zemes hektāru trīs gadu vidējo skaitu neiekļauj to tiesību noteikšanā, kas minētas šīs regulas 43. pantā.

2. Gadījumā, kas minēts 1. punktā, lauksaimnieks saņem tiesības par hektāru (še turpmāk "tiesības atstāt zemi atmatā"), ko aprēķina, dalot trīs gadu atmatas vidējo apjomu ar atmatā atstātās zemes hektāru trīs gadu vidējo apjomu, kā minēts 1. punktā.

Kopējais tiesību atstāt zemi atmatā skaits ir vienāds ar obligāto atmatā atstātās zemes hektāru vidējo skaitu.

## 54. pants

**Tiesību atstāt zemi atmatā izmantošana**

1. Jebkuras tiesības atstāt zemi atmatā kopā ar hektāru, par ko ir tiesības pretendēt uz tiesībām atstāt zemi atmatā, dod tiesības uz tādas summas maksājumu, kas noteikta ar tiesībām atstāt zemi atmatā.

2. Atkāpjoties no 44. panta 2. punkta, "hektārs, par ko ir tiesības pretendēt uz tiesībām atstāt zemi atmatā", ir saimniecības lauksaimniecības platība, ko aizņem aramzeme, izņemot platības, uz kurām datumā, kas paredzēts platībatkarīgā atbalsta pieteikumu iesniegšanai 2003. gadā, bija ilggadīgās kultūras, meži vai kuras izmantoja ar lauksaimniecību nesaistītām darbībām vai pastāvīgajām ganībām.

Ja pieteikumi iesniegti pēc 1995. gada 28. jūnija, šādas platības tomēr var uzskatīt par atmatu:

— platības, kas atstātas atmatā atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1257/1999 22. līdz 24. pantam un ko neizmanto ne lauksaimniecības mērķiem, ne jebkādiem citiem peļņu nesošiem mērķiem, izņemot tos, kuri pieņemti attiecībā uz pārējo zemi, kas atstāta atmatā saskaņā ar šo regulu, vai

— platības, kas apmežotas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1257/1999 31. pantu.

3. Lauksaimnieki neizmanto ražošanā, bet atstāj atmatā hektārus, par kuriem var pretendēt uz tiesībām atstāt zemi atmatā.

4. Atmatā atstātās zemes platības ir ne mazāk kā 0,1 ha lielas un 10 metrus platas. Pienācīgi pamatotu vides apsvērumu dēļ dalībvalstis var pieņemt platības, kas ir vismaz 5 metrus platas un 0,05 ha lielas.

5. Dalībvalstis, ievērojot noteikumus, kas jānosaka saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru, var atkāpties no šā panta 2. punkta pirmās daļas, ja tās veic pasākumus, lai novērstu jebkādu ievērojamu kopējās lauksaimniecības platības, par ko var pretendēt uz tiesībām atstāt zemi atmatā, pieaugumu.

6. Atkāpjoties no 36. panta 1. punkta un 44. panta 1. punkta, tiesības atstāt zemi atmatā var pieprasīt pirms jebkurām citām tiesībām.

7. Saistības atstāt zemi atmatā turpina piemērot attiecībā uz nodotajām tiesībām atstāt zemi atmatā.

#### 55. pants

#### Atbrīvojums no saistībām atstāt zemi atmatā

Uz lauksaimnieku neattiecas 54. pantā minētās saistības, ja:

a) visu viņa saimniecību un ražošanu kopumā pārvalda saskaņā ar saistībām, kas noteiktas Padomes 1991. gada 24. jūnija Regulā (EEK) Nr. 2092/91 par lauksaimniecības produktu bioloģisku ražošanu un norādēm par to uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem<sup>(1)</sup>;

b) atmatā atstāto zemi izmanto, lai nodrošinātu materiālus tādu produktu ražošanai Kopienā, kas nav paredzēti galvenokārt lietošanai pārtikā vai dzīvnieku barošanai, ja tiek piemērotas efektīvas kontroles sistēmas.

#### 56. pants

#### Atmatā atstātās zemes izmantošana

1. Atmatā atstātajā zemē saglabā labus lauksaimniecības un vides apstākļus, kā noteikts saskaņā ar 5. pantu.

Neierobežojot 55. pantu, to neizmanto lauksaimnieciskiem mērķiem un uz tās neražo nekādas kultūraugu komerciāliem mērķiem.

2. Uz to var attiekties rotācija.

3. Ja barībā vai pārtikā izmantojamo blakusproduktu daudzums, kas radīsies, audzējot eļļas augus uz saskaņā ar 55. panta b) punktu atmatā atstātās zemes, pamatojoties uz paredzamajiem daudzumiem, par kuriem ir noslēgti līgumi ar lauksaimniekiem, gadā pārsniegs 1 miljonu tonnu, kas izteiktas kā sojas miltu ekvivalents, tad, lai ierobežotu šo daudzumu līdz 1 miljonam tonnu, jāsamazina saskaņā ar katru līgumu paredzamais daudzums, kuru var izmantot barībā vai pārtikā.

4. Dalībvalstis var maksāt valsts atbalstu apmērā, kas nepārsniedz 50 % no izdevumiem, kuri saistīti ar tādu daudzgadīgu kultūraugu izveidi, kas paredzēti biomasas ražošanai atmatā atstātajā zemē.

#### 57. pants

#### Citu noteikumu piemērošana

Ja vien šajā iedaļā nav paredzēts citādi, tad citus šīs sadaļas noteikumus piemēro tiesībām atstāt zemi atmatā.

<sup>(1)</sup> OV L 198, 22.7.1991., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

## 5. NODAĻA

## REĢIONĀLĀ UN FAKULTATĪVĀ IZPILDE

## 1. iedaļa

## Reģionālā izpilde

## 58. pants

**Reģionālais maksimāli pieļaujamā daudzuma piešķirums, kā minēts 41. pantā**

1. Vēlākais līdz 2004. gada 1. augustam dalībvalsts var nolemt piemērot vienreizējo maksājumu shēmu, kas paredzēta 1. līdz 4. nodaļā, reģionālā līmenī, ievērojot šajā iedaļā paredzētos nosacījumus.

2. Dalībvalstis nosaka reģionus atbilstīgi objektīviem kritērijiem.

Dalībvalstis, kam ir mazāk nekā trīs miljoni hektāru, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, var uzskatīt par vienu atsevišķu reģionu.

3. Dalībvalsts sīkāk sadala 41. pantā minēto maksimāli pieļaujamo daudzumu starp reģioniem atbilstīgi objektīviem kritērijiem.

## 59. pants

**Vienreizējo maksājumu shēmas reģionalizācija**

1. Attiecīgi pamatotos gadījumos un atbilstīgi objektīviem kritērijiem dalībvalsts var sadalīt reģionālo maksimāli pieļaujamo daudzumu kopējo apjomu, kas noteikts saskaņā ar 58. pantu, vai tā daļu starp visiem lauksaimniekiem, kuru saimniecības atrodas attiecīgajā reģionā, ieskaitot tos, kas neatbilst 33. pantā minētajam atbilstības kritērijam.

2. Reģionālā maksimāli pieļaujamā daudzuma kopējā apjoma sadales gadījumā lauksaimnieki saņem tiesības, kur vienības vērtību aprēķina, ņemot vērā reģionālo maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts saskaņā ar 58. pantu, ar hektāru, par kuriem 44. panta 2. punkta nozīmē ir tiesības pretendēt uz atbalstu, skaitu, kas noteikts reģionālā līmenī.

3. Reģionālā maksimāli pieļaujamā daudzuma kopējā apjoma daļējas sadales gadījumā lauksaimnieki saņem tiesības, kur vienības vērtību aprēķina, ņemot vērā reģionālā maksimāli pieļaujamo daudzuma daļu, kas noteikta saskaņā ar 58. pantu, ar hektāru, par kuriem 44. panta 2. punkta nozīmē ir tiesības pretendēt uz atbalstu, skaitu, kas noteikts reģionālā līmenī.

Gadījumā, ja lauksaimnieks ir tiesīgs saņemt arī tiesības, kas aprēķinātas par reģionālā maksimāli pieļaujamā daudzuma atlikušo daļu, katras tādu tiesību reģionālās vienības vērtību, izņemot tiesības atstāt zemi atmatā, palielina par summu, kura atbilst pamatsummai, kas dalīta ar viņa tiesību skaitu, kuras noteiktas saskaņā ar 4. punktu.

Šis regulas 48. un 49. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

4. Tiesību skaits uz lauksaimnieku ir vienāds ar hektāru skaitu, ko viņš deklarē saskaņā ar 44. panta 2. punktu par vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas pirmo gadu, izņemot *force majeure* gadījumu vai ārkārtas apstākļus 40. panta 4. punkta nozīmē.

## 60. pants

**Zemes izmantošana**

1. Ja dalībvalstis izmanto 59. pantā paredzēto iespēju, lauksaimnieki, atkāpjoties no 51. panta un saskaņā ar šā panta noteikumiem, var izmantot arī zemes gabalus, kas deklarēti atbilstīgi 44. panta 3. punktam, lai ražotu produktus, kuri minēti Regulas (EK) Nr. 2200/96 1. panta 2. punktā, Regulas (EK) Nr. 2201/96 1. panta 2. punktā, un kartupeļus, kas nav paredzēti kartupeļu cietes ražošanai, par kuru atbalstu piešķir saskaņā ar šīs regulas 93. pantu, izņemot ilggadīgās kultūras.

2. Dalībvalstis nosaka hektāru skaitu, ko var izmantot atbilstīgi šā panta 1. punktam, atbilstīgi objektīviem kritērijiem ņemot vērā vidējo skaitu, ko izmantoja 1. punktā minēto produktu ražošanai valsts līmenī trīs gadu periodā no 2000. līdz 2002. gadam, starp reģioniem, kas noteikti saskaņā ar 58. panta 2. punktu. Hektāru vidējo skaitu valsts līmenī un hektāru skaitu reģionālā līmenī nosaka Komisija saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru, pamatojoties uz datiem, ko paziņojusi dalībvalstis.

3. Robežās, kas attiecīgā reģionam noteiktas atbilstīgi 2. punktam, lauksaimniekam atļauj izmantot 1. punktā minēto iespēju:

a) to hektāru skaita robežās, ko viņš izmantoja 1. punktā minēto produktu ražošanai 2003. gadā;

b) ja, *mutatis mutandis*, piemēro 40. pantu un 42. panta 4. punktu, to hektāru skaita robežās, kas jānosaka atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļojumus.

4. To hektāru skaita robežās, kas vēl ir pieejami pēc 3. punkta piemērošanas, lauksaimnieki var ražot 1. punktā minētos produktus, izmantojot tādu skaitu hektāru, uz kuriem neattiecas 3. punkts, to hektāru skaita robežās, ko izmanto 1. punktā minēto produktu ražošanai 2004. un/vai 2005. gadā, priekšroku dodot lauksaimniekiem, kuri jau ražoja produktus 2004. gadā to hektāru skaita robežās, ko izmantoja 2004. gadā.

Gadījumā, ja piemēro 71. pantu, 2004. un 2005. gadu aizstāj attiecīgi ar gadu pirms vienreizējā maksājuma shēmas piemērošanas gada un ar pašu piemērošanas gadu.

5. Lai noteiktu 3. un 4. pantā minētos individuālos ierobežojumus, dalībvalsts attiecīgā gadījumā izmanto lauksaimnieka individuālos datus vai jebkurus citus pierādījumus, ko iesniedz lauksaimnieks.

6. Hektāru skaits, par ko atļaujas noteiktas atbilstīgi šā panta 3. un 4. punktam, nekādā gadījumā nepārsniedz vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas pirmajā gadā deklarēto to hektāru skaitu, par kuriem saskaņā ar 44. panta 2. punktu ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

7. Atļauju attiecīgajā reģionā izmanto ar atbilstošajām tiesībām uz maksājumu.

8. Vēlākais, līdz 2007. gadam Komisija iesniedz Padomei ziņojumu, kam vajadzības gadījumā pievienoti atbilstoši priekšlikumi, par iespējamām sekām – tirgus un strukturālās attīstības izteismē – ko atstās šā panta īstenošana dalībvalstīs.

#### 61. pants

### Zālaugu platības

Gadījumā, ja piemēro 59. pantu, dalībvalstis atbilstīgi objektīviem kritērijiem var reģionālā maksimāli pieļaujamā daudzuma vai tā daļas robežās noteikt arī dažādas vienības vērtības tām tiesībām, kas jāpiešķir 59. panta 1. punktā minētajiem lauksaimniekiem, par hektāriem, kuros atrodas zālaugu platības datumā, kas paredzēts platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem par 2003. gadu, un par jebkuru citu hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, vai alternatīvi par hektāriem, kuros atrodas pastāvīgās ganības datumā, kas paredzēts platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem par 2003. gadu, un par jebkuru citu hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

#### 62. pants

### Piena ražošanas piemaksa un papildmaksājumi

Atkāpjoties no 47. panta 2. punkta, dalībvalsts var nolemt, ka summas, kas rodas no piena ražošanas piemaksām un papildmaksājumiem, kuri paredzēti 95. un 96. pantā, pilnībā vai daļēji tiek iekļautas vienreizējā maksājuma shēmā no 2005. gada. Attiecīgi groza tiesības, kas noteiktas saskaņā ar šo punktu.

Pamatsumma minētajiem maksājumiem ir vienāda ar summām, kas jāpiešķir atbilstīgi 95. un 96. pantam un kas aprēķinātas, pamatojoties uz individuālo references daudzumu par pienu, kurš pieejams saimniecībā tā gada 31. martā, kad minētos maksājumus pilnībā vai daļēji iekļāva vienreizējā maksājuma shēmā.

Šīs regulas 48. līdz 50. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

#### 63. pants

### Nosacījumi, kas attiecas uz tiesībām, kuras noteiktas saskaņā ar šo iedaļu

1. Gadījumā, ja piemēro 59. pantu, tiesības, kas noteiktas saskaņā ar šo iedaļu, var nodot vai izmantot tikai tajā pašā reģionā vai tādos reģionos, kur tiesības par hektāru ir tādas pašas.

2. Gadījumā, ja piemēro 59. pantu, atkāpjoties no 53. panta, jebkurš lauksaimnieks attiecīgajā reģionā saņem tiesības atstāt zemi atmatā.

Tiesību atstāt zemi atmatā skaitu nosaka, reizinot lauksaimnieka zemi, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu 54. panta 2. punkta nozīmē un kura deklarēta vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas pirmajā gadā, ar atmatas koeficientu.

Atmatas koeficientu aprēķina, reizinot obligātās atmatas pamatkoeficientu, kas ir 10 %, ar attiecīgajā reģionā pastāvošo attiecību starp zemi, par kuru pārskata periodā piešķirti VI pielikumā minētie platībatkarīgie maksājumi par laukaugiem, un zemi, par kuru pārskata periodā ir tiesības pretendēt uz atbalstu 54. panta 2. punkta nozīmē.

Tiesību atstāt zemi atmatā vērtība ir reģionālā vērtība par maksājumu tiesībām, kā noteikts atbilstīgi 59. panta 2. punktam vai attiecīgā gadījumā 59. panta 3. punkta pirmajai daļai.

Tiesības atstāt zemi atmatā nesāņem tie lauksaimnieki, kas deklarē tādu hektāru skaitu, kurš mazāks nekā hektāru skaits 54. panta 2. punkta nozīmē, kas būtu vajadzīgs, lai saražotu tādu daudzumu tonnu, kurš vienāds ar 92 tonnām labības, kā noteikts IX pielikumā, pamatojoties uz ražām, kas noteiktas saskaņā ar reģionalizācijas plānu, kurš jāpiemēro attiecīgajā reģionā gadā pirms vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas gada, dalot ar šā panta 2. punkta trešajā daļā minēto attiecību.

3. Atkāpjoties no 43. panta 4. punkta un 49. panta 3. punkta un rīkojoties saskaņā ar Kopienas tiesību aktu vispārīgajiem principiem, dalībvalstis, vēlākais, līdz 2004. gada 1. augustam var nolemt uz tiesībām, kas noteiktas saskaņā ar šo iedaļu, attiecināt pakāpeniskus grozījumus atbilstīgi iepriekš noteiktiem pasākumiem un objektīviem kritērijiem.

4. Ja vien šajā iedaļā nav paredzēts citādi, piemēro citus šīs sadaļas noteikumus.

## 2. iedaļa

### Daļēja īstenošana

#### 64. pants

#### Vispārīgi noteikumi

1. Vēlākais, līdz 2004. gada 1. augustam dalībvalsts var nolemt valsts vai reģionālā līmenī piemērot vienreizējo maksājumu shēmu, kas paredzēta 1. līdz 4. nodaļā, ievērojot nosacījumus, kuri paredzēti šajā iedaļā.

2. Atbilstīgi katras dalībvalsts izvēlei Komisija saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka maksimāli pieļaujamus daudzumus katram tiešajam maksājumam, kas minēts attiecīgi 66., 67., 68. un 69. pantā.

Minētais maksimāli pieļaujamais daudzums ir vienāds ar katra tiešā maksājuma daļu valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamajā daudzumā, kas minēts 41. pantā, kura pareizināta ar samazinājuma procentuālajām daļām, ko dalībvalstis piemēro saskaņā ar 66., 67., 68. un 69. pantu.

Fiksētā maksimāli pieļaujamā daudzuma kopējo apjomu atskaita no valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma, kas minēts 41. pantā, saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Vēlākais, divus gadus pēc tam, kad visas dalībvalstis ir ieviesušas vienreizējo maksājumu shēmu, vai, vēlākais, līdz 2009. gada 31. decembrim Komisija iesniedz Padomei ziņojumu, kam vajadzības gadījumā pievienoti atbilstoši priekšlikumi, par iespējamām sekām – tirgus un strukturālās attīstības izteiksmē – kas var rasties, dalībvalstīm izmantojot 2. un 3. iedaļā paredzētās iespējas.

#### 65. pants

#### Tiesību noteikšana saskaņā ar šo iedaļu

1. Par lauksaimniekiem piešķiramajām tiesībām pēc jebkura iespējama samazinājuma saskaņā ar 41. pantu, pamatsummas daļu, kas rodas no katra tiešā maksājuma, kurš minēts attiecīgi 66., 67., 68. un 69. pantā, samazina par procentuālo daļu, kas jānosaka dalībvalstīm 66., 67., 68. un 69. pantā noteiktajās robežās.

2. Ja vien šajā iedaļā nav paredzēts citādi, pārējos šīs sadaļas noteikumus piemēro tiesībām, kas noteiktas par pamatsummas atlikušo daļu.

#### 66. pants

#### Maksājumi par laukaugiem

Maksājumu par laukaugiem gadījumā dalībvalstis var:

a) saglabāt līdz pat 25 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas, kas atbilst VI pielikumā minētajiem platībatkarīgajiem maksājumiem par laukaugiem, izņemot obligātos atsmatas maksājumus.

Šādā gadījumā, ievērojot tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas, kas noteiktas saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildu maksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu par hektāru piešķir lauksaimniekiem, kuri audzē IX pielikumā uzskaitītos laukaugus un – dalībvalstīs, kur kukurūza nav tradicionāla [augkopības] kultūra – zāles skābbarību, maksimāli līdz pat 25 % no VI pielikumā minētajiem hektāratkarīgajiem maksājumiem, kas jāpiešķir saskaņā ar IV sadaļas 10. nodaļā paredzētajiem nosacījumiem;

vai

b) saglabāt līdz pat 40 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas, kas atbilst VI pielikumā minētajam papildmaksājumam par cietajiem kviešiem.

Šādā gadījumā, ievērojot tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas, kas noteiktas saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu par hektāru piešķir lauksaimniekiem, kuri ražo IX pielikumā uzskaitītos cietos kviešus, maksimāli līdz pat 40 % no hektāratkarīgā papildmaksājuma par VI pielikumā minētajiem cietajiem kviešiem, ko piešķir vai kas jāpiešķir saskaņā ar IV sadaļas 10. nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

#### 67. pants

#### Maksājumi par aitu un kazu gaļu

Dalībvalstis var saglabāt līdz pat 50 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas, kas atbilst VI pielikumā uzskaitītajiem maksājumiem par aitu un kazu gaļu.

Šādā gadījumā, ievērojot tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas, kas noteiktas saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir lauksaimniekiem, kuri audzē aitas un kazas, maksimāli līdz pat 50 % no VI pielikumā minētajiem maksājumiem par aitu un kazu gaļu, kas jāpiešķir saskaņā ar IV sadaļas 11. nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

#### 68. pants

### Maksājumi par liellopu gaļu

1. Gadījumā, kad tiek veikti maksājumi par liellopu gaļu, dalībvalstis var saglabāt līdz pat 100 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas, kas atbilst VI pielikumā minētajai kaušanas piemaksai par teļiem.

Šādā gadījumā, ievērojot tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas, kas noteikts saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir par teļu nokaušanu maksimāli līdz pat 100 % no VI pielikumā minētās kaušanas piemaksas par teļiem, kas jāpiešķir saskaņā ar IV sadaļas 12. nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Dalībvalstis var arī:

- a) i) saglabāt līdz pat 100 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas, kas atbilst VI pielikumā minētajai piemaksai par zīdītāgovīm.

Šādā gadījumā, ievērojot tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas, kas noteikts saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir par zīdītāgovju saglabāšanu maksimāli līdz pat 100 % no VI pielikumā minētās piemaksas par zīdītāgovīm, kas jāpiešķir saskaņā ar IV sadaļas 12. nodaļā paredzētajiem nosacījumiem;

un

- ii) saglabāt līdz pat 40 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas, kas atbilst VI pielikumā minētajai kaušanas piemaksai par liellopiem, izņemot teļus.

Šādā gadījumā, ievērojot tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas, kas noteikts saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir par liellopu, izņemot teļus, kaušanu maksimāli līdz pat 40 % no VI pielikumā minētās kaušanas piemaksas par liellopiem, izņemot teļus, kas jāpiešķir saskaņā ar IV sadaļas 12. nodaļā paredzētajiem nosacījumiem;

vai

- b) i) saglabāt līdz pat 100 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas, kas atbilst VI pielikumā minētajai kaušanas piemaksai par liellopiem, izņemot teļus.

Šādā gadījumā, ievērojot tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas, kas noteikts saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir par liellopu, izņemot teļus, kaušanu maksimāli līdz pat 100 % no VI pielikumā minētās kaušanas piemaksas par liellopiem, izņemot teļus, kas jāpiešķir saskaņā ar IV sadaļas 12. nodaļā paredzētajiem nosacījumiem,

vai

- ii) saglabāt līdz pat 75 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas, kas atbilst īpašajai VI pielikumā minētajai piemaksai par vīriešu dzimuma dzīvniekiem.

Šādā gadījumā, ievērojot tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas, kas noteikts saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir maksimāli līdz pat 75 % no VI pielikumā minētās īpašās piemaksas par vīriešu dzimuma dzīvniekiem, kas jāpiešķir saskaņā ar IV sadaļas 12. nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

#### 69. pants

### Īpašu lauksaimniecības veidu un kvalitatīvas ražošanas fakultatīva īstenošana

Dalībvalstis var saglabāt līdz pat 10 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas, kas atbilst katrai VI pielikumā minētajai nozarei. Laukaugu, liellopu gaļas un aitu un kazu gaļas nozarē iepriekšminēto saglabāšanu ņem vērā, lai piemērotu maksimālās procentuālās daļas, kas noteiktas attiecīgi 66., 67. un 68. pantā.

Šādā gadījumā, ievērojot tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas, kas noteikts saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem tajā nozarē vai nozarēs, uz kuru(-ām) attiecas saglabāšana.

Papildmaksājumu piešķir par īpašiem lauksaimniecības veidiem, kas ir svarīgi vides aizsardzībai vai tās stāvokļa uzlabošanai, vai lauksaimniecības produktu tirdzniecības un kvalitātes uzlabošanai, ievērojot nosacījumus, kas jānosaka Komisijai saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.



## 3. iedaļa

## 4. iedaļa

**Fakultatīvi izņēmumi****Fakultatīva pāreja**

## 70. pants

## 71. pants

**Dažu tiešo maksājumu fakultatīvi izņēmumi****Fakultatīvs pārejas laiks**

1. Dalībvalsts, vēlākais, līdz 2004. gada 1. augustam var nolemt izslēgt no vienreizējo maksājumu shēmas:

a) vienu vai vairākus tiešos maksājumus, kas piešķirti pārskata periodā saskaņā ar:

- Regulas (EK) Nr. 1251/1999 4. panta 4. punktu,
- Regulas (EK) Nr. 2358/71 3. pantu.

Šādā gadījumā 64. un 65. pantu piemēro *mutatis mutandis*;

b) visus pārējos tiešos maksājumus, kas uzskaitīti VI pielikumā un pārskata periodā piešķirti lauksaimniekiem Francijas aizjūras departamentos, Azoru salās un Madeirā, Kanāriju un Egejas salās, un tiešos maksājumus, kuri piešķirti pārskata periodā saskaņā ar:

- Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. pantu,
- Regulas (EK) Nr. 1452/2001 9. pantu,
- Regulas (EK) Nr. 1453/2001 13. pantu un 22. panta 2. līdz 6. punktu,
- Regulas (EK) Nr. 1454/2001 5. un 6. pantu.

2. Neierobežojot Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. panta 2. punktu, Regulas (EK) Nr. 1452/2001 9. panta 2. punktu, Regulas (EK) Nr. 1453/2001 13. panta 2. punktu un 22. panta 2. punktu un Regulas (EK) Nr. 1454/2001 5. panta 2. punktu, dalībvalstis piešķir šā panta 1. punktā minētos tiešos maksājumus to maksimāli pieļaujamo daudzumu robežās, kas noteikti saskaņā ar šīs regulas 64. panta 2. punktu, ievērojot nosacījumus, kuri paredzēti attiecīgi šīs regulas IV sadaļas 3. un 6. nodaļā un 7. līdz 13. nodaļā, Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. pantā, Regulas (EK) Nr. 1452/2001 9. pantā, Regulas (EK) Nr. 1453/2001 13. pantā un 22. panta 2. līdz 4. punktā un Regulas (EK) Nr. 1454/2001 5. pantā.

Fiksētā maksimāli pieļaujamā daudzuma kopējo apjomu atskaita no valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma, kas minēts 41. pantā, saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

1. Dalībvalsts, vēlākais, līdz 2004. gada 1. augustam var nolemt piemērot vienreizējo maksājumu shēmu pēc pārejas laika, kurš beidzas vai nu 2005. gada 31. decembrī vai 2006. gada 31. decembrī, ja īpai lauksaimniecības apstākļi to attaisno.

Ja attiecīgā dalībvalsts nolemj piemērot vienreizējo maksājumu shēmu līdz pārejas laika beigām, tā lēmumu pieņem, vēlākais, līdz tā kalendārā gada 1. augustam, kas ir pirms kalendārā gada, attiecībā uz kuru piemēros vienreizējo maksājumu shēmu.

2. Neierobežojot šīs regulas 70. panta 2. punktu, pārejas laikā attiecīgā dalībvalsts piemēro VI pielikumā minētos tiešos maksājumus saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti, attiecīgi, šīs regulas IV sadaļas 3. un 6. nodaļā un 7. līdz 13. nodaļā, Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. pantā, Regulas (EK) Nr. 1452/2001 9. pantā, Regulas (EK) Nr. 1453/2001 13. pantā un 22. panta 2. līdz 4. punktā un Regulas (EK) Nr. 1454/2001 5. pantā, tā maksimāli pieļaujamā budžeta apjoma robežās, kurš atbilst tādu tiešo maksājumu daļai 41. pantā minētajā valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamajā daudzumā, ko Komisija saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru noteikusi katram tiešajam maksājumam.

Gadījumā, kad jāveic maksājums par žāvētu rupjo lopbarību, dalībvalstis piešķir atbalstu, ievērojot nosacījumus, kas jāparedz saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru, iepriekš minēto budžeta ierobežojumu ietvaros.

3. Vienreizējo maksājumu shēmu piemēro tā kalendārā gada 1. janvārī, kas seko kalendārajam gadam, kurā beidzas pārejas laiks.

Šādā gadījumā attiecīgās dalībvalstis pieņem lēmumus, kas minēti 58. panta 1. punktā, 63. panta 3. punktā, 64. panta 1. punktā un 70. pantā, līdz 2005. vai 2006. gada 1. augustam atbilstīgi termiņam, par ko nolemts saskaņā ar šā panta 1. punktu.

4. Komisija saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru veic vajadzīgos pasākumus, ja minētā pārejas laika piemērošana rada nopietnus konkurences izkropļojumus Kopienas tirgū, un lai nodrošinātu Kopienas starptautisko saistību ievērošanu.

## IV SADAĻA

## CITAS ATBALSTA SHĒMAS

## 1. NODAĻA

## ĪPAŠĀ KVALITĀTES PIEMAKSA PAR CIETAJIEM KVIEŠIEM

## 72. pants

## Piemērošanas joma

Atbalstu piešķir lauksaimniekiem, kas ražo cietos kviešus, uz kuriem attiecas KN kods 1001 10 00, ievērojot šajā nodaļā paredzētos nosacījumus.

## 73. pants

## Apjoms un tiesības pretendēt uz atbalstu

1. Atbalsts ir EUR 40 par hektāru.
2. Maksājumu piešķir tad, ja mannas putraimu vai makaronu izstrādājumu (pastas) ražošanai izmantots konkrēts daudzums atzītu šķirņu sertificētu sēklu, ko ražošanas zonā atzīst par augstākā labuma sēklām.

## 74. pants

## Platības

1. Atbalstu piešķir par valsts pamatplatībām tradicionālajās ražošanas zonās, kas uzskaitītas X pielikumā.

Pamatplatības ir šādas:

Grieķija	617 000 ha
Spānija	594 000 ha
Francija	208 000 ha
Itālija	1 646 000 ha
Austrija	7 000 ha
Portugāle	118 000 ha.

2. Dalībvalsts var savu pamatplatību sīkāk sadalīt pamata apakšplatībās saskaņā ar objektīviem kritērijiem.

## 75. pants

## Platības limita pārsniegšana

1. Ja platība, par ko pieprasīts atbalsts, pārsniedz pamatplatību, tad katra lauksaimnieka platību, par kuru pieprasīts atbalsts, attiecīgajā gadā proporcionāli samazina.

2. Ja dalībvalsts savu pamatplatību sīkāk sadala pamata apakšplatībās, tad 1. punktā paredzēto samazinājumu piemēro tikai tiem lauksaimniekiem, kas atrodas pamata apakšplatībās, kurās ierobežojumi ir pārsniegti. Platību samazina tad, ja attiecīgajā dalībvalstī platības, kas atrodas pamata apakšplatībās, kurās ierobežojumi nav pārsniegti, ir atkārtoti pārdalītas pamata apakšplatībās, kuru ierobežojumi ir pārsniegti.

## 2. NODAĻA

## PIEMAKSA PAR PROTEĪNAUGIEM

## 76. pants

## Darbības joma

Atbalstu piešķir lauksaimniekiem, kuri ražo proteīnaugus saskaņā ar šajā nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

Pie proteīnaugiem pieder:

- zirņi, uz kuriem attiecas KN kods 0713 10,
- sīkgraudu pupas, uz kurām attiecas KN kods 0713 50,
- saldā (lopbarības) lupīna, uz kuru attiecas KN kods ex 1209 29 50.

## 77. pants

## Atbalsta apjoms un tiesības pretendēt uz atbalstu

Atbalsts ir EUR 55,57 par hektāru proteīnaugu, kuru raža novākta pēc posma, kurā notikusi nogatavināšana ar pienskābi.

Par kultūraugiem, ko audzē pilnībā apsētās platībās un ko kultivē saskaņā ar vietējiem standartiem, bet kas nesasniedz posmu, kurā notiek nogatavināšana ar pienskābi, ārkārtas laika apstākļu dēļ, ko atzinusi attiecīgā dalībvalsts, tomēr saglabājas tiesības pretendēt uz atbalstu, ja konkrētās platības neizmanto nevienam citam nolūkam līdz minētajam audzēšanas posmam.

## 78. pants

## Platība

1. Ar šo nosaka maksimālu garantēto platību 1 400 000 ha apjomā, par ko var piešķirt atbalstu.

2. Ja platība, par ko pieprasa atbalstu, pārsniedz maksimālo garantēto platību, tad katra lauksaimnieka platību, par kuru pieprasīts atbalsts, attiecīgajā gadā proporcionāli samazina saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

81. pants

**Platības**

Ar šo tiek noteikta katras ražotājas dalībvalsts pamatplatība. Francijai tomēr nosaka divas pamatplatības. Pamatplatības ir šādas:

Spānija 104 973 ha

Francija:

—valsts pamatteritorija 19 050 ha

—Franču Gviāna 4 190 ha

Grieķija 20 333 ha

Itālija 219 588 ha

Portugāle 24 667 ha.

Dalībvalsts var savu pamatplatību vai pamatplatības sīkāk sadalīt pamata apakšplatībās saskaņā ar objektīviem kritērijiem.

## 3. NODAĻA

**KULTŪRATKARĪGAIS MAKSĀJUMS PAR RĪSIEM**

79. pants

**Darbības joma**

Atbalstu piešķir lauksaimniekiem, kas ražo rīsus, uz kuriem attiecas KN kods 1006 10, ievērojot šajā nodaļā paredzētos nosacījumus.

80. pants

**Atbalsta apjoms un tiesības pretendēt uz atbalstu**

1. Atbalstu piešķir par hektāru zemes, kura apsēta ar rīsiem un uz kuras kultūraugus saglabā vismaz līdz ziedēšanas sākumam parastos augšanas apstākļos.

Par kultūraugiem, ko audzē pilnībā apsētās platībās un ko audzē saskaņā ar vietējiem standartiem, bet kas nesasniedz ziedēšanas posmu ārkārtas laika apstākļu dēļ, kurus atzinusi attiecīgā dalībvalsts, tomēr saglabājas tiesības pretendēt uz atbalstu, ja konkrētās platības neizmanto nevienam citam nolūkam līdz minētajam audzēšanas posmam.

2. Atbalsts atbilstīgi ražām attiecīgajās dalībvalstīs ir šāds

	2004./2005. tirdzniecības gadā un gadījumā, ja piemēro 71. pantu (EUR/ha)	2005./2006. un turpmākajos tirdzniecības gados (EUR/ha)
Spānija	1 123,95	476,25
Francija:		
—valsts pamatteritorija	971,73	411,75
—Franču Gviāna	1 329,27	563,25
Grieķija	1 323,96	561,00
Itālija	1 069,08	453,00
Portugāle	1 070,85	453,75.

82. pants

**Platību limita pārsniegšana**

1. Ja dalībvalstī rīsu audzēšanai nodotā platība konkrētā gadā pārsniedz 81. pantā norādīto pamatplatību, katra lauksaimnieka platību, par kuru pieprasīts atbalsts, attiecīgajā gadā proporcionāli samazina.

2. Ja dalībvalsts savu pamatplatību vai pamatplatības sīkāk sadala pamata apakšplatībās, 1. punktā paredzēto samazinājumu piemēro tikai tiem lauksaimniekiem, kas atrodas pamata apakšplatībās, kurās noteiktie ierobežojumi ir pārsniegti. Platību samazina tad, ja attiecīgajā dalībvalstī platības, kas atrodas pamata apakšplatībās, kurās ierobežojumi nav pārsniegti, ir atkārtoti pārdalītas pamata apakšplatībās, kurās noteiktie ierobežojumi ir pārsniegti.

## 4. NODAĻA

**PLATĪBATKARĪGIE MAKSĀJUMI PAR RIEKSTIEM**

83. pants

**Kopienas atbalsts**

1. Kopienas atbalstu piešķir lauksaimniekiem, kuri ražo riekstus saskaņā ar šajā nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

Pie riekstiem pieskaita:

- mandeles, uz kurām attiecas KN kodi 0802 11 un 0802 12,
- lazdu rieksti vai dižlazdu rieksti, uz kuriem attiecas KN kodi 0802 21 un 0802 22,
- valrieksti, uz kuriem attiecas KN kodi 0802 31 un 0802 32,
- pistācijas, uz kurām attiecas KN kods 0802 50,
- ceratoniju augļi, uz kuriem attiecas KN kods 1212 10 10.

2. Dalībvalstis var piešķirt atšķirīgu atbalstu atkarībā no produktiem vai palielinot vai samazinot valsts garantētās platības, kas noteiktas 84. panta 3. punktā. Katrā dalībvalstī konkrētā gadā piešķirtā atbalsta kopējā summa tomēr nav lielāka par maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas minēts 84. panta 1. punktā.

#### 84. pants

##### Platības

1. Dalībvalsts piešķir Kopienas atbalstu tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežās, ko aprēķina, reizinot tās valsts garantētās platības hektāru skaitu, kā noteikts 3. punktā, ar vidējo summu EUR 120,75.
2. Ar šo nosaka maksimālu garantēto platību 800 000 ha apjomā.
3. Maksimālo garantēto platību, kas minēta 2. punktā, sadala šādās valsts garantētajās platībās:

Beļģija	100 ha
Vācija	1 500 ha
Francija	17 300 ha
Grieķija	41 100 ha
Itālija	130 100 ha
Luksemburga	100 ha
Nīderlande	100 ha
Austrija	100 ha
Portugāle	41 300 ha
Spānija	568 200 ha
Apvienotā Karaliste	100 ha.

4. Dalībvalsts var savu valsts garantēto platību sīkāk sadalīt apakšplatībās saskaņā ar objektīviem kritērijiem, jo īpaši reģionālā līmenī vai saistībā ar ražošanu.

85. pants

#### Pamata apakšplatību limita pārsniegšana

Ja dalībvalsts savu valsts garantēto platību sīkāk sadala pamata apakšplatībās un ja viena vai vairākas pamata apakšplatības tiek pārsniegtas, tad katra lauksaimnieka platību, par kuru pieprasa Kopienas atbalstu, attiecīgajā gadā proporcionāli samazina lauksaimniekiem, kas atrodas tajās pamata apakšplatībās, kurās noteiktie ierobežojumi ir pārsniegti. Platību samazina tad, ja attiecīgajā dalībvalstī platības, kas atrodas pamata apakšplatībās, kurās ierobežojumi nav pārsniegti, ir atkārtoti pārdalītas pamata apakšplatībās, kurās noteiktie ierobežojumi ir pārsniegti.

86. pants

#### Nosacījumi, kas attiecas uz tiesībām pretendēt uz atbalstu

1. Kopienas atbalsta maksājums ir jo īpaši atkarīgs no minimālā zemes gabala izmēra un koku blīvuma.
2. Par platībām, kas iekļautas uzlabojumu veikšanas plānos Padomes 1972. gada 18. maija Regulas (EEK) Nr. 1035/72 par augļu un dārzeņu tirgus kopīgo organizāciju (<sup>1</sup>) 14. panta b) punkta nozīmē, ir tiesības pretendēt uz atbalstu saskaņā ar minēto shēmu tā nākamā gada 1. janvārī, kas seko gadam, kurā beidzas uzlabojumu plāna termiņš.
3. Dalībvalstis var paredzēt nosacījumu, ka Kopienas atbalstu piešķir tad, ja lauksaimnieks pieder ražotāju organizācijai, kas atzīta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 11. vai 14. pantu.
4. Ja piemēro 3. punkta noteikumus, dalībvalstis var nolemt, ka 1. punktā minēto atbalsta maksājumu veic ražotāju organizācijai savu locekļu vārdā. Atbalsta apjomu, ko saņem ražotāju organizācijas, izmaksā to locekļiem. Dalībvalstis tomēr var atļaut ražotāju organizācijai, kā kompensāciju par tās locekļiem sniegtajiem pakalpojumiem, samazināt Kopienas atbalsta summu maksimāli par 2 %.

87. pants

#### Valsts atbalsts

1. Dalībvalstis var papildus Kopienas atbalstam piešķirt valsts atbalstu, kas nepārsniedz EUR 120,75 par hektāru gadā.
2. Valsts atbalstu var izmaksāt tikai par tām platībām, par kurām saņem Kopienas atbalstu.

(<sup>1</sup>) OV L 118, 20.5.1972., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1363/95 (OV L 132, 16.6.1995., 8. lpp.).

3. Dalībvalstis var paredzēt nosacījumu, ka valsts atbalstu piešķir tad, ja lauksaimnieks pieder ražotāju organizācijai, kas atzīta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 11. vai 14. pantu.

#### 5. NODAĻA

### ATBALSTS PAR KULTŪRAUGIEM AR AUGSTU ENERĢĒTISKO VĒRTĪBU

#### 88. pants

##### Atbalsts

Atbalstu EUR 45 apmērā par hektāru gadā piešķir par platībām, kas apsētas ar kultūraugiem, kam ir augsta enerģētiskā vērtība un ko izmanto saskaņā ar šajā nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

Kultūraugi ar augstu enerģētisko vērtību ir kultūraugi, ko piegādā, lai ražotu galvenokārt šādus produktus ar augstu enerģētisko vērtību:

- produkti, ko uzskata par biodegvielu un kas uzskaitīti 2. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 8. maija Direktīvā 2003/30/EK par biodegvielas vai citu atjaunojamu transportlīdzekļa degvielu izmantošanas veicināšanu<sup>(1)</sup>,
- elektroenerģija un siltumenerģija, ko ražo no biomasas.

#### 89. pants

##### Platības

1. Ar šo nosaka maksimālo garantēto platību 1 500 000 ha apjomā, par kuru var piešķirt atbalstu.

2. Ja platība, par ko pieprasa atbalstu, pārsniedz maksimālo garantēto platību, tad katra lauksaimnieka platību, par kuru pieprasīts atbalsts, attiecīgajā gadā proporcionāli samazina saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

#### 90. pants

### Nosacījumi, kas attiecas uz tiesībām pretendēt uz atbalstu

Atbalstu piešķir tikai par tām platībām, uz kuru produkciju attiecas līgums starp lauksaimnieku un pārstrādes uzņēmumu, izņemot gadījumus, kad pārstrādi veic pats lauksaimnieks savā saimniecībā.

<sup>(1)</sup> OV L 123, 17.5.2003., 42. lpp.

Platības, attiecībā uz kurām piemērota kultūraugu ar augstu enerģētisko vērtību shēma, nevar uzskatīt par atstātām atmatā Regulas (EK) Nr. 1251/1999 6. panta 1. punktā un šīs regulas 54. panta 2. punktā, 63. panta 2. punktā un 107. panta 1. punktā norādīto atmatas prasību nolūkā.

#### 91. pants

### Kultūraugu ar augstu enerģētisko vērtību saraksta pārskatīšana

Produktus var pievienot 88. pantā vai izsvītrot no tā saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

#### 92. pants

### Kultūraugu ar augstu enerģētisko vērtību shēmas pārskatīšana

Līdz 2006. gada 31. decembrim Komisija iesniedz Padomei ziņojumu par shēmas īstenošanu, kam attiecīgā gadījumā pievienoti priekšlikumi, ņemot vērā ES biodegvielas iniciatīvas īstenošanu.

#### 6. NODAĻA

### ATBALSTS PAR CIETES KARTUPEĻIEM

#### 93. pants

##### Atbalsts

Atbalstu nosaka lauksaimniekiem, kuri ražo kartupeļus, kas paredzēti kartupeļu cietes ražošanai. Maksājuma summu piemēro kartupeļu daudzumam, kas vajadzīgs, lai iegūtu vienu tonnu cietes. Tā ir:

- EUR 110,54 par 2004./2005. tirdzniecības gadu un gadījumā, ja piemēro 71. pantu,
- EUR 66,32, sākot no 2005./2006. tirdzniecības gada un turpmāk.

To koriģē atbilstīgi cietes saturam kartupeļos.

#### 94. pants

### Nosacījumi

Atbalstu maksā tikai par kartupeļu daudzumu, uz ko attiecas audzēšanas līgums starp kartupeļu ražotāju un cietes ražotāju, tās kvotas ietvaros, kura piešķirta attiecīgam uzņēmumam, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1868/94 2. panta 2. punktā.

## 7. NODAĻA

## 96. pants

## PIENA RAŽOŠANAS PIEMAKSA UN PAPILDMAKSĀJUMI

## Papildmaksājumi

## 95. pants

## Piena ražošanas piemaksa

1. No 2004. līdz 2007. gadam piena ražotājiem ir tiesības pretendēt uz piena ražošanas piemaksu. To piešķir par kalendāro gadu, par saimniecību un par tā individuālā referenes daudzuma tonnu, par kuru ir tiesības pretendēt uz piemaksu un kas ir pieejams saimniecībā.

2. Neierobežojot 3. punktu un samazinājumus, kas rodas no 4. punkta piemērošanas, individuālos referenes piena daudzumus, kas pieejami saimniecībā attiecīgā kalendārā gada 31. martā un izteikti tonnās, reizina ar:

— EUR 8,15/t par 2004. kalendāro gadu,

— EUR 16,31/t par 2005. kalendāro gadu,

— EUR 24,49/t par 2006. un 2007. kalendāro gadu un,

ja piemēro 70. pantu, par turpmākajiem kalendārajiem gadiem.

3. Individuālos referenes daudzumus, kas attiecīgā kalendārā gada 31. martā uz laiku pārvesti uz citu saimniecību saskaņā ar 6. pantu Padomes 1992. gada 28. decembra Regulā (EEK) Nr. 3950/92, ar ko nosaka papildmaksājumu piena un piena produktu nozarē<sup>(1)</sup>, vai 16. pantā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1788/2003, ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē<sup>(2)</sup>, attiecīgajā kalendārā gadā uzskata par pieejamiem pārņēmēja saimniecībā.

4. Šā panta 2. punkta piemērošanas nolūkā, ja kalendārā gada 31. martā visu dalībvalsts individuālo referenes daudzumu summa pārsniedz šīs dalībvalsts attiecīgo kopējo daudzumu summu, kuri noteikti Regulas (EEK) Nr. 3950/92 I pielikumā, 12 mēnešu laikposmam 1999./2000. gadā, attiecīgā dalībvalsts, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai savā teritorijā atbilstīgi samazinātu kopējo to individuālo referenes daudzumu apjomu, par kuriem ir tiesības pretendēt uz piemaksu.

<sup>(1)</sup> OV L 405, 31.12.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 572/2003 (OV L 82, 29.3.2003., 20. lpp.).

<sup>(2)</sup> OV L 270, 21.10.2003., 123. lpp.

1. Dalībvalstis ik gadu no 2004. līdz 2007. gadam veic papildmaksājumus ražotājiem savā teritorijā, gadā pavisam izmaksājot 2. punktā noteikto kopējo summu. Šādus maksājumus veic atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret ražotājiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļojumus. Turklāt šādi maksājumi nav saistīti ar tirgus cenu svārstībām.

Papildu piemaksas piešķir tikai kā papildu summu piemaksas summai, kā izklāstīts 95. panta 2. punktā.

2. Papildmaksājumi: kopējās summas, izteiktas miljonos EUR:

	2004. gads	2005. gads	2006. un 2007. gads <sup>(1)</sup>
Beļģija	12,12	24,30	36,45
Dānija	16,31	32,70	49,05
Vācija	101,99	204,53	306,79
Grieķija	2,31	4,63	6,94
Spānija	20,38	40,86	61,29
Francija	88,70	177,89	266,84
Īrija	19,20	38,50	57,76
Itālija	36,34	72,89	109,33
Luksemburga	0,98	1,97	2,96
Nīderlande	40,53	81,29	121,93
Austrija	10,06	20,18	30,27
Portugāle	6,85	13,74	20,62
Somija	8,81	17,66	26,49
Zviedrija	12,09	24,24	36,37
Apvienotā Karaliste	53,40	107,09	160,64

<sup>(1)</sup> Un, ja piemēro 70. pantu, par turpmākajiem kalendārajiem gadiem.

## 97. pants

## Definīcijas

Šajā nodaļā piemēro "ražotāja" definīcijas, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 1788/2003 5. pantā.

## 8. NODAĻA

## ĪPAŠAIS REĢIONĀLAIS ATBALSTS PAR LAUKAUGIEM

## 98. pants

## Atbalsts

Gadījumā, ja piemēro 70. pantu, Somijā un Zviedrijā uz ziemeļiem no 62. paralēles un dažos blakus apgabalos, kurus ietekmē salīdzināmi klimatiskie apstākļi, kas padara lauksaimniecisko darbību par sevišķi grūtu, lauksaimniekiem, kuri ražo labību, eļļas augu sēklas, linsēklas un linus un kaņepes, ko audzē šķiedru iegūšanai, piešķir īpašu atbalstu 24 EUR/t apmērā, kuru reizina ar ražām, kas noteiktas reģionalizācijas plānā attiecīgajam reģionam to maksimāli pieļaujamo daudzumu robežās, kurus noteikusi Komisija saskaņā ar 64. panta 2. punktu, atbilstoši šāda atbalsta daļai 41. pantā minētajā maksimāli pieļaujamajā daudzumā.

Ja pieprasītā atbalsta kopējā summa pārsniedz noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, atbalstu katram lauksaimniekam attiecīgajā gadā proporcioniāli samazina.

## 9. NODAĻA

## ATBALSTS PAR SĒKLĀM

## 99. pants

## Atbalsts

1. Gadījumā, ja piemēro 70. pantu, dalībvalstīs katru gadu piešķir XI pielikumā noteiktos atbalstus par vienas vai vairāku XI pielikumā uzskaitīto sugu pamatsēklu vai sertificēto sēklu ražošanu.

2. Gadījumā, ja sertifikācijai pieņemtu platību, par ko pieprasīts atbalsts par sēklām, izmanto arī, lai pieprasītu atbalstu saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu, atbalsta apjomu par sēklām, izņemot XI pielikuma 1. un 2. punktā minēto sugu sēklas, samazina, bet ne līdz mazākai summai kā nulle, par to atbalsta apjomu saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu, kas konkrētā gadā jāpiešķir par attiecīgo platību.

3. Pieprasītā atbalsta apjoms nepārsniedz maksimāli pieļaujamos daudzumus, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 64. panta 2. punktu, atbilstoši atbalsta par attiecīgo sugu sēklām daļai 41. pantā minētajā valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamajā daudzumā.

Ja pieprasītā atbalsta kopējā summa pārsniedz noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, atbalstu katram lauksaimniekam attiecīgajā gadā proporcioniāli samazina.

4. *Cannabis sativa* L. šķirnes, par kurām maksājams šajā pantā paredzētais atbalsts, nosaka saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

## 10. NODAĻA

## PLATĪBATKARĪGAIS MAKSĀJUMS PAR LAUKAUGIEM

## 100. pants

## Darbības joma un definīcijas

1. Gadījumā, ja piemēro 66. pantu, dalībvalstīs, ievērojot šajā nodaļā izklāstītos nosacījumus, ja vien nav paredzēts citādi, piešķir atbalstu, ko attiecīgā dalībvalsts izvēlējusies atbilstīgi minētajam pantam, lauksaimniekiem, kuri ražo laukaugus.

2. Šajā nodaļā:

— tirdzniecības gads sākas 1. jūlijā un beidzas 30. jūnijā,

— "laukaugi" ir IX pielikumā uzskaitītie kultūraugi.

3. Dalībvalstīs, kurās kukurūza ir netradicionāls augs, var noteikt, ka par zāles skābbarību uz platībatkarīgo maksājumu par laukaugiem ir tiesības pretendēt, ievērojot tos pašus nosacījumus, kādi attiecas uz laukaugiem.

## 101. pants

## Pamatplatības

Platībatkarīgo maksājumu nosaka par vienu hektāru un tas ir atšķirīgs dažādos reģionos.

Platībatkarīgo maksājumu piešķir par platību, kura paredzēta laukaugiem vai atstāšanai atmatā saskaņā ar šīs regulas 107. pantu un kura nepārsniedz reģionālās pamatplatības vai pamatplatību hektāru kopējo skaitu, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 2316/1999<sup>(1)</sup> VI pielikumā, ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1017/94 piemērošanu.

<sup>(1)</sup> Komisijas 1999. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 2316/1999, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1251/1999, ar kuru izveido atbalsta sistēmu dažu laukaugu audzētājiem (OV L 280, 30.10.1999., 43. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1035/2003 (OV L 150, 18.6.2003., 24. lpp.).

Reģions šajā gadījumā ir dalībvalsts vai reģions dalībvalstī pēc attiecīgās dalībvalsts izvēles. Gadījumā, ja piemēro šīs regulas 66. pantu, Regulas (EK) Nr. 2316/1999 VI pielikumā noteikto platību vai platības samazina par to hektāru skaitu, kas atbilst tiesībām atstāt zemi atmatā, kuras attiecīgajā reģionā nosaka saskaņā ar šīs regulas 53. pantu un 63. panta 2. punktu.

#### 102. pants

### Pamatplatību limita un maksimāli pieļaujamo daudzumu pārsniegšana

1. Ja to platību kopums, par kurām atbilstoši laukaugu shēmai tiek pieprasīta samaksa, ieskaitot šajā shēmā paredzēto atmatu 71. panta piemērošanas gadījumā, pārsniedz pamatplatību, katra lauksaimnieka platību, par ko var pretendēt uz atbalstu, samazina proporcionāli visiem maksājumiem, kuri atbilstoši šai regulai piešķirti attiecīgajā reģionā vienā un tajā pašā tirdzniecības gadā.

2. Pieprasīto maksājumu summa nav augstāka par maksimāli pieļaujamajiem daudzumiem, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 64. panta 2. punktu. Ja pieprasītā atbalsta kopējā summa pārsniedz noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, atbalstu katram lauksaimniekam attiecīgajā gadā proporcionāli samazina.

3. Gadījumā, ja piemēro 71. pantu, platības, par kurām nav iesniegts maksājuma pieteikums saskaņā ar šo nodaļu, bet kuras izmanto, lai pamatotu atbalsta pieteikumu saskaņā ar 12. nodaļu, ņem vērā arī to platību aprēķinam, par kurām pieprasīts maksājums.

4. Ja dalībvalsts nosaka, ka par zāles skābbarību var pretendēt uz platībatkarīgiem maksājumiem par laukaugiem, jānosaka atsevišķa pamatplatība. Ja konkrētajā tirdzniecības gadā laukaugu vai zāles skābbarības pamatplatība netiek sasniegta, pārējie hektāri tajā pašā tirdzniecības gadā tiek attiecināti uz atbilstošo pamatplatību.

5. Ja dalībvalsts ir izvēlējusies izveidot vienu vai vairākas valsts pamatplatības, tad tā katru valsts pamatplatību var iedalīt sīkāk pamata apakšplatībās saskaņā ar objektīviem kritērijiem, kas jānosaka dalībvalstij.

Lai piemērotu šo punktu, "Secano" un "Regadio" pamatplatības uzskata par valsts pamatplatībām.

Ja valsts pamatplatība ir pārsniegta, attiecīgā dalībvalsts atbilstīgi objektīviem kritērijiem saskaņā ar 1. punktu piemērojamo pasākumu pilnībā vai daļēji vērš uz tām pamata apakšplatībām, kuras pārsniegtas.

Dalībvalstis, kuras nolēmušas izmantot šajā punktā piedāvātās iespējas, līdz 15. septembrim lauksaimniekiem un Komisijai paziņo par savu izvēli un dara zināmus sīki izstrādātus noteikumus to piemērošanai.

#### 103. pants

### Reģionalizācijas plāns

Piemēro reģionalizācijas plānu, ko dalībvalstis izveidojušas, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1251/1999 3. pantu.

Pēc Komisijas pieprasījuma vai pēc attiecīgās dalībvalsts iniciatīvas minētā dalībvalsts var pārskatīt reģionalizācijas plānu atbilstīgi objektīviem kritērijiem.

#### 104. pants

### Pamatsumma

1. Platībatkarīgo maksājumu aprēķina, pamatsummu par tonnu reizinot ar labības ražas vidējo rādītāju, kas noteikts attiecīgā reģiona reģionalizācijas plānā.

2. Šā panta 1. punktā minēto aprēķinu veic, izmantojot labības ražas vidējo rādītāju. Ja kukurūza ir izdalīta atsevišķi, tad "kukurūzas" ražu tomēr izmanto attiecībā uz kukurūzu un "labības, kas nav kukurūza," ražu izmanto attiecībā uz labību, eļļas augu sēklām, linsēklām un liniem un kaņepēm, kuras audzē šķiedru iegūšanai.

3. Pamatsumma par laukaugiem un, ja piemēro 71. pantu, par atmatu ir noteikta 63,00 EUR/t apmērā, sākot no 2005./2006. tirdzniecības gada un turpmāk.

#### 105. pants

### Piemaksa par cietajiem kviešiem

1. Piemaksu platībatkarīgajam maksājumam:

— 291 EUR/ha apmērā par 2005./2006. tirdzniecības gadu,

— 285 EUR/ha apmērā par 2006./2007. tirdzniecības gadu un turpmākajiem gadiem

maksā par platību, kas paredzēta cietajiem kviešiem tradicionālajās ražošanas zonās, kuras uzskaitītas X pielikumā, ievērojot šādus ierobežojumus:

Grieķija	617 000 ha
Spānija	594 000 ha
Francija	208 000 ha
Itālija	1 646 000 ha
Austrija	7 000 ha
Portugāle	118 000 ha.



2. Ja tirdzniecības gadā kopējais to platību apjoms, par kurām papildus platībatkarīgajam maksājumam ir pieprasīta piemaksa, ir lielāks par iepriekšminēto robežu, proporcionāli samazina katram lauksaimniekam piederošo platību, par kuru var izmaksāt piemaksu.

Ievērojot katrai dalībvalstij 1. punktā noteiktos ierobežojumus, dalībvalstis tomēr var sadalīt minētajā punktā norādītās platības, iekļaujot tās ražošanas zonās, kā noteikts X pielikumā, vai vajadzības gadījumā reģionalizācijas plānā minētajos ražošanas reģionos atkarībā no cieto kviešu ražošanas apjomiem laika posmā no 1993. līdz 1997. gadam. Ja tas ir izdarīts un ja tirdzniecības gadā kopējais to platību apjoms reģionā, par kurām papildus platībatkarīgajam maksājumam ir pieprasīta piemaksa, ir lielāks par attiecīgo reģionālo robežu, proporcionāli samazina katram lauksaimniekam attiecīgajā ražošanas reģionā piederošo platību, par kuru var izmaksāt piemaksu. Platību samazina tad, ja dalībvalstī esošās platības, kas atrodas reģionos, kuros nav pārsniegti reģioniem noteiktie ierobežojumi, ir sadalītas, iekļaujot tās reģionos, kur šie ierobežojumi ir pārsniegti.

3. Reģionos, kur cieto kviešu ražošana ir labi attīstīta, izņemot X pielikumā minētos, piešķir īpašu atbalstu līdz pat 46 EUR/ha 2005./2006. tirdzniecības gadam, ievērojot šādus platību ierobežojumus:

Vācija	10 000 ha
Spānija	4 000 ha
Francija	50 000 ha
Itālija	4 000 ha
Apvienotā Karaliste	5 000 ha.

106. pants

### Lini un kaņepes

Attiecībā uz liniem un kaņepēm, ko audzē šķiedru iegūšanai, platībatkarīgo maksājumu atkarībā no apstākļiem veic vienīgi pēc tam, kad ir noslēgts līgums vai kad nodibinātas saistības kā noteikts Regulas (EK) Nr. 1673/2000 2. panta 1. punktā.

Par kaņepēm, ko audzē šķiedru iegūšanai, platībatkarīgo maksājumu veic arī saskaņā ar 52. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

107. pants

### Atmata

1. Gadījumā, ja piemēro 71. pantu, lauksaimniekiem, kuri piesakās uz platībatkarīgo maksājumu, ir pienākums atstāt atmatā daļu no savas saimniecības zemes, un par šīs saistības izpildi viņi saņem kompensāciju.

2. Katram lauksaimniekam, kurš piesakās uz platībatkarīgajiem maksājumiem, ir pienākums atstāt atmatā daļu savas laukaugu audzēšanai paredzētās platības, par kuru iesniedz prasību un kura tiek atstāta atmatā saskaņā ar šo nodaļu.

Obligātās atmatas pamatkoeficients ir noteikts 10 % apmērā par 2005./2006. un 2006./2007. tirdzniecības gadu.

3. Atmatā atstāto zemi var izmantot:

- izejvielu ražošanai, lai Kopienā ražotu produktus, kas nav paredzēti tiešai lietošanai pārtikā vai dzīvnieku barībai, ja piemēro efektīvas kontroles sistēmas,
- pākšaugu kultūru audzēšanai lauku saimniecībās, kuras pilnībā ražo tikai pākšaugus, atbilstīgi Regulā (EEK) Nr. 2092/91 noteiktajām saistībām.

Dalībvalstis var maksāt valsts atbalstu, kas nepārsniedz 50 % no izdevumiem, kuri saistīti ar tādu daudzgadīgu kultūraugu izveidi, kas paredzēti biomasas ražošanai atmatā atstātajā zemē.

4. Barībai vai pārtikai paredzēto blakusproduktu daudzumu, kas var rasties, atmatā atstātajā zemē audzējot eļļas augus saskaņā ar 3. punkta pirmo ievilkumu, ņem vērā, lai ievērotu 56. panta 3. punktā minēto ierobežojumu 1 miljona tonnu apmērā.

5. Ja apūdeņotai un neapūdeņotai zemei ir noteiktas atšķirīgas ražas, piemēro to maksājumu par atmatā atstāto zemi, kas noteikts neapūdeņotai zemei.

6. Lauksaimniekiem maksājumu par atmatā atstāto zemi var piešķirt par zemi, kas brīvprātīgi atstāta atmatā un kas pārsniedz viņiem noteiktās saistības. Dalībvalstis ļauj lauksaimniekiem atstāt atmatā līdz vismaz 10 % no laukaugiem paredzētās platības, par kuru iesniegts maksājuma pieteikums un kura atstāta atmatā saskaņā ar šo pantu. Dalībvalsts var noteikt augstāku procentuālo daļu, ņemot vērā konkrētās situācijas un garantējot pietiekamu lauksaimniecības zemes izmantojumu.

Gadījumā, ja piemēro 66. pantu, šo punktu piemēro atbilstīgi sīki izstrādātiem noteikumiem, kas jāpieņem Komisijai, saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

7. Saistība atstāt zemi atmatā neattiecas uz tiem lauksaimniekiem, kuri iesniedz maksājuma pieteikumu par platību, kas nav lielāka par platību, kāda būtu vajadzīga, lai izaudzētu 92 tonnas labības, pamatojoties uz viņu reģioniem noteikto ražu. Minētajiem lauksaimniekiem piemēro 6. punktu.

8. Neierobežojot 108. pantu, platības:

109. pants

— kas atstātas atmatā atbilstīgi lauksaimniecības un vides pasākumiem (Padomes Regulas (EK) Nr. 1257/1999 22. līdz 24. pants), ko neizmanto ne lauksaimniecības mērķiem, ne jebkādiem citiem peļņu nesošiem mērķiem, izņemot tos, kuri pieņemti attiecībā uz pārējo zemi, kura atstāta atmatā saskaņā ar šo regulu, vai

— kas saskaņā ar apmežošanu (Regulas (EK) Nr. 1257/1999 31. pants) ir apmežotas,

pēc tam, kad pēc 1995. gada 28. jūnija iesniegts pieteikums, nepārsniedzot jebkuru ierobežojumu, ko katrai saimniecībai noteikusi attiecīgā dalībvalsts, var uzskatīt par atstātām atmatā 1. punktā minētās atmatas prasības nolūkā. Šādu ierobežojumu nosaka tikai tādā apmērā, kāds vajadzīgs, lai novērstu neproporcionālu pieejamā budžeta apjomu, kas saistīts ar to, ka attiecīgā shēma ir vērsta uz nelielu skaitu saimniecību.

Par tādām platībām šīs regulas 104. pantā minēto platībatkarīgo maksājumu tomēr nepiešķir un saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1257/1999 24. panta 1. punktu vai 31. panta 1. punkta otro ievilkumu piešķirtais atbalsts nepārsniedz summu, kas cik vien iespējams līdzvērtīga platībatkarīgajam maksājumam par atmatā atstāto zemi, kas noteikts šīs regulas 104. pantā.

Dalībvalstis var nolemt šajā punktā minēto shēmu nepiemērot nevienam jaunam pieteikuma iesniedzējam reģionā, kurā pastāv nepātraukts risks ievērojami pārsniegt reģionālo pamatplatību.

9. Atmatā atstātās zemes platības ir ne mazāk kā 0,1 ha lielas un 10 metrus platas. Attiecīgi pamatotu vides apsvērumu dēļ dalībvalstis var pieņemt platības, kas ir vismaz 5 metrus platas un 0,05 ha lielas.

108. pants

#### Zeme, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu

Maksājumu pieteikumus nevar iesniegt par zemi, uz kuras datumā, kas paredzēts platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem par 2003. gadu, bija pastāvīgas ganības, pastāvīgi tika audzēti kultūraugi vai koki vai kura tika izmantota ar lauksaimniecību nesaistītiem mērķiem.

Dalībvalstis, ievērojot noteikumus, kas jānosaka saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru, var atkāpties no šā panta pirmās daļas, ja tās veic pasākumus, lai novērstu jebkādu ievērojamu kopējās tās lauksaimniecības platības pieaugumu, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

#### Sēšana un pieteikuma iesniegšana

Lai iegūtu tiesības pretendēt uz platībatkarīgo maksājumu, lauksaimniekam ne vēlāk kā līdz 31. maijam pirms attiecīgās ražas jāiesēj sēklas un ne vēlāk kā līdz 15. maijam jāiesniedz pieteikums.

110. pants

#### Īstenošanas noteikumi

Saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai, jo īpaši noteikumus, kuri attiecas uz:

— pamatplatību izveidi un pārvaldi,

— ražošanas reģionalizācijas plānu izveidi,

— zāles skābbarību,

— platībatkarīgā maksājuma piešķiršanu,

— minimālo platību, par kuru var pretendēt uz maksājumu; tādus noteikumus īpaši ņem vērā uzraudzības prasības un konkrētās shēmas vēlamā efektivitāti,

— noteikumus, kas attiecībā uz cietajiem kviešiem nosaka tiesības pretendēt uz piemaksu platībatkarīgajam maksājumam un prasības par tiesībām pretendēt uz īpašo atbalstu, un jo īpaši paredz to, kā noteikt vērā ņemamos reģionus,

— atmatā atstātu zemi, un jo īpaši tos, kas attiecas uz 107. panta 3. punktu; ar tādiem nosacījumiem paredz rupjās lopbarības pākšaugus, ko var audzēt atmatā atstātā zemē, un attiecībā uz minētā punkta pirmās daļas pirmo ievilkumu var ietvert kultūraugu audzēšanu bez kompensācijas saņemšanas.

Saskaņā ar šo pašu procedūru Komisija var:

— vai nu piešķirt maksājumus atkarībā no:

i) īpašo sēklu izmantošanas;

ii) sertificēto sēklu izmantošanas cieto kviešu un linu un kaņepju, ko audzē šķiedru iegūšanai, gadījumā;

iii) dažu šķirņu izmantošanas eļļas augu sēklu, cieto kviešu, linsēklu, linu un kaņepju, ko audzē šķiedru iegūšanai, gadījumā;

- vai nodrošināt iespēju dalībvalstīm piešķirt maksājumus atkarībā no minētajiem nosacījumiem,
- ļaut izmainīt 109. pantā minētos datumus dažās zonās, kurās ārkārtējo klimatisko apstākļu dēļ parastie datumi nav piemērojami.

## 11. NODAĻA

### PIEMAKSAS PAR AITĀM UN KAZĀM

#### 111. pants

#### Piemērošanas joma

Ja nav paredzēts citādi, tad gadījumā, ja piemēro 67. pantu, dalībvalstis katru gadu piešķir piemaksas vai papildmaksājumus lauksaimniekiem, kuri audzē aitas un kazas, ievērojot šajā nodaļā paredzētos nosacījumus.

#### 112. pants

#### Definīcijas

Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

- a) "aita reproduktīvā vecumā" ir jebkurš aitu sugas sieviešu dzimuma dzīvnieks, kas vismaz reizi ir atnesies vai kas ir vismaz vienu gadu vecs;
- b) "kaza reproduktīvā vecumā" ir jebkurš kazu sugas sieviešu dzimuma dzīvnieks, kas vismaz reizi ir atnesies vai kas ir vismaz vienu gadu vecs.

#### 113. pants

#### Piemaksa par aitām un kazām reproduktīvā vecumā

1. Lauksaimnieks, kurš savā saimniecībā tur aitas reproduktīvā vecumā, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz piemaksu par tādu aitu turēšanu (piemaksu par aitām reproduktīvā vecumā).

2. Lauksaimnieks, kurš savā saimniecībā tur kazas reproduktīvā vecumā, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz piemaksu par tādu kazu turēšanu (piemaksu par kazām reproduktīvā vecumā). Minēto piemaksu piešķir lauksaimniekiem noteiktās platībās, kur ražošana atbilst šādiem diviem kritērijiem:

- a) kazu audzēšana ir galvenokārt vērsta uz kazu gaļas ražošanu;
- b) kazu un aitu audzēšanas paņēmieni pēc būtības ir līdzīgi.

Minēto platību sarakstu izveido saskaņā ar procedūru, kas minēta 144. panta 2. punktā.

3. Piemaksu par aitām reproduktīvā vecumā un piemaksu par kazām reproduktīvā vecumā piešķir kā ikgadēju maksājumu katram lauksaimniekam par dzīvnieku, kas atbilst piemaksas saņemšanas kritērijiem, kalendārā gadā, ievērojot individuālo maksimāli pieļaujamo daudzumu. Minimālo dzīvnieku skaitu, attiecībā uz kuriem iesniedz piemaksas pieteikumu, nosaka dalībvalsts. Minētais minimums nav mazāks par 10 vai lielāks par 50.

4. Piemaksas apjoms par vienu aitu reproduktīvā vecumā ir EUR 21. Tomēr lauksaimniekiem, kas tirgo aitas pienu vai produktus, kuru pamatā ir aitas piens, piemaksa par aitu reproduktīvā vecumā ir EUR 16,8.

5. Piemaksas apjoms par vienu kazu reproduktīvā vecumā ir EUR 16,8.

#### 114. pants

#### Papildpiemaksa

1. Papildpiemaksu izmaksā lauksaimniekiem, kas atrodas apgabalos, kur aitu un kazu audzēšana ir tradicionāla darbība vai dod ievērojamu ieguldījumu lauku ekonomikā. Dalībvalstis nosaka tādas apgabalus. Katrā gadījumā papildpiemaksu piešķir tikai tiem lauksaimniekiem, kuru saimniecībā vismaz 50 % platības, ko izmanto lauksaimniecībai, atrodas mazāk labvēlīgos apgabalos, kuri noteikti atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1257/1999.

2. Papildpiemaksu piešķir arī tiem lauksaimniekiem, kuri izmanto vasaras ganības, ja:

- a) vismaz 90 % dzīvnieku, par kuriem ir iesniegts piemaksas pieteikums, ir vesti uz ganībām vismaz 90 dienas pēc kārtas apgabalā, kas atbilst piemaksas saņemšanas kritērijiem un kas noteikts saskaņā ar 1. punktu; un
- b) lauku saimniecība atrodas precīzi noteiktā ģeogrāfiskā apgabalā, par kuru dalībvalsts ir apstiprinājusi, ka vasaras ganību izmantošana ir tradicionāla aitu un/vai kazu audzēšanas prakse un ka minētā dzīvnieku pārvietošana ir nepieciešama pietiekama rupjās lopbarības daudzuma trūkuma dēļ vasaras ganību izmantošanas laikā.

3. Papildpiemaksas apjoms ir EUR 7 par aitu reproduktīvā vecumā un par kazu reproduktīvā vecumā. Papildpiemaksu piešķir saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem, kas paredzēti piemaksas piešķiršanai par aitu reproduktīvā vecumā un par kazu reproduktīvā vecumā.

#### 115. pants

#### Kopīgi noteikumi

1. Piemaksas izmaksā saņēmējiem lauksaimniekiem, ņemot vērā to aitu un/vai kazu skaitu, kas ir reproduktīvā vecumā un kas turētas saimniecībā noteiktu minimālo laiku, kas jānosaka saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Kad sāks piemērot regulu, kurā paredzēti jaunie noteikumi aitu un kazu identificēšanai un reģistrēšanai, lai iegūtu tiesības uz piemaksu, minēto dzīvnieku identificē un reģistrē saskaņā ar minētajiem noteikumiem.

#### 116. pants

##### Individuālie ierobežojumi

1. 2005. gada 1. janvārī individuālais maksimāli pieļaujams daudzums lauksaimniekam atbilstīgi 113. panta 3. punktam ir vienāds ar to tiesību uz piemaksu skaitu, kas viņam bija 2004. gada 31. decembrī saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas noteikumiem.

2. Dalībvalstis veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka tiesību uz piemaksu summa to teritorijā nepārsniedz valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, kurš noteikts 4. punktā, un ka var saglabāt valsts rezerves, kas minētas 118. pantā.

3. Tiesības uz piemaksu, kas atsauktas, ievērojot pasākumu, kurš veikts saskaņā ar 2. punktu, atceļ.

4. Piemēro šādus maksimāli pieļaujamus daudzumus:

Dalībvalsts	Tiesības (× 1 000)
Beļģija	70
Dānija	104
Vācija	2 432
Grieķija	11 023
Spānija	19 580
Francija	7 842
Īrija	4 956
Itālija	9 575
Luksemburga	4
Nīderlande	930
Austrija	206
Portugāle <sup>(1)</sup>	2 690
Somija	80
Zviedrija	180
Apvienotā Karaliste	19 492

Dalībvalsts	Tiesības (× 1 000)
Kopā	79 164

<sup>(1)</sup> Pielāgot, izbeidzoties Regulas (EK) Nr. 1017/94 darbības laikam.

#### 117. pants

##### Tiesību uz piemaksu nodošana

1. Ja lauksaimnieks pārdod vai citādā veidā nodod savu saimniecību, viņš drīkst nodot visas savas tiesības uz piemaksu personai, kas pārņem viņa saimniecību.

2. Lauksaimnieks drīkst arī pilnīgi vai daļēji nodot savas tiesības citiem lauksaimniekiem, nenododot savu saimniecību.

Gadījumā, ja tiek nodotas tiesības uz piemaksu, nenododot pašu saimniecību, daļa no nodotajām tiesībām uz piemaksu, kas nepārsniedz 15 %, bez kompensācijas maksājuma tiek ieskaitīta tās dalībvalsts valsts rezervē, kurā atrodas saimniecība, lai to atkārtoti sadalītu par brīvu.

Dalībvalstis var iegūt tiesības uz piemaksu no lauksaimniekiem, kuri labprātīgi piekrīt pilnībā vai daļēji nodot savas tiesības. Tādā gadījumā maksājumus par minēto tiesību iegūšanu attiecīgajiem lauksaimniekiem var samaksāt vai nu no valsts budžeta, vai atbilstīgi noteikumiem, kas paredzēti 119. panta 2. punkta piektajā ievilkumā.

Atkāpjoties no 1. punkta un attiecīgi pamatotos gadījumos, dalībvalstis var paredzēt, ka saimniecības pārdošanas vai citas nodošanas gadījumā tiesību nodošana notiek ar valsts rezerves starpniecību.

3. Dalībvalstis par veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai izvairītos no tā, ka tiesības uz piemaksu tiek atņemtas paaugstināta riska zonām vai reģioniem, kuros aitu audzēšanai ir īpaša nozīme vietējā ekonomikā.

4. Dalībvalstis drīkst atļaut līdz datumam, ko tās nosaka, tādās tiesību uz piemaksu daļas pagaidu nodošanu, kuru nav paredzēts izmantot lauksaimniekam, kam tās pieder.

#### 118. pants

##### Valsts rezerve

1. Katra dalībvalsts saglabā tiesību uz piemaksu valsts rezervi.

2. Jebkuras tiesības uz piemaksu, kas ir atsauktas, ievērojot 117. panta 2. punktu vai citus Kopienas noteikumus, pievieno valsts rezervi.

3. Dalībvalstis var sadalīt tiesības uz piemaksu starp lauksaimniekiem savu valsts rezervju robežās. Veicot sadali, tās īpaši dod priekšroku jaunienācējiem, jaunajiem lauksaimniekiem vai citiem prioritāriem lauksaimniekiem.

## 119. pants

**Papildmaksājumi**

1. Gadījumā, ja piemēro 71. pantu, dalībvalstis ik gadu veic papildmaksājumus, kuru kopējās summas ir izklāstītas šā panta 3. punktā.

Dalībvalstis var nolemt papildināt šā panta 3. punktā noteiktos kopējos apjomus, samazinot to maksājumu summas, kas minētas 113. pantā. Summu samazinājums, ko var piemērot reģionā, nepārsniedz vienu eiro.

Minētos maksājumus katru gadu veic atbilstīgi objektīviem kritērijiem, kas īpaši ietver attiecīgās ražošanas struktūras un apstākļus, un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret ražotājiem un nepieļautu tirgus un konkurences izkropļojumus. Turklāt tādi maksājumi nav saistīti ar tirgus cenu svārstībām. Tos var veikt reģionos.

2. Maksājumi var būt jo īpaši šādi:

- maksājumi lauksaimniekiem, kas iesaistīti īpašos ražošanas veidos, jo īpaši tādos, kuri saistīti ar kvalitāti, kas ir svarīgi vietējai ekonomikai vai vides aizsardzībai,
- palielinājums piemaksai, kas izklāstīta 113. pantā. Uz papildu summām var attiecināt to ganāmpulka blīvuma prasību piemērošanu, kas jānosaka dalībvalstij atbilstīgi vietējiem apstākļiem,
- atbalsts lauksaimnieku saimniecību pārstrukturēšanai vai ražotāju organizāciju attīstībai,
- platībatkarīgie maksājumi lauksaimniekiem, kas jāpiešķir par hektāru rupjās lopbarības platības, kura lauksaimniekam ir pieejama attiecīgajā kalendārajā gadā un attiecībā uz kuru tajā pašā gadā nav tikuši prasīti maksājumi saskaņā ar atbalsta sistēmām, kas paredzētas lauksaimniekiem, kuri ražo konkrētus laukaugus, saskaņā ar atbalsta režīmu par žāvētu rupju barību un saskaņā ar Kopienas atbalsta režīmu par citām ilggadīgām kultūrām vai dārzkopības kultūrām,
- maksājumi lauksaimniekiem, kuri labprātīgi nodod savas tiesības, ievērojot 117. panta 2. punktu,
- atbalsts aitu gaļas un kazu gaļas pārstrādes un tirdzniecības uzlabošanai un racionalizācijai.

3. Attiecina šādus daudzumus:

	(izteikti tūkstošos eiro)
Beļģija	64
Dānija	79
Vācija	1 793
Grieķija	8 767

(izteikti tūkstošos eiro)

Spānija	18 827
Francija	7 083
Īrija	4 875
Itālija	6 920
Luksemburga	4
Nīderlande	743
Austrija	185
Portugāle	2 275
Somija	61
Zviedrija	162
Apvienotā Karaliste	20 162

## 120. pants

**Maksimāli pieļaujamie daudzumi**

Katras pieprasītās piemaksas vai papildu maksājuma apjomu summa nepārsniedz maksimāli pieļaujamus daudzumus, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 64. panta 2. punktu.

Ja pieprasītā atbalsta kopējā summa pārsniedz noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, atbalstu katram lauksaimniekam attiecīgajā gadā proporcionāli samazina.

## 12. NODAĻA

**MAKSĀJUMI PAR LIELLOPU GAĻU**

## 121. pants

**Piemērošanas joma**

Gadījumā, ja piemēro 68. pantu, dalībvalstis, ievērojot šajā nodaļā izklāstītos nosacījumus, ja vien nav paredzēts citādi, piešķir atbalstu vai atbalstus, ko attiecīgā dalībvalsts izvēlējusies atbilstīgi minētajam pantam.

## 122. pants

## Definīcijas

Šajā nodaļā:

- a) "reģions" ir dalībvalsts vai dalībvalsts reģions pēc konkrētās dalībvalsts izvēles;
- b) "bullis" ir nekastrēts vīriešu dzimuma liellops;
- c) "vērsis" ir kastrēts vīriešu dzimuma liellops;
- d) "zīdītājgovs" ir govys, kas pieder gaļas šķirnei vai kas iegūta no krustojuma ar gaļas šķirni, un pieder ganāmpulkam, kurš paredzēts teļu audzēšanai, lai ražotu gaļu;
- e) "tele" ir sieviešu dzimuma liellops no astoņu mēnešu vecuma, kas vēl nav atnesies.

## 123. pants

## Īpašā piemaksa

1. Lauksaimnieks, kas savā saimniecībā tur vīriešu dzimuma liellopus, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz īpašās piemaksas piešķiršanu. To piešķir kā ikgadējo piemaksu par kalendāro gadu katrai attiecīgai saimniecībai, ievērojot reģionālo maksimāli pieļaujamo apjomu, ne vairāk kā par 90 dzīvniekiem katrā vecuma grupā, kas minēta 2. punktā.

2. Īpašo piemaksu piešķir ne vairāk kā:

- a) vienreiz katra bulļa dzīvē, sākot no deviņu mēnešu vecuma; vai
- b) divreiz katra vērsa dzīvē:
  - pirmoreiz – deviņu mēnešu vecumā,
  - otrreiz – pēc tam, kad tas ir sasniedzis 21 mēnešu vecumu.

3. Lai iegūtu tiesības uz īpašo piemaksu:

- a) katru dzīvnieku, uz kuru attiecas pieteikums, lauksaimnieks tur nobarošanai tādu laika posmu, kāds tiks noteikts;
- b) katram dzīvniekam līdz nokaušanai vai eksportēšanai ir jābūt dzīvnieka pasei, kura minēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regulas (EK) Nr. 1760/2000 6. pantā, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un kas attiecas

uz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu<sup>(1)</sup> un kurā iekļauta visa būtiskā informācija par tā piemaksas statusu, vai, ja tāda nav pieejama, līdzvērtīgam administratīvam dokumentam.

4. Ja attiecīgajā reģionā kopējais vismaz 9 mēnešu vecu bulļu un no deviņiem mēnešiem līdz 20 mēnešiem vecu vērsu skaits, par kuriem iesniegts pieteikums un kuri atbilst īpašās prēmijas piešķiršanas nosacījumiem, pārsniedz reģionālo maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas minēts 8. punktā, visu piemaksas saņemšanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku skaitu saskaņā ar 2. punkta a) un b) apakšpunktu proporcionāli samazina katram lauksaimnieku par konkrēto gadu.

Šajā pantā "reģionālais maksimāli pieļaujamais daudzums" ir to dzīvnieku skaits, par kuriem kādā reģionā ir tiesības uz īpašo piemaksu kalendārā gadā.

5. Atkāpjoties no 1. un 4. punkta, dalībvalstis var:

— pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kas ir daļa no lauku attīstības politikas, un tikai ar nosacījumu, ka tiek ņemti vērā vides un nodarbinātības aspekti, grozīt vai atcelt dzīvnieku skaita ierobežojumu, kas noteikts – 90 dzīvnieki saimniecībā, un vecuma grupu, un

— ja tās izmanto šo iespēju – nolemt piemērot 4. punktu tādā veidā, lai sasniegtu to samazinājuma līmeni, kas vajadzīgs, lai panāktu atbilstību piemērojamam reģionālajam maksimāli pieļaujamajam daudzumam, nepiemērojot minētos samazinājumus mazajiem lauksaimniekiem, kuri par konkrēto gadu nav iesnieguši īpašās piemaksas pieteikumus par vairāk nekā attiecīgās dalībvalsts noteikto minimālo dzīvnieku skaitu.

6. Dalībvalstis drīkst nolemt piešķirt īpašo piemaksu nokaušanas laikā. Tādā gadījumā 2. punkta a) apakšpunktā minēto vecuma kritēriju bulļiem aizvieto ar minimālo kautsvāru – 185 kilogrami.

Piemaksu samaksā vai izmaksā atpakaļ lauksaimniekiem.

Apvienotajai Karalistei ir atļauts Ziemeļīrijā piemērot tādu īpašās piemaksas piešķiršanas sistēmu, kas atšķiras no tās, kuru piemēro pārējā valsts teritorijā.

7. Īpašās prēmijas summu nosaka šādi:

- a) EUR 210 par piemaksas piešķiršanas prasībām atbilstošu bulli;
- b) EUR 150 par piemaksas piešķiršanas prasībām atbilstošu vērsi un vecuma grupu.

<sup>(1)</sup> OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.

8. Piemēro šādus reģionālos maksimāli pieļaujamus daudzumus:

Beļģija	235 149
Dānija	277 110
Vācija	1 782 700
Grieķija	143 134
Spānija	713 999 <sup>(1)</sup>
Francija	1 754 732 <sup>(2)</sup>
Īrija	1 077 458
Itālija	598 746
Luksemburga	18 962
Nīderlande	157 932
Austrija	373 400
Portugāle	175 075 <sup>(3)</sup> <sup>(4)</sup>
Somija	250 000
Zviedrija	250 000
Apvienotā Karaliste	1 419 811 <sup>(5)</sup>

<sup>(1)</sup> Neierobežojot īpašās normas, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 1454/2001.

<sup>(2)</sup> Neierobežojot īpašās normas, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 1452/2001.

<sup>(3)</sup> Neierobežojot īpašās normas, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 1453/2001.

<sup>(4)</sup> Jākorrigē, kad beidzas Regulas (EK) Nr. 1017/94 termiņš.

<sup>(5)</sup> Šo maksimāli pieļaujamo daudzumu uz laiku palielina par 100 000 līdz 1 519 811 līdz laikam, kad var eksportēt dzīvus dzīvniekus, kas jaunāki par sešiem mēnešiem.

#### 124. pants

##### Sezonas nobīdes piemaksa

1. Gadījumā, ja piemēro 71. pantu un ja kādā dalībvalstī vērsu skaits:

- kas nokauts konkrētajā gadā, pārsniedz 60 % no visiem gadā nokautajiem vīriešu dzimuma liellopiem; un
- kas nokauts laika posmā no 1. septembra līdz 30. novembrim konkrētajā gadā, pārsniedz 35 % no visiem gadā nokautajiem vērsiem,

lauksaimnieki, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz papildpiemaksu īpašajai piemaksai (sezonas nobīdes piemaksu). Tomēr, ja abas iepriekš minētās robežlikmes tiek sasniegtas Īrijā vai Ziemeļīrijā, tad piemaksu piemēro Īrijā un Ziemeļīrijā.

Lai piemērotu šo pantu Apvienotajā Karalistē, Ziemeļīriju uzskata par atsevišķu vienību.

2. Tādas piemaksas apjomu nosaka šādi:

- EUR 72,45 par katru dzīvnieku, kas nokauts konkrētā gada pirmajās 15 nedēļās,
- EUR 54,34 par katru dzīvnieku, kas nokauts konkrētā gada 16. un 17. nedēļā,
- EUR 36,23 par katru dzīvnieku, kas nokauts konkrētā gada 18. līdz 21. nedēļā, un
- EUR 18,11 par katru dzīvnieku, kas nokauts konkrētā gada 22. un 23. nedēļā.

3. Ja likme, kas minēta 1. punkta b) apakšpunktā, netiek sasniegta, tad, ņemot vērā 1. punkta priekšpēdējo teikumu, dalībvalstis, kuru lauksaimnieki ir iepriekš saņēmuši sezonas nobīdes piemaksu, drīkst nolemt piešķirt tādu piemaksu, kuras likme ir 60 % no summām, kas noteiktas 2. punktā.

Šādā gadījumā attiecīgā dalībvalsts:

- var nolemt piešķirt šo piemaksu tikai par pirmajiem diviem vai trim konkrētajiem laikposmiem;
- nodrošina to, lai pasākums būtu finansiāli neitrāls attiecībā uz to pašu budžeta gadu, atbilstoši samazinot:
  - īpašās piemaksas summu par otro vecuma grupu, kas piemērojama vērsiem, un ko piešķir attiecīgajā dalībvalstī, un/vai
  - papildu maksājumus, kas jāveic saskaņā ar 2. iedaļu,

un informē Komisiju par piemēroto samazinājumu.

Šā pasākuma piemērošanas nolūkā Īriju un Ziemeļīriju uzskata par vienu vienību, aprēķinot likmi, kas minēta 1. punkta a) apakšpunktā, un pēc tā arī nosakot tiesības uz piemaksu.

4. Lai noteiktu, vai procentuālās daļas, kas minētas šajā pantā, ir pārsniegtas, ņem vērā nokaušanas, kas izdarītas priekšpēdējā gadā pirms tā gada, kad tika nokauts dzīvnieks, par kuru ir tiesības pretendēt uz piemaksu.

#### 125. pants

##### Piemaksa par zīdītāgovīm

1. Lauksaimnieks, kas savā saimniecībā tur zīdītāgovus, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz piemaksas saņemšanu par zīdītāgovju turēšanu (piemaksa par zīdītāgovīm). To piešķir kā ikgadēju piemaksu par kalendāro gadu katrai attiecīgai saimniecībai, ievērojot individuālos maksimāli pieļaujamus daudzumus.

2. Piemaksu par zīdītāgovīm piešķir jebkurai lauksaimniekam, kurš:

- nepiegādā pienu vai piena produktus no savas saimniecības 12 mēnešu laikā no dienas, kad tiek iesniegts pieteikums.

Piena vai piena produktu piegāde patērētājam tieši no saimniecības tomēr nav šķērslis piemaksas piešķiršanai;

- b) piegādā pienu vai piena produktus, kuru kopējais individuālais referenču daudzums, kā minēts Regulas (EEK) Nr. 3950/92 4. pantā, nepārsniedz 120 000 kilogramu. Pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, ko tās nosaka, dalībvalstis tomēr drīkst nolemt grozīt vai atcelt šo kvantitatīvo ierobežojumu,

ja vismaz sešus mēnešus pēc kārtas no pieteikuma iesniegšanas dienas lauksaimnieks tur zīdītāgovus, kuru skaits ir vienāds ar vismaz 60 % no tā skaita, par kuru tika prasīta piemaksa, un teles, kuru skaits ir vienāds ar vismaz 40 % no tā skaita, par kuru tika prasīta piemaksa.

Lai noteiktu piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku skaitu saskaņā ar šā panta 2. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktiem, to, vai govus pieder zīdītājgovju ganāmpulkam vai piena govju ganāmpulkam, nosaka, pamatojoties uz [piemaksas] saņēmēja referenču daudzumu, kā noteikts 95. panta 2. punktā, un vidējo izslaukumu.

3. Lauksaimnieku tiesības uz piemaksu ierobežo, piemērojot individuālo maksimāli pieļaujamo daudzumu, kā noteikts 126. pantā.

4. Par katru piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku piemaksas summu nosaka EUR 200 apmērā.

5. Ja piemēro 68. panta a) punkta i) apakšpunktu, dalībvalstis var piešķirt valsts papildpiemaksu par zīdītājgovīm, maksimāli līdz EUR 50 par dzīvnieku, ja starp attiecīgās dalībvalsts lopkopjiem netiek radīta diskriminācija.

Attiecībā uz saimniecībām, kas atrodas kādā reģionā, kurš noteikts 3. un 6. pantā Padomes 1999. gada 21. jūnija Regulā (EK) Nr. 1260/1999, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem<sup>(1)</sup>, pirmos EUR 24,15 par dzīvnieku no šīs papildpiemaksas finansē Eiropas Lauksaimniecības vadības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļa.

Attiecībā uz saimniecībām, kas atrodas visā dalībvalsts teritorijā, ja attiecīgajā dalībvalstī no visa liellopu kopskaita lielu daļu veido zīdītāgovus, kas pārstāv vismaz 30 % no kopējā govju skaita, un ja vismaz 30 % no nokautajiem vīriešu dzimuma liellopiem pieder S un E uzbūves klasei, ELVGF Garantiju nodaļa finansē visu papildpiemaksu.

Jebkuru tādas procentuālās daļas pārsniegumu nosaka, pamatojoties uz vidējo rādītāju, kas aprēķināts diviem gadiem pirms tā gada, par kuru piešķir piemaksu.

6. Šajā pantā ņem vērā tikai tās teles, kas pieder gaļas šķirnei vai ir iegūtas no krustojuma ar gaļas šķirni un pieder ganāmpulkam, kurš ir paredzēts teļu audzēšanai, lai ražotu gaļu.

#### 126. pants

#### Individuālais maksimāli pieļaujamais daudzums par zīdītājgovīm

1. Katram zīdītājgovju audzētājam piešķir atbalstu individuālo maksimāli pieļaujamo daudzumu robežās, kas noteiktas, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1254/1999 7. pantu.

2. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka tiesību uz piemaksu summa to teritorijā nepārsniedz valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, kurš noteikts šā panta 5. punktā, un ka var saglabāt valsts rezerves, kas minētas 128. pantā.

3. Ja saskaņā ar korekciju, kas minēta 2. punktā, jāsamazina lauksaimnieku individuālais maksimāli pieļaujamais daudzums, to veic bez kompensācijas maksājuma un to nolēmj darīt, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kuros iekļauti jo īpaši šādi:

— likme, saskaņā ar kuru lauksaimnieki ir izmantojuši savus individuālos maksimāli pieļaujamās daudzumus trijos izpētes gados līdz 2000. gadam,

— ieguldījumu vai ekstensifikācijas programmas ieviešana liellopu gaļas nozarē,

— īpaši dabas apstākļi vai sodu piemērošana, kuru rezultātā piemaksa netiek samaksāta vai tiek samaksāta mazāka summa par vismaz vienu izpētes gadu,

— papildu ārkārtēji apstākļi, kuru rezultātā maksājumi, kas veikti par vismaz vienu izpētes gadu, neatbilst faktiskajai situācijai, kas konstatēta iepriekšējos gados.

4. Atceļ tiesības uz piemaksu, kas atsauktas, ievērojot 2. punktā paredzēto pasākumu.

<sup>(1)</sup> OV L 161, 26.6.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1105/2003 (OV L 158, 27.6.2003., 3. lpp.).



5. Piemēro šādus valstīm noteiktos maksimāli pieļaujamos daudzumus:

Beļģija	394 253
Dānija	112 932
Vācija	639 535
Grieķija	138 005
Spānija <sup>(1)</sup>	1 441 539
Francija <sup>(2)</sup>	3 779 866
Īrija	1 102 620
Itālija	621 611
Luksemburga	18 537
Nīderlande	63 236
Austrija	375 000
Portugāle <sup>(3)</sup> <sup>(4)</sup>	416 539
Somija	55 000
Zviedrija	155 000
Apvienotā Karaliste	1 699 511

<sup>(1)</sup> Neierobežojot īpašās normas, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 1454/2001.

<sup>(2)</sup> Neierobežojot īpašās normas, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 1452/2001.

<sup>(3)</sup> Neierobežojot īpašās normas, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 1453/2001.

<sup>(4)</sup> Pēc Regulas (EK) Nr. 1017/94 piemērošanas termiņa beigām jāpalielina ar piemaksām, kas rodas, minēto regulu piemērojot 2003. un 2004. gadā.

### 127. pants

#### Tiesību uz piemaksu par zīdītājgovīm nodošana

1. Ja lauksaimnieks pārdod vai citādā veidā nodod savu saimniecību, viņš drīkst nodot visas savas tiesības uz piemaksu par zīdītājgovīm personai, kas pārņem viņa saimniecību. Lauksaimnieks drīkst arī pilnīgi vai daļēji nodot savas tiesības citiem lauksaimniekiem, nenododot savu saimniecību.

Gadījumā, ja tiek nodotas tiesības uz piemaksu, nenododot pašu saimniecību, tā daļa no nodotajām tiesībām, kas nepārsniedz 15 %, bez kompensācijas maksājuma tiek ieskaitīta tās dalībvalsts valsts rezervē, kurā atrodas saimniecība, lai to atkārtoti sadalītu par brīvu.

2. Dalībvalstis:

a) veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu to, ka tiesības uz piemaksu tiek nodotas ārpus augsta riska zonām vai reģioniem, kur liellopu gaļas ražošana ir īpaši svarīga vietējai ekonomikai;

b) var paredzēt, ka tiesību nodošana, nenododot saimniecību, notiek tieši starp lauksaimniekiem vai ka to veic ar valsts rezerves starpniecību.

3. Dalībvalstis līdz datumam, kas jānosaka, var atļaut tās tiesību uz piemaksu daļas pagaidu nodošanu, kuru nav paredzēts izmantot lauksaimniekam, kam tās pieder.

128. pants

#### Tiesību uz piemaksu par zīdītājgovīm valsts rezerve

1. Katra dalībvalsts saglabā valsts rezervi tiesībām uz piemaksu par zīdītājgovīm.

2. Jebkuras tiesības uz piemaksu, kas atsauktas, ievērojot 127. panta 1. punktu vai citus Kopienas noteikumus, pievieno valsts rezervei, neierobežojot 126. panta 4. punktu.

3. Dalībvalstis izmanto savas valsts rezerves, lai minēto rezervju ietvaros piešķirtu tiesības uz piemaksu jo īpaši jaunajiem ražotājiem, jaunajiem lauksaimniekiem un pārējiem prioritārajiem lauksaimniekiem.

129. pants

#### Teles

1. Atkāpjoties no 125. panta 3. punkta, dalībvalstis, kurās vairāk nekā 60 % zīdītājgovju un telišu tur kalnainos apgabalos Padomes Regulas (EK) Nr. 1257/1999 18. panta nozīmē, var nolemt pārvaldīt piemaksas par zīdītājgovīm piešķiršanu par telēm atsevišķi no šādas piemaksas piešķiršanas par zīdītājgovīm, ievērojot atsevišķu valstij noteiktu maksimāli pieļaujamo daudzumu ierobežojumus, ko nosaka attiecīgā dalībvalsts.

Tāds atsevišķs valstij noteikts maksimāli pieļaujamais daudzums nepārsniedz 40 % no attiecīgajai dalībvalstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma, kas noteikts 126. panta 5. punktā. Tādu valstij noteiktu maksimāli pieļaujamo daudzumu samazina par summu, kas ir vienāda ar atsevišķo valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu. Ja dalībvalstī, kas īsteno šajā daļā paredzētās pilnvaras, kopējais telišu skaits, par kurām ir iesniegts pieteikums un kuras atbilst piemaksas par zīdītājgovīm piešķiršanas nosacījumiem, pārsniedz atsevišķo valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo telišu skaitu katram attiecīgajam lauksaimniekam konkrētajā gadā proporcionāli samazina.

2. Šajā pantā ņem vērā tikai tās teles, kas pieder gaļas šķirnei vai kas ir iegūtas no krustojuma ar gaļas šķirni.

## 130. pants

**Kaušanas piemaksa**

1. Lauksaimnieks, kurš savā saimniecībā tur liellopus, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz kaušanas piemaksu. To piešķir par piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku nokaušanu vai par to eksportu uz trešām valstīm, ievērojot valstij noteiktu maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas vēl tiks noteikts.

Kaušanas piemaksu ir tiesības saņemt par šādiem dzīvniekiem:

- a) vismaz 8 mēnešus veci bulļi, vēši, govīs un teles;
- b) teļi, kuri vecāki par vienu mēnesi, bet jaunāki par astoņiem mēnešiem, un kuru kautsvārs nepārsniedz 185 kg, ja lauksaimnieks tos ir turējis tādu laikposmā, kas jānosaka.

2. Piemaksas summu nosaka šādi:

- a) EUR 80 par katru piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku, kā precizēts 1. punkta a) apakšpunktā;
- b) EUR 50 par katru piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku, kā precizēts 1. punkta b) apakšpunktā.

3. Valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas minēts 1. punktā, nosaka katrai dalībvalstij un atsevišķi abām dzīvnieku kategorijām, kuras precizētas tā a) un b) apakšpunktā. Katrs maksimāli pieļaujama daudzums ir vienāds ar to dzīvnieku skaitu katrā no šīm divām kategorijām, kas attiecīgajā dalībvalstī tika nokauti 1995. gadā un kam pieskaitīts to dzīvnieku skaits, kuri tika eksportēti uz trešām valstīm, saskaņā ar Eiropas Kopienas Statistikas biroja (*Eurostat*) datiem vai jebkuriem citiem publicētiem oficiāliem statistikas datiem par attiecīgo gadu, ko atzīst Komisija.

4. Ja kādā noteiktā dalībvalstī kopējais to dzīvnieku skaits, par kuriem iesniegts pieteikums attiecībā uz vienu no divām 1. punkta a) vai b) apakšpunktā precizēto dzīvnieku kategorijām un kuri atbilst kaušanas piemaksas piešķiršanas nosacījumiem, pārsniedz valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts attiecīgajai kategorijai, visu piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku skaitu tajā kategorijā katram attiecīgajam lauksaimniekam konkrētajā gadā proporcionāli samazina.

## 131. pants

**Ganāmpulka blīvums**

1. Gadījumā, ja piemēro 71. pantu, kopējo to dzīvnieku skaitu, par kuriem var pretendēt uz īpašo piemaksu un piemaksu par zīdītāgovīm, ierobežo, piemērojot ganāmpulka blīvumu saimniecībā – divas ganāmpulka vienības (LU) uz hektāru kalendārajā gadā. Ganāmpulka blīvums

no 2003. gada 1. janvāra ir 1,8 ganāmpulka vienības. Šo ganāmpulka blīvumu izsaka kā ganāmpulka vienības saimniecībā esošās lopbarības platības vienībā, ko izmanto saimniecībā esošo dzīvnieku barošanai. Lauksaimniekam tomēr var nepiemērot prasību par ganāmpulka blīvumu, ja to dzīvnieku skaits, kas tiek turēts viņa saimniecībā un kas jāņem vērā, lai noteiktu ganāmpulka blīvumu, nav vairāk kā 15 ganāmpulka vienības.

2. Lai noteiktu ganāmpulka blīvumu saimniecībā, ņem vērā:

- a) vīriešu dzimuma liellopus, zīdītāgovīs un teles, aitas un/vai kazas, par kurām ir iesniegts piemaksas pieteikums, kā arī piena govīs, kas vajadzīgas, lai saražotu kopējo piena references daudzumu, kas iedalīts lauksaimniekam. Dzīvnieku skaitu pārvērš ganāmpulka vienībās, atsaucoties uz šādu pārrēķinu tabulu:

Vīriešu dzimuma liellopi un teles, kas vecākas par 24 mēnešiem, zīdītāgovīs, piena govīs	1,0 LU
Vīriešu dzimuma liellopi un teles vecumā no sešiem līdz 24 mēnešiem	0,6 LU
Aitas	0,15 LU
Kazas	0,15 LU

- b) lopbarības platību, t.i., to saimniecības platību, kas visu kalendāro gadu ir pieejama liellopu un aitu un/vai kazu audzēšanai. Lopbarības platībā neietver:

- ēkas, mežus, dīķus, takas,
- platības, ko izmanto citiem kultūraugiem, par kuriem ir tiesības pretendēt uz Kopienas atbalstu, ilggadīgām kultūrām vai dārzkopības kultūrām, izņemot pastāvīgās ganības, par kurām platībatkarīgie maksājumi piešķirti, ievērojot 136. pantu vai attiecīgā gadījumā 96. pantu,
- platības, par kurām ir tiesības pretendēt uz atbalsta sistēmu, kas noteikta dažu lauku ražotājiem, kuras izmanto atbalsta shēmā par žāvētu lopbarību vai kuras ir pakļautas valsts vai Kopienas atmatas shēmai.

Lopbarības platība ietver platības, kuras izmanto kopīgi, un platības, kurās audzē jautas kultūras.

## 132. pants

**Ekstensifikācijas maksājums**

1. Gadījumā, ja piemēro 71. pantu, lauksaimnieki, kas saņem īpašo piemaksu un/vai piemaksu par zīdītāgovīm, var pretendēt uz ekstensifikācijas maksājumu.

2. Ekstensifikācijas maksājums ir EUR 100 par piešķirto īpašo piemaksu un piemaksu par zīdītājgovīm, ja attiecībā uz konkrēto kalendāro gadu ganāmpulka blīvums attiecīgajā saimniecībā ir mazāks par 1,4 ganāmpulka vienībām uz hektāru vai vienāds ar to.

Dalībvalstis tomēr var nolemt piešķirt ekstensifikācijas maksājumu EUR 40 apmērā par ganāmpulka blīvumu – 1,4 ganāmpulka vienības uz hektāru vai vairāk, bet mazāk nekā 1,8 ganāmpulka vienības vai 1,8 ganāmpulka vienības uz hektāru, un EUR 80 apmērā par ganāmpulka blīvumu, kas ir mazāks nekā 1,4 ganāmpulka vienības uz hektāru.

3. Piemērojot 2. punktu:

a) atkāpjoties no 131. panta 2. punkta a) apakšpunkta, saimniecības ganāmpulka blīvumu nosaka, ņemot vērā vīriešu dzimuma liellopus, govīs un teles, kas tajā atrodas attiecīgajā kalendārā gadā, kā arī aitas un/vai kazas, par kurām ir iesniegti piemaksu pieteikumi par to pašu kalendāro gadu. Dzīvnieku skaitu pārvērš ganāmpulka vienībās, atsaucoties uz pārrēķinu tabulu, kas minēta 131. panta 2. punkta a) apakšpunktā;

b) neierobežojot 131. panta 2. punkta b) apakšpunkta trešo ievilkumu, platības, ko izmanto laukaugu ražošanai, kā noteikts IX pielikumā, neuzskata par "lopbarības platību";

c) lopbarības platībā, kas jāņem vērā, lai aprēķinātu ganāmpulka blīvumu, vismaz 50 % ir ganības.

"Ganības" definē dalībvalstis. Definīcija ietver vismaz tādu kritēriju, ka ganības ir zālaugu platības, ko, ņemot vērā vietējo lauksaimniecības praksi, atzīst par tādām, kuras paredzētas liellopu un/vai aitu ganībām. Tas tomēr neizslēdz jauktas ganību izmantošanas iespēju tajā pašā gadā (ganības, siens, zāles skābbarība).

4. Neierobežojot ganāmpulka blīvuma prasības, kas noteiktas šā panta 2. punktā, to dalībvalstu lauksaimnieki, kurās vairāk nekā 50 % piena ražošanas notiek kalnainos apgabalos Regulas (EK) Nr. 1257/1999 18. panta nozīmē un kuru saimniecības atrodas tādos apgabalos, var saņemt ekstensifikācijas maksājumus, kā noteikts minētajā punktā, par piena govīm, kas tajos tiek turētas.

5. Saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija vajadzības gadījumā koriģē šā panta 2. punktā izklāstītās summas, jo īpaši ņemot vērā to dzīvnieku skaitu, par kuriem ir tiesības pretendēt uz maksājumu par iepriekšējo kalendāro gadu.

### 133. pants

#### Papildmaksājumi

1. Gadījumā, ja piemēro 71. pantu, dalībvalstis ik gadu veic papildmaksājumus lauksaimniekiem savā teritorijā, kuru kopējās summas ir izklāstītas šā panta 3. punktā. Tādus maksājumus veic saskaņā ar objektīviem kritērijiem, kas jo īpaši ietver attiecīgās ražošanas

struktūras un apstākļus, un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un izvairītos no tirgus un konkurences izkropļojumiem. Turklāt tādi maksājumi nav saistīti ar tirgus cenu svārstībām.

2. Papildmaksājumus var veikt kā maksājumu par katru dzīvnieku un/vai platībatkarīgo maksājumu.

3. Piemēro šādas kopējās summas:

Beļģija	39,4
Dānija	11,8
Vācija	88,4
Grieķija	3,8
Spānija	33,1
Francija	93,4
Īrija	31,4
Itālija	65,6
Luksemburga	3,4
Nīderlande	25,3
Austrija	12,0
Portugāle	6,2
Somija	6,2
Zviedrija	9,2
Apvienotā Karaliste	63,8

### 134. pants

#### Maksājumi par katru dzīvnieku

1. Maksājumus par katru dzīvnieku var piešķirt par:

- vīriešu dzimuma liellopiem;
- zīdītājgovīm;
- piena govīm;
- telēm.

2. Maksājumus par katru dzīvnieku var piešķirt kā papildsummas par kaušanas piemaksas vienību, kā noteikts 130. pantā, izņemot par teljiem. Pārējos gadījumos maksājumu par katru dzīvnieku piešķiršana ir pakļauta:

- īpašiem nosacījumiem, kas izklāstīti 135. pantā;

b) īpašām ganāmpulka blīvuma prasībām, kas jānosaka dalībvalstīm.

3. Īpašās ganāmpulka blīvuma prasības nosaka šādi:

- pamatojoties uz lopbarības platību, kas minēta 131. panta 2. punkta b) apakšpunktā, izņemot platības, par kurām piešķirti platībatkarīgie maksājumi saskaņā ar 136. pantu,
- īpaši ņemot vērā attiecīgā ražošanas veida ietekmi uz vidi, liellopu audzēšanai izmantotās zemes "jutību" no vides viedokļa un pasākumus, kas īstenoti, lai nostabilizētu vai uzlabotu minētās zemes stāvokli no vides viedokļa.

#### 135. pants

#### Nosacījumi maksājumiem par katru dzīvnieku

1. Maksājumus par katru vīriešu dzimuma liellopu kalendārajā gadā dalībvalstī var piešķirt par tādu dzīvnieku skaitu, kas:
  - ir vienāds ar attiecīgās dalībvalsts reģionālo maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts 123. panta 8. punktā, vai
  - ir vienāds ar to vīriešu dzimuma liellopu skaitu, par kuriem tika piešķirtas piemaksas 1997. gadā, vai
  - ir vienāds ar nokauto vīriešu dzimuma liellopu vidējo skaitu 1997., 1998. un 1999. gadā, kas izriet no Eiropas Kopienų Statistikas biroja datiem par minētajiem gadiem vai no jebkuriem citiem publicētiem oficiāliem statistikas datiem par minētajiem gadiem, kurus atzīst Komisija.

Dalībvalstis var arī paredzēt tādu vīriešu dzimuma liellopu skaita ierobežojumu saimniecībā, kas jānosaka dalībvalstij visas valsts vai reģionālā mērogā.

Tiesības uz piemaksu ir tikai par vīriešu kārtas liellopiem, kas ir vismaz astoņus mēnešus veci. Ja maksājumi par katru dzīvnieku tiek veikti nokaušanas laikā, dalībvalstis drīkst nolemt aizvietot šo nosacījumu ar minimālo kautsvaru – vismaz 180 kilogrami.

2. Maksājumus par katru zīdītājgovi un teli, par kuru ir tiesības pretendēt uz piemaksu par zīdītājgovīm saskaņā ar 125. panta 4. punktu un 129. pantu, var piešķirt tikai kā papildsummu par piemaksas par zīdītājgovīm vienību, kā noteikts 125. panta 4. punktā.

3. Maksājumus par katru piena govi var piešķirt tikai kā summu par tā references daudzuma tonnu, par kuru ir tiesības saņemt piemaksu, kurš pieejams saimniecībā un kurš jānosaka saskaņā ar 95. panta 2. punktu.

Regulas 134. panta 2. punkta b) apakšpunktu nepiemēro.

4. Maksājumus par katru teli, kura nav minēta 2. punktā, var piešķirt katrai dalībvalstij kalendārajā gadā par tādu telišu skaitu, kas nepārsniedz vidējo nokauto telišu skaitu 1997., 1998. un 1999. gadā saskaņā ar Eiropas Kopienų Statistikas biroja datiem par minētajiem gadiem vai jebkuriem citiem publicētiem oficiāliem statistikas datiem par minētajiem gadiem, kurus atzīst Komisija.

#### 136. pants

#### Platībatkarīgie maksājumi

1. Platībatkarīgos maksājumus piešķir par hektāru pastāvīgo ganību:
  - a) kuras ir pieejamas lauksaimniekam attiecīgajā kalendārajā gadā;
  - b) kuras neizmanto, lai sasniegtu atbilstību īpašajām ganāmpulka blīvuma prasībām, kas minētas 134. panta 3. punktā; un
  - c) attiecībā uz kurām par to pašu gadu netiek prasīti maksājumi saskaņā ar atbalsta sistēmu, kas noteikta dažu lauku ražotājiem, saskaņā ar atbalsta sistēmu par žāvētu lopbarību un saskaņā ar Kopienas atbalsta shēmām par citām ilggadīgām kultūrām vai dārzkopības kultūrām.
2. Pastāvīgo ganību platība reģionā, par kuru drīkst piešķirt platībatkarīgos maksājumus, nepārsniedz attiecīgo reģionālo pamatplatību.
 

Reģionālās pamatplatības dalībvalstis nosaka kā vidējo to pastāvīgo ganību hektāru skaitu, kas ir pieejamas liellopu audzēšanai 1995., 1996. un 1997. gadā.
3. Maksimālais platībatkarīgais maksājums par hektāru, ko var piešķirt, attiecīgi ietverot platībatkarīgos maksājumus saskaņā ar 96. pantu, nepārsniedz EUR 350.

#### 137. pants

#### Informācijas nodošana

Par jebkurām izmaiņām valsts režīmos, kas attiecas uz papildu maksājumu piešķiršanu, tiek paziņots Komisijai ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc to pieņemšanas.

#### 138. pants

#### Kopīgi noteikumi

Lai varētu pretendēt uz tiešajiem maksājumiem saskaņā ar šo nodaļu, dzīvniekam ir jābūt identificētam un reģistrētam saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1760/2000.

## 139. pants

**Maksimāli pieļaujamie daudzumi**

Visu to tiešo maksājumu kopējās summas, ko pieprasa saskaņā ar šo nodaļu, nepārsniedz maksimāli pieļaujamo daudzumu, kuru noteikusi Komisija saskaņā ar 64. panta 2. punktu atbilstīgi katra minētā tiešā maksājuma sastāvdaļai maksimāli pieļaujamajos daudzumos, kas minēti 41. pantā.

Ja pieprasītā atbalsta kopējā summa pārsniedz noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, atbalstu katram lauksaimniekam attiecīgajā gadā proporcionāli samazina.

## 140. pants

**Vielas, kas aizliegtas saskaņā ar Direktīvu 96/22/EK**

1. Ja saskaņā ar Direktīvu 96/22/EK<sup>(1)</sup> aizliegtu vielu atliekas vai saskaņā ar iepriekšminēto tiesību aktu atļautu, bet nelikumīgi izmantotu vielu atliekas, ievērojot Direktīvas 96/23/EK<sup>(2)</sup> attiecīgos noteikumus, tiek atklātas dzīvniekā, kas pieder lauksaimnieka liellopu ganāmpulkam, vai ja neatļauta viela vai produkts vai viela vai produkts, kurš ir atļauts saskaņā ar Direktīvu 96/22/EK, bet tiek turēts nelikumīgi, jebkurā formā tiek atrasti lauksaimnieka saimniecībā, lauksaimnieks minētās atklāšanas kalendārājā gadā nesaņem summas, kas paredzētas saskaņā ar šo nodaļu.

Ja notiek atkārtots pārkāpums, periodu, kurā lauksaimnieks nesaņem attiecīgas summas, atkarībā no pārkāpuma smaguma drīkst pagarināt līdz pieciem gadiem no tā gada, kad tika atklāts atkārtotais pārkāpums.

2. Ja dzīvnieku īpašnieks vai turētājs rada šķēršļus tad, kad tiek veiktas pārbaudes un kad tiek ņemti paraugi, kas vajadzīgi, lai piemērotu valsts atliekvielu uzraudzības plānu vai kad tiek veikta izmeklēšana vai pārbaudes, kuras paredzētas saskaņā ar Direktīvu 96/23/EK, piemēro šā panta 1. punktā paredzētos sodus.

## 13. NODAĻA

**ATBALSTS PAR PĀKŠAUGIEM**

<sup>(1)</sup> Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīva 96/22/EK par noteiktu hormonālas vai tirostatiskas iedarbības vielu un beta-agonistu lietošanas aizliegumu lopkopībā un Direktīvu 81/602/EEK, 88/146/EEK un 88/299/EEK atcelšanu (OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.).

<sup>(2)</sup> Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīva 96/23/EK, ar ko paredz pasākumus, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos, un ar ko atceļ Direktīvas 85/358/EEK un 86/469/EEK un Lēmumus 89/187/EEK un 91/664/EEK (OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.). Direktīva grozīta ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

## 141. pants

**Piemērošanas joma**

Gadījumā, ja piemēro 71. pantu, attiecīgās dalībvalstis piešķir atbalstu par šādiem pākšaugiem:

- a) lēcas, kuras nav paredzētas sēšanai un uz kurām attiecas KN kods ex 0713 40 00;
- b) aunazirņi, kuri nav paredzēti sēšanai un uz kuriem attiecas KN kods ex 0713 20 00;
- c) *Vicia sativa* L. un *Vicia ervilla* Willd. sugas vīķi, uz kuriem attiecas KN kods ex 0713 90 90 (pārējie).

## 142. pants

**Atbalsts**

1. Atbalstu piešķir katru tirdzniecības gadu par to pākšaugu ražošanu, uz kuriem attiecas 141. pants. Tirdzniecības gads sākas 1. jūlijā un beidzas 30. jūnijā.

Par aramzemes gabalu, uz kuru attiecas pieteikums atbalsta piešķiršanai par hektāru atbilstīgi sistēmai, ko finansē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1258/1999 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu, netiek dota iespēja pretendēt uz šajā sistēmā paredzēto atbalsta maksājumu.

2. Neierobežojot 143. pantu, atbalsts par hektāru apstās un novāktās platības ir EUR 181 par hektāru.

## 143. pants

**Maksimāli pieļaujamais daudzums**

Pieprasītā atbalsta summa nav lielāka par maksimāli pieļaujamo daudzumu, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 64. panta 2. punktu, atbilstoši VI pielikumā minēto pākšaugu platībatkarīgo maksājumu sastāvdaļai valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamajā daudzumā, kurš minēts 41. pantā.

Ja pieprasītā atbalsta kopējā summa pārsniedz noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, atbalstu katram lauksaimniekam attiecīgajā gadā proporcionāli samazina.

## V SADAĻA

## PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

## 144. pants

**Tiešo maksājumu pārvaldības komiteja**

1. Komisijai palīdz Tiešo maksājumu pārvaldības komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuru vada Komisijas pārstāvis.

2. Ja izdarīta atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais laika posms ir viens mēnesis.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

## 145. pants

**Īstenošanas noteikumi**

Saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus šīs regulas īstenošanas noteikumus. Tajos jo īpaši ietilpst:

- a) sīki izstrādāti noteikumi par agrārās konsultāciju sistēmas izveidi;
- b) sīki izstrādāti noteikumi par kritēriju noteikšanu to summu piešķiršanai, kas kļuvušas pieejamas, piemērojot modulāciju;
- c) sīki izstrādāti noteikumi par šajā regulā paredzēto atbalstu piešķiršanu, ieskaitot atbilstības nosacījumus, pieteikuma datumus un maksājumu un kontroles noteikumus, kā arī par pārbaudēm un tiesību noteikšanu uz atbalstiem, ieskaitot jebkuru vajadzīgo datu apmaiņu starp dalībvalstīm, un pamatplatību vai maksimālo garantēto platību limita pārsniegšanas noteikšanu, kā arī sīki izstrādāti noteikumi par neizmantoto tiesību uz piemaksu, kas noteiktas 11. un 12. nodaļā, atsaukšanu un pārdali;
- d) attiecībā uz vienreizējo maksājumu shēmu – sīki izstrādāti noteikumi jo īpaši attiecībā uz valsts rezerves izveidi, tiesību nodošanu, ilggadīgo kultūru, pastāvīgo ganību, lauksaimniecības zemes un ganību zāles definīcijām, iespējām, kas paredzētas III sadaļas

5. nodaļā, un to kultūraugu sarakstu, kurus atļauts audzēt atmatā atstātajā zemē, kā arī sīki izstrādāti noteikumi par atbilstību saprašanās memorandam par dažām eļļas augu sēklām, kas noslēgts starp Eiropas Ekonomikas kopienas un Amerikas Savienotajām Valstīm VVTT, kas apstiprināts ar Lēmumu 93/355/EEK<sup>(1)</sup>, ietvaros;

- e) attiecībā uz cietajiem kviešiem – sīki izstrādāti noteikumi saistībā ar sertificētu sēklu un atzītu šķirņu daudzumiem;
- f) attiecībā uz kultūraugiem ar augstu enerģētisko vērtību – sīki izstrādāti noteikumi par to kultūraugu noteikšanu, uz kuriem attiecas shēma, obligātās prasības attiecībā uz līgumu, kontrolpasākumi, kas attiecas uz pārstrādāto daudzumu un pārstrādi saimniecībā;
- g) attiecībā uz kaņepēm, ko audzē šķiedru iegūšanai, – sīki izstrādāti noteikumi par specifiskiem kontroles pasākumiem un metodēm tetrahidrokanabinola daudzumu noteikšanai, ieskaitot prasības attiecībā uz līgumiem un saistībām, kas minētas 52. pantā;
- h) tādi I pielikuma grozījumi, kas var izrādīties vajadzīgi, ņemot vērā 1. pantā izklāstītos kritērijus;
- i) tādi II, VI, VII, IX, X un XI pielikuma grozījumi, kas var izrādīties vajadzīgi, ņemot vērā jo īpaši jaunajos Kopienas tiesību aktus, 62. panta piemērošanas gadījumā, ciktāl tas attiecas uz VIII pielikumu, un attiecīgā gadījumā ņemot vērā informāciju, kuru dalībvalstis paziņojušas saistībā ar to pamatsummu daļu, kas atbilst maksājumiem par laukaugiem, kā arī pašu maksimāli pieļaujamo daudzumu summām, kas jāpalielina, ņemot vērā starpību starp faktiski noteikto platību un platību, par kuru piemaksas par laukaugiem tika samaksātas 2000. un 2001. gadā, piemērojot Komisijas Regulas (EEK) Nr. 3887/92<sup>(2)</sup> 9. panta 2. un 3. punktu, pamatplatības (vai maksimālās garantētās platības cietajiem kviešiem) robežās un ņemot vērā valsts vidējo ražu, ko izmantoja VIII pielikuma aprēķinam;
- j) lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabalu identifikācijas sistēmas galvenās pazīmes un to definīcija;
- k) visi grozījumi, ko var izdarīt atbalsta pieteikumos, un atbrīvojumi no prasības iesniegt atbalsta pieteikumu;

<sup>(1)</sup> OV L 147, 18.6.1993., 25. lpp.

<sup>(2)</sup> Komisijas 1992. gada 23. decembra Regula (EEK) Nr. 3887/92, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus integrētas administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai dažām Kopienas atbalsta shēmām (OV L 391, 31.12.1992., 36. lpp.). Regula atcelta ar Regulu (EK) Nr. 2419/2001 (OV L 327, 12.12.2001., 11. lpp.).

- l) noteikumi par obligāto informācijas minimumu, kas jāiekļauj atbalsta pieteikumos;
- m) noteikumi par administratīvajām pārbaudēm un pārbaudēm uz vietas, kā arī pārbaudēm ar attālo izpēti;
- n) noteikumi par samazinājumu un atbrīvojumu no maksājumiem piemērošanu gadījumos, kad nav atbilstības 3. un 24. pantā minētajām saistībām, ieskaitot samazinājumu un atbrīvojumu nepiemērošanas gadījumus;
- o) tādi V pielikuma grozījumi, kas var izrādīties vajadzīgi, ņemot vērā 26. pantā izklāstītos kritērijus;
- p) saziņa starp dalībvalstīm un Komisiju;
- q) pasākumi, kas ir gan vajadzīgi, gan attiecīgi pamatoti, lai ārkārtas situācijā risinātu praktiskus un specifiskus sarežģījumus, jo īpaši tos, kas saistīti ar II sadaļas 4. nodaļas un III sadaļas 5. nodaļas īstenošanu. Tādos pasākumos var izdarīt atkāpes no dažām šīs regulas daļām, bet tikai tādā mērā un tādā laikā posmā, kādā tas noteikti vajadzīgs.

146. pants

#### Informācijas nodošana Komisijai

Dalībvalstis sīki informē Komisiju par pasākumiem, kas veikti, lai īstenotu šo regulu, un jo īpaši par tiem, kuri attiecas uz 5., 13., 42. un 58. pantu.

147. pants

#### Grozījumi Regulās (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, Nr. 1453/2001, Nr. 1454/2001

- 1) Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. pantu aizstāj ar šādu:

“6. pants

1. Gadījumā, ja piemēro izslēgšanu, kura paredzēta 70. pantā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003 (\*), ar ko izveido kopīgus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, Grieķijas Republika iesniedz Komisijai programmu, lai palīdzētu tradicionālajām, ar liellopu gaļas un aitū un kazu gaļas ražošanu saistītajām darbībām, mazo Egejas jūras salu patēriņa vajadzību robežās.

Programmu sagatavo un izpilda dalībvalsts izraudzītās kompetentās iestādes.

2. Kopiena finansē programmu, nepārsniedzot gada apjomu, kas vienāds ar to piemaksu summu, kuras mazajās Egejas jūras salās reģistrētiem ražotājiem faktiski samaksātas 2003. gadā, ievērojot Regulu (EK) Nr. 1254/1999 (\*\*), šo regulu un Regulu (EK) Nr. 2529/2001 (\*\*).

Komisija palielina minēto apjomu, lai ņemtu vērā vietējās ražošanas attīstību. Gada apjoms tomēr nekādā gadījumā nav lielāks par to maksimāli pieļaujamo daudzumu summu, kas 2003. gadā piemērojami piemaksām par liellopu gaļu saskaņā ar šo regulu un pareizināti ar pamata un papildu piemaksām un maksājumiem, kuri piemērojami 2003. gadā, un visu to tiesību uz piemaksu summu, kas pieder ražotājiem, kuri reģistrēti mazajās Egejas jūras salās 2003. gada 30. jūnijā, ievērojot Regulu (EK) Nr. 2529/2001, un attiecīgo valsts rezerves daļu, kas pareizināta ar piemaksām un maksājumiem, kuri piemērojami 2003. gadā.

3. Komisija pieņem īstenošanas noteikumus, apstiprina un groza programmu, kā arī nosaka un palielina apjomu, kas paredzēts šā panta 2. punkta pirmajā daļā, saskaņā ar procedūru, kura minēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 144. panta 2. punktā. Komisija var saskaņā ar to pašu procedūru pārskatīt ierobežojumu, kas noteikts 2. punkta otrajā daļā.

4. Grieķijas iestādes katru gadu līdz 15. aprīlim iesniedz ziņojumu par programmas īstenošanu.

(\*) OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.

(\*\*) OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

(\*\*\*) OV L 341, 22.12.2001., 3. lpp.”

- 2) Regulas (EK) Nr. 1452/2001 9. pantu aizstāj ar šādu:

“9. pants

1. Gadījumā, ja piemēro izslēgšanu, kura paredzēta 70. pantā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (\*\*), Francija iesniedz Komisijai programmu, lai palīdzētu tradicionālajām, ar liellopu gaļas un aitū un kazu gaļas ražošanu saistītajām darbībām, kā arī produktu kvalitātes uzlabošanas pasākumiem, Francijas aizjūras departamentu patēriņa vajadzību robežās.

Programmas sagatavo un izpilda dalībvalsts izraudzītās kompetentās iestādes.

2. Kopiena finansē programmas, nepārsniedzot gada apjomu, kas vienāds ar to piemaksu summu, kuras Francijas aizjūras departamentos reģistrētiem ražotājiem faktiski samaksātas 2003. gadā, ievērojot Regulu (EK) Nr. 1254/1999 (\*\*), šo regulu un Regulu (EK) Nr. 2529/2001 (\*\*).

Komisija palielina minēto apjomu, lai ņemtu vērā vietējās ražošanas attīstību. Gada apjoms tomēr nekādā gadījumā nav lielāks par to maksimāli pieļaujamo daudzumu summu, kas 2003. gadā piemērojami piemaksām par liellopu gaļu saskaņā ar šo regulu un pareizināti ar pamata un papildu piemaksām un maksājumiem, kuri piemērojami 2003. gadā, un visu to tiesību uz piemaksu summu, kas pieder ražotājiem, kuri reģistrēti Francijas aizjūras departamentos 2003. gada 30. jūnijā, ievērojot Regulu (EK) Nr. 2529/2001, un attiecīgo valsts rezerves daļu, kas pareizināta ar piemaksām un maksājumiem, kuri piemērojami 2003. gadā.

3. Komisija pieņem īstenošanas noteikumus, apstiprina un groza programmas, kā arī nosaka un palielina apjomu, kas paredzēts šā panta 2. punkta pirmajā daļā, saskaņā ar procedūru, kura minēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 144. panta 2. punktā. Komisija var saskaņā ar to pašu procedūru pārskatīt ierobežojumu, kas noteikts 2. punkta otrajā daļā.

4. Francijas iestādes katru gadu līdz 15. aprīlim iesniedz ziņojumu par programmu īstenošanu.

(\*\*) OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.

(\*\*) OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

(\*\*\*) OV L 341, 22.12.2001., 3. lpp.”

3) Regulu (EK) Nr. 1453/2001 groza šādi: a) regulas 13. pantu aizstāj ar šādu:

“13. pants

1. Gadījumā, ja piemēro izslēgšanu, kura paredzēta 70. pantā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (\*), Portugāles Republika iesniedz Komisijai programmu, lai palīdzētu tradicionālajām, ar

liellopu gaļas un aitu un kazu gaļas ražošanu saistītajām darbībām, kā arī produktu kvalitātes uzlabošanas pasākumiem, Madeiras patēriņa vajadzību robežās.

Programmu sagatavo un izpilda dalībvalsts izraudzītās kompetentās iestādes.

2. Kopiena finansē programmu, nepārsniedzot gada apjomu, kas vienāds ar to piemaksu summu, kuras Madeirā reģistrētiem ražotājiem faktiski samaksātas 2003. gadā, ievērojot Regulu (EK) Nr. 1254/1999 (\*\*), šo regulu un Regulu (EK) Nr. 2529/2001 (\*\*).

Komisija palielina minēto apjomu, lai ņemtu vērā vietējās ražošanas attīstību. Gada apjoms tomēr nekādā gadījumā nav lielāks par to maksimāli pieļaujamo daudzumu summu, kas 2003. gadā piemērojami piemaksām par liellopu gaļu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1453/2001 un pareizināti ar pamata un papildu piemaksām un maksājumiem, kuri piemērojami 2003. gadā, un visu to tiesību uz piemaksu summu, kas pieder ražotājiem, kuri reģistrēti Madeirā 2003. gada 30. jūnijā, ievērojot Regulu (EK) Nr. 2529/2001, un attiecīgo valsts rezerves daļu, kas pareizināta ar piemaksām un maksājumiem, kuri piemērojami 2003. gadā.

3. Komisija pieņem īstenošanas noteikumus, apstiprina un groza programmu, kā arī nosaka un palielina apjomu, kas paredzēts šā panta 2. punkta pirmajā daļā, saskaņā ar procedūru, kura minēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 144. panta 2. punktā. Komisija var saskaņā ar to pašu procedūru pārskatīt ierobežojumu, kas noteikts 2. punkta otrajā daļā.

4. Portugāles Republikas iestādes katru gadu līdz 15. aprīlim iesniedz ziņojumu par programmas īstenošanu.

(\*) OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.

(\*\*) OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

(\*\*\*) OV L 341, 22.12.2001., 3. lpp.”

b) regulas 22. panta 2. līdz 5. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Gadījumā, ja piemēro izslēgšanu, kas paredzēta Padomes Regulas (EK) Nr. 1782/2003 70. pantā, Portugāles Republika iesniedz Komisijai programmu, lai palīdzētu tradicionālajām, ar liellopu gaļas un aitu un kazu gaļas ražošanu saistītajām darbībām, kā arī produktu kvalitātes uzlabošanas pasākumiem.

Programmu sagatavo un izpilda dalībvalsts izraudzītās kompetentās iestādes.



3. Kopiena finansē programmu, nepārsniedzot gada apjomu, kas vienāds ar to piemaksu summu, kas Azoru salās reģistrētiem ražotājiem faktiski samaksātas 2003. gadā, ievērojot Regulu (EK) Nr. 1254/1999, šo regulu un Regulu (EK) Nr. 2529/2001.

Komisija palielina minēto apjomu, lai ņemtu vērā vietējās ražošanas attīstību. Gada apjoms tomēr nekādā gadījumā nav lielāks par to maksimāli pieļaujamo daudzumu summu, kas 2003. gadā piemērojami piemaksām par liellopu gaļu saskaņā ar šo regulu un pareizināti ar pamata un papildu piemaksām un maksājumiem, kuri piemērojami 2003. gadā, un visu to tiesību uz piemaksu summu, kas pieder ražotājiem, kuri reģistrēti Azoru salās 2003. gada 30. jūnijā, ievērojot Regulu (EK) Nr. 2529/2001 un Regulu (EK) Nr. 1254/1999 par piemaksām par zīdītājgovīm, un attiecīgo valsts rezervju daļu, kas pareizināta ar piemaksām un maksājumiem, kuri piemērojami 2003. gadā.

Gadījumā, ja piemēro Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68. panta a) punkta i) apakšpunktu, Portugāles Republikas iestādes var palielināt maksimāli pieļaujamo daudzumu par zīdītājgovīm Azoru salām, nododot tiesības uz piemaksu par zīdītājgovīm no valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma. Tādā gadījumā atbilstošo apjomu nodod no maksimāli pieļaujamā daudzuma, kas noteikts, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68. panta a) punkta i) apakšpunktu, maksimāli pieļaujamajam daudzumam, kurš minēts šā panta 3. punkta otrajā daļā.

4. Komisija pieņem īstenošanas noteikumus, apstiprina un groza programmu, kā arī nosaka un palielina apjomu, kas paredzēts šā panta 3. punkta pirmajā daļā, saskaņā ar procedūru, kura minēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 144. panta 2. punktā. Komisija var saskaņā ar to pašu procedūru pārskatīt ierobežojumu, kas noteikts 2. punkta otrajā daļā.

5. Portugāles Republikas iestādes katru gadu līdz 15. aprīlim iesniedz ziņojumu par programmas īstenošanu.”;

c) atceļ 22. panta 6. punktu;

d) regulas 23. pantu aizstāj ar šādu:

“23. pants

Lai papildmaksājumu sadalītu starp Regulas (EEK) Nr. 3950/92 (\*) 2. panta 1. punkta otrajā teikumā minētajiem ražotājiem, pārejas posmā no 1999./2000. līdz 2004./2005. tirdzniecības gadam tikai minētās regulas 9. panta c) punktā noteiktos ražotājus, kuri ir reģistrēti un nodarbojas ar ražošanu Azoru salās, kā arī laiž tirgū produkciju tādos daudzumos, kas pārsniedz to references daudzumu, kuram pieskaitīts trešajā daļā minētais procentuālais daudzums, uzskata par tādiem, kas veicinājuši limita pārsniegšanu.

Papildmaksājumu maksā par daudzumiem, kas pārsniedz palielināto references daudzumu pēc tam, kad pirmajā daļā minētajiem ražotājiem proporcionāli katram ražotājam pieejamam references daudzumam pārdalīti neizmantojie daudzumi, nepārsniedzot minētā palielinājuma rezultātā radušās robežas.

Pirmajā daļā minētais procentuālais daudzums ir vienāds ar attiecību starp 73 000 tonnu laika posmā no 1999./2000. līdz 2003./2004. tirdzniecības gadam un 61 500 tonnām 2004./2005. tirdzniecības gadā un katrai saimniecībai pieejamo references daudzumu kopumu 2000. gada 31. martā. Katram ražotājam [minēto procentuālo daudzumu] piemēro tikai tiem references daudzumiem, kas attiecīgajam ražotājam pieejami 2000. gada 31. martā.

(\*) OV L 405, 31.12.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 572/2003 (OV L 82, 29.3.2003., 20. lpp.).”

4) Regulu (EK) Nr. 1454/2001 groza šādi:

a) regulas 5. pantu aizstāj ar šādu:

“5. pants

1. Gadījumā, ja piemēro izslēgšanu, kas paredzēta 70. pantā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (\*\*), Spānijas Karaliste iesniedz Komisijai programmu, lai atbalstītu tradicionālās, ar liellopu gaļas, kā arī aitu un kazu gaļas ražošanu saistītās darbības, kā arī produktu kvalitātes uzlabošanas pasākumus Kanāriju salu patēriņa vajadzību robežās.

Programmu sagatavo un izpilda dalībvalsts izraudzītās kompetentās iestādes.

2. Kopiena finansē programmu, nepārsniedzot gada apjomu, kas vienāds ar to piemaksu summu, kas Kanāriju salās reģistrētiem ražotājiem faktiski samaksātas 2003. gadā, ievērojot Regulu (EK) Nr. 1254/1999 (\*\*), šo regulu un Regulu (EK) Nr. 2529/2001 (\*\*).

Komisija palielina tādu apjomu, lai ņemtu vērā vietējās ražošanas attīstību. Gada apjoms tomēr nekādā gadījumā nav lielāks par to maksimāli pieļaujamo daudzumu summu, kas 2003. gadā piemērojami piemaksām par liellopu gaļu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1454/2001 un pareizināti ar pamata un papildu piemaksām un maksājumiem, kuri piemērojami 2003. gadā, un visu to tiesību uz piemaksu summu, kas pieder ražotājiem, kuri reģistrēti Kanāriju salās 2003. gada 30. jūnijā, ievērojot Regulu (EK) Nr. 2529/2001, un attiecīgo valsts rezerves daļu, kas pareizināta ar piemaksām un maksājumiem, kuri piemērojami 2003. gadā.

3. Komisija pieņem īstenošanas noteikumus, apstiprina un groza programmu, kā arī nosaka un palielina apjomu, kas paredzēts šā panta 2. punkta pirmajā daļā, saskaņā ar procedūru, kura minēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 144. panta 2. punktā. Komisija var saskaņā ar to pašu procedūru pārskatīt ierobežojumu, kas noteikts 2. punkta otrajā daļā.

4. Spānijas Karalistes iestādes katru gadu līdz 15. aprīlim iesniedz ziņojumu par programmas izpildi.

(\*\*) OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.

(\*\*) OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

(\*\*\*) OV L 341, 22.12.2001., 3. lpp.”

b) atceļ 6. pantu.

kartupeļu ražotājiem ir samaksājuši 4.a pantā minēto minimālo cenu par visiem kartupeļiem, kuri vajadzīgi, lai saražotu cieti līdz kvotas limitam.”

3) Regulas 7. pantu aizstāj ar šādu:

“7. pants

Šīs regulas noteikumi neattiecas uz kartupeļu cietes ražošanu uzņēmumos, kas nav pakļauti šīs regulas 2. panta 2. punktam un kas pērk kartupeļus, par kuriem ražotāji negūst labumu no maksājuma, kas paredzēts 93. pantā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izstrādā kopīgus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (\*).

(\*) OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.”

148. pants

149. pants

#### Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1868/94

#### Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1251/1999

Regulu (EK) Nr. 1868/94 ar šo groza šādi.

Regulu (EK) Nr. 1251/1999 groza šādi.

1) Iekļauj šādu 4.a pantu:

“4.a pants

No 2004./2005. tirdzniecības gada un turpmāk minimālā cena par kartupeļiem, kas paredzēti kartupeļu cietes ražošanai, ir noteikta EUR 178,31 par tonnu.

Šo cenu piemēro to kartupeļu daudzumam, ko piegādā rūpnīcai un kas vajadzīgi, lai iegūtu vienu tonnu cietes.

Minimālo cenu koriģē atbilstīgi cietes saturam kartupeļos.”

2) Regulas 5. pantu aizstāj ar šādu:

“5. pants

Piemaksu EUR 22,25 apmērā par saražotās cietes tonnu kartupeļu cietes ražotāju uzņēmumiem izmaksā par kartupeļu cietes daudzumu, kas nepārsniedz 2. panta 2. punktā minēto kvotas limitu, ja tie

1) Regulas 4. panta 3. punkta pirmo ievilkumu aizstāj ar šādu:

“par proteīnaugiem:

— no 2004./2005. tirdzniecības gada un turpmāk – 63,00 EUR/t”.

2) Regulas 4. panta 4. punktā summu “ 19 EUR/t” aizstāj ar “ 24 EUR/t”.

3) Regulas 5. pantā:

a) pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Par platību, kas paredzēta cietajiem kviešiem un atrodas tradicionālajās II pielikumā uzskaitītajās ražošanas zonās, saskaņā ar III pielikumā noteiktajām robežām papildus platībatkarīgajam maksājumam maksā papildmaksājumu 313 EUR/ha.”;

b) ceturto daļu aizstāj ar šādu:

“Reģionos, kuros ir labi organizēta cieto kviešu audzēšana, izņemot II pielikumā minētos reģionus, piešķir īpašu atbalstu – 93 EUR/ha par 2004./2005. tirdzniecības gadu, nepārsniedzot IV pielikumā minēto hektāru skaitu.”

## 150. pants

**Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1254/1999**

Regulu (EK) Nr. 1254/1999 groza šādi.

- 1) Regulas 10. panta 1. punkta otrajā daļā procentuālo daudzumu "20 %" aizstāj ar "40 %".
- 2) Regulas I pielikumā tabulā, kas attiecas uz īpašo piemaksu, Austrijai paredzēto skaitli aizstāj ar "373 400".
- 3) Regulas II pielikumā tabulā, kas attiecas uz piemaksu par zīdītāģovīm, Austrijai un Portugālei paredzētos skaitļus aizstāj attiecīgi ar "375 000" un "416 539".

## 151. pants

**Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1673/2000**

Ar šo Regulu (EK) Nr. 1673/2000 groza šādi.

- 1) Regulas 1. pantu groza šādi:
    - a) panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:
 

"a) "lauksaimnieks" ir lauksaimnieks, kā noteikts 2. panta a) punktā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izstrādā kopīgus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (\*).

(\*) OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp."
  - b) panta 3. punktā vārdkopu "Regula (EK) Nr. 1251/1999" aizstāj ar "Regulas (EK) Nr. 1782/2003 52. pants".
- 2) Regulas 5. panta 2. punkta pirmajā un otrajā ievilkumā vārdkopu "Regulas (EK) Nr. 1251/1999 5.a pants" aizstāj ar "Regulas (EK) Nr. 1782/2003 52. pants".

## 152. pants

**Grozījumi citās regulās**

Svītro šādus noteikumus:

- a) Regulas (EEK) Nr. 2358/71 3. pantu;
- b) Regulas (EK) Nr. 1254/1999 3. līdz 25. pantu;
- c) Regulas (EK) Nr. 2529/2001 3. līdz 11. pantu.

## 153. pants

**Atcelšana**

1. Ar šo atceļ Regulu (EEK) Nr. 3508/92. Tomēr to turpina piemērot tiešo maksājumu pieteikumiem attiecībā uz kalendārajiem gadiem līdz 2005. gadam.
2. Ar šo no 2005. gada 1. janvāra atceļ Regulu (EK) Nr. 1017/94.
3. Ar šo atceļ Regulu (EK) Nr. 1577/96 un Regulu (EK) Nr. 1251/1999. Tās tomēr turpina piemērot 2004./2005. tirdzniecības gadam.
4. Ar šo no 2004. gada 1. maija atceļ Regulu (EK) Nr. 1259/1999. Regulas (EK) Nr. 1259/1999 2.a un 11. pantu, kā arī minētās regulas pielikumu minēto pantu piemērošanas nolūkā tomēr turpina piemērot līdz 2005. gada 31. decembrim. Turklāt Regulas (EK) Nr. 1259/1999 3., 4. un 5. pantu, kā arī pielikumu minēto pantu piemērošanas nolūkā turpina piemērot līdz 2004. gada 31. decembrim.
5. Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

## 154. pants

**Pārejas noteikumi vienkāršotajai shēmai**

Ja dalībvalsts piemēro Regulas (EK) Nr. 1259/1999 2.a pantā minēto vienkāršoto shēmu, tad piemēro šādus noteikumus:

- a) 2003. gads ir pēdējais gads, kad dalībnieki var iesniegt jaunus pieteikumus;
- b) dalībnieki turpina saņemt summas, kas noteiktas saskaņā ar vienkāršoto shēmu, līdz 2005. gadam;
- c) šīs regulas II sadaļas 1. un 2. nodaļu nepiemēro summām, kas saskaņā ar vienkāršoto shēmu piešķirtas laikā, kad notiek dalība shēmā;
- d) lauksaimnieki, kas piedalās vienkāršotajā shēmā, nav tiesīgi pieteikties uz vienreizējo maksājumu, kamēr vien viņi piedalās vienkāršotajā shēmā. Gadījumā, ja tiek iesniegts pieteikums dalībai vienreizējo maksājumu shēmā, summu, ko piešķir saskaņā ar vienkāršoto shēmu, iekļauj 37. pantā minētajā pamatsummā un aprēķina un koriģē atbilstīgi šīs regulas III sadaļas 2. nodaļai.

## 155. pants

**Citi pārejas noteikumi**

Turpmākos pasākumus, kas vajadzīgi, lai atvieglotu pāreju no 152. un 153. pantā minētajās regulās paredzētajiem režīmiem uz šajā regulā noteiktajiem režīmiem, jo īpaši tiem, kas saistīti ar Regulas (EK) Nr. 1259/1999 4. un 5. panta un pielikuma, kā arī Regulas (EK) Nr. 1251/1999 6. panta piemērošanu, un tiem, kuri saistīti ar šīs regulas 86. pantā minētajiem uzlabošanas plāniem, var pieņemt saskaņā ar procedūru, kas minēta šīs regulas 144. panta 2. punktā. Regulas un pantus, kas minēti 152. un 153. pantā, turpina piemērot VII pielikumā minēto pamatsummu noteikšanas nolūkā.

## 156. pants

**Stāšanās spēkā un piemērošana**

1. Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2003. gada 29. septembrī

2. To piemēro no spēkā stāšanās dienas, ievērojot šādus izņēmumus:
- a) II sadaļas 4. un 5. nodaļu piemēro maksājuma pieteikumiem, kas iesniegti par 2005. kalendāro gadu un turpmākajiem gadiem. Regulas 28. panta 2. punktu tomēr piemēro maksājumu pieteikumam, kas iesniegts saskaņā ar IV sadaļas 1. līdz 7. nodaļu, no 2004. gada 1. janvāra;
  - b) IV sadaļas 1., 2., 3. un 6. nodaļu un 149. pantu piemēro no 2004./2005. tirdzniecības gada;
  - c) IV sadaļas 4., 5. un 7. nodaļu un 150. pantu piemēro no 2004. gada 1. janvāra;
  - d) II sadaļas 1. nodaļas 20. pantu, III sadaļu, IV sadaļas 8., 10., 11., 12. un 13. nodaļu un 147. pantu piemēro no 2005. gada 1. janvāra, izņemot 147. panta 3. punkta d) apakšpunktu, ko piemēro no 2003. gada 1. aprīļa;
  - e) IV sadaļas 9. nodaļu piemēro no 2005./2006. tirdzniecības gada;
  - f) 151. un 152. pantu piemēro no 2005. gada 1. janvāra, izņemot 152. panta a) punktu, ko piemēro no 2005./2006. tirdzniecības gada.

Padomes vārdā —  
priekšsēdētājs  
G. ALEMANN

## I PIELIKUMS

## Atbalsta shēmu saraksts, kas atbilst 1. pantā izklāstītajiem kritērijiem

Nozare	Juridiskais pamats	Piezīmes
Vienreizējs maksājums	Šīs regulas III sadaļa	Savstarpēji nesaistīti maksājumi (skat. VI pielikumu) (*)
Cietie kvieši	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļa	Platībatkarīgais atbalsts (kvalitātes piemaksa)
Proteīnaugi	Šīs regulas IV sadaļas 2. nodaļa	Platībatkarīgais atbalsts
Rīsi	Šīs regulas IV sadaļas 3. nodaļa	Platībatkarīgais atbalsts
Rieksti	Šīs regulas IV sadaļas 4. nodaļa	Platībatkarīgais atbalsts
Kultūraugi ar augstu enerģētisko vērtību	Šīs regulas IV sadaļas 5. nodaļa	Platībatkarīgais atbalsts
Cietes kartupeļi	Šīs regulas IV sadaļas 6. nodaļa	Ražošanas atbalsts
Piens un piena produkti	Šīs regulas IV sadaļas 7. nodaļa	Piemaksa par piena produktiem un papildmaksājumi
Laukaugi Somijā un dažos Zviedrijas reģionos	Šīs regulas IV sadaļas 8. nodaļa (**) (****)	Īpašais reģionālais atbalsts par laukaugiem
Sēklas	Šīs regulas IV sadaļas 9. nodaļa (**) (****)	Ražošanas atbalsts
Laukaugi	Šīs regulas IV sadaļas 10. nodaļa (***) (****)	Platībatkarīgais atbalsts, ieskaitot maksājumus par atmatā atstāto zemi, par zāles skābbarību, papildsummas (**), piemaksu par cietajiem kviešiem un īpašo atbalstu
Aitas un kazas	Šīs regulas IV sadaļas 11. nodaļa (***) (****)	Piemaksa par aītām reproduktīvā vecumā un par kazām reproduktīvā vecumā, papildpiemaksa un dažī papildu maksājumi
Liellopu gaļa	Šīs regulas IV sadaļas 12. nodaļa (****)	Īpaša piemaksa (***), sezonas nobīdes piemaksa, piemaksa par zīdītāģģovīm (ieskaitot piemaksas par telēm un ieskaitot valstu papildpiemaksas par zīdītāģģovīm, ja notiek līdzfinansēšana) (***), kaušanas piemaksa (***), ekstensifikācijas piemaksa, papildmaksājumi
Pākšaugi	Šīs regulas IV sadaļas 13. nodaļa (****)	Platībatkarīgais atbalsts
Lauksaimniecības un kvalitatīvas ražošanas īpašie veidi	Šīs regulas 69. pants (****)	
Žāvēta rupjā lopbarība	Šīs regulas 71. panta 2. punkta otrā daļa (****)	
Sīkzemnieku shēma	Regulas (EK) Nr. 1259/1999 2.a pants	Platībatkarīgais pārejas atbalsts lauksaimniekiem, kas saņem mazāk nekā EUR 1 250
Olīveļļa	Regulas 136/66/EEK 5. panta 1. punkts	Ražošanas atbalsts

Nozare	Juridiskais pamats	Piezīmes
Zīdītāriņi	Regulas (EEK) Nr. 845/72 1. pants	Atbalsts audzēšanas veicināšanai
Banāni	Regulas (EEK) Nr. 404/93 12. pants	Ražošanas atbalsts
Žāvētas vīnogas	Regulas (EK) Nr. 2201/96 7. panta 1. punkts	Platībatkarīgais atbalsts
Tabaka	Regulas (EK) Nr. 2075/92 3. pants	Ražošanas atbalsts
Apiņi	Regulas (EEK) Nr. 1696/71 12. pants, Regula (EEK) Nr. 1098/98	Platībatkarīgā atbalsta maksājumi tikai par zemes pagaidu neapstrādāšanu
POSEIDOM	Regulas (EK) Nr. 1452/2001 9. pants (** (****)), 12. panta 2. punkts un 16. pants	Nozares: liellopu gaļa, cukurs, zaļā vaniļa
POSEIMA	Regulas (EK) Nr. 1453/2001 13. pants (** (****)), 16., 17. pants un 28. panta 1. punkts, 21. pants, 22. panta 2. līdz 4. punkts (** (****)) un 7. punkts, 27., 29. pants un 30. panta 1., 2. un 4. punkts	Nozares: liellopu gaļa, piens, kartupeļi, cukurs, klūdziņas, ananasi, tabaka, sēklas kartupeļi, cigoriņi un tēja
POSEICAN	Regulas (EK) Nr. 1454/2001 5. pants (** (****)), 9. un 14. pants	Nozares: liellopu gaļa, aitu gaļa un kazu gaļa, kartupeļi
Egejas jūras salas	Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. pants (** (****)), 8., 11. un 12. pants	Nozares: liellopu gaļa, kartupeļi, olīvas, medus

(\*) No 2005. gada 1. janvāra vai vēlāk gadījumā, ja piemēro 71. pantu. Par 2004. gadu vai vēlāk gadījumā, ja piemēro 71. pantu, VI pielikumā uzskaitītos tiešos maksājumus iekļauj I pielikumā, izņemot žāvēto lopbarību.

(\*\*) Gadījumā, ja piemēro 70. pantu.

(\*\*\*) Gadījumā, ja piemēro 66., 67., 68. pantu.

(\*\*\*\*) Gadījumā, ja piemēro 69. pantu.

(\*\*\*\*\*) Gadījumā, ja piemēro 71. pantu.



## III PIELIKUMS

## Likumā noteiktās pārvaldes prasības, kas minētas 3. un 4. pantā

## A. Jāpiemēro no 1.1.2005.

Vide

1.	Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīva 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp.)	3. pants, 4. panta 1., 2. un 4. punkts, 5., 7. un 8. pants
2.	Padomes 1979. gada 17. decembra Direktīva 80/68/EEK par gruntsūdeņu aizsardzību pret dažu bīstamu vielu radītu piesārņojumu (OV L 20, 26.1.1980., 43. lpp.)	4. un 5. pants
3.	Padomes 1986. gada 12. jūnija Direktīva 86/278/EEK par vides, jo īpaši augsnes, aizsardzību, lauksaimniecībā izmantojot notekūdeņu dūņas (OV L 181, 4.7.1986., 6. lpp.)	3. pants
4.	Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīva 91/676/EEK, kas attiecas uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu ar nitrātiem, kuru rada lauksaimnieciskās izcelsmes avoti (OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.)	4. un 5. pants
5.	Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko biotopu un savvaļas dzīvnieku un augu aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.)	6., 13., 15. pants un 22. panta b) punkts

Sabiedrības un dzīvnieku veselības aizsardzība

Dzīvnieku identifikācija un reģistrācija

6.	Padomes 1992. gada 27. novembra Direktīva 92/102/EEK par dzīvnieku identifikāciju un reģistrāciju (OV L 355, 5.12.1992., 32. lpp.).	3., 4. un 5. pants
7.	Komisijas 1997. gada 29. decembra Regula (EK) Nr. 2629/97, ar ko paredz sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 820/97 par krotālijām, saimniecības reģistriem un pasēm liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmas ietvaros (OV L 354, 30.12.1997., 19. lpp.).	6. un 8. pants
8.	Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regula (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un nosaka liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.).	4. un 7. pants

## B. Jāpiemēro no 1.1.2006.

Sabiedrības, dzīvnieku un augu veselības aizsardzība

9.	Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp.).	3. pants
10.	Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīva 96/22/EK par noteiktu hormonālas vai tireostatiskas iedarbības vielu un beta-agonistu lietošanas aizliegumu lopkopībā (OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.)	3., 4., 5. un 7. pants
11.	Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.)	14., 15. pants, 17. panta 1. punkts, 18., 19. un 20. pants
12.	Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regula (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūklveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai (OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.)	7., 11., 12., 13. un 15. pants



*Paziņojumi par slimībām*

13.	Padomes 1985. gada 18. novembra Direktīva 85/511/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus mutes un nagu sērgas kontrolei (OV L 315, 26.11.1985., 11. lpp.)	3. pants
14.	Padomes 1992. gada 17. decembra Direktīva 92/119/EEK, ar ko ievieš vispārīgus Kopienas pasākumus noteiktu dzīvnieku slimību kontrolei un īpašus pasākumus saistībā ar cūku vezikulāro eksantēmu (OV L 62, 15.3.1993., 69. lpp.)	3. pants
15.	Padomes 2000. gada 20. novembra Direktīva 2000/75/EK, ar ko paredz īpašus noteikumus infekciozā katarālā drudža kontrolei un apkarošanai (OV L 327, 22.12.2000., 74. lpp.)	3. pants

**C. Jāpiemēro no 1.1.2007.***Dzīvnieku labturība*

16.	Padomes 1991. gada 19. novembra Direktīva 91/629/EEK, ar ko nosaka obligātos standartus teļu aizsardzībai (OV L 340, 11.12.1991., 28. lpp.)	3. un 4. pants
17.	Padomes 1991. gada 19. novembra Direktīva 91/630/EEK, ar ko nosaka obligātos standartus cūku aizsardzībai (OV L 340, 11.12.1991., 33. lpp.)	3. pants un 4. panta 1. punkts
18.	Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīva 98/58/EK par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp.)	4. pants

## IV PIELIKUMS

## Labi lauksaimniecības un vides apstākļi, kas minēti 5. pantā

Problēma	Standarti
<p>Augsnes erozija:</p> <p>Aizsargāt augsni, veicot atbilstošus pasākumus</p>	<ul style="list-style-type: none"> <li>— minimāls augsnes pārklājums</li> <li>— minimāla tādas zemes pārvaldība, kurā tiek atspoguļoti vietai specifiskie apstākļi</li> <li>— terašu saglabāšana</li> </ul>
<p>Augsnes organiskā viela:</p> <p>Saglabāt augsnes organiskās vielas līmeņus, izmantojot atbilstošu praksi</p>	<ul style="list-style-type: none"> <li>— attiecīgā gadījumā – augsekas standarti</li> <li>— aramās rugaines pārvaldība</li> </ul>
<p>Augsnes struktūra:</p> <p>Saglabāt augsnes struktūru, izmantojot atbilstošus pasākumus</p>	<ul style="list-style-type: none"> <li>— atbilstošu iekārtu izmantošana</li> </ul>
<p>Minimālais saglabāšanas līmenis:</p> <p>Nodrošināt obligāto saglabāšanas līmeni un novērst biotopa pasliktināšanos</p>	<ul style="list-style-type: none"> <li>— obligātais ganāmpulka blīvums vai/un atbilstoši režīmi</li> <li>— pastāvīgo ganību aizsardzība</li> <li>— ainavas īpašību saglabāšana</li> <li>— nevēlamas veģetācijas izplatības novēršana lauksaimniecības zemēs</li> </ul>

## V PIELIKUMS

## Saderīgas atbalsta shēmas, kas minētas 26. pantā

Nozare	Juridiskais pamats	Piezīmes
Žāvētas vīnogas	Regulas (EK) Nr. 2201/96 7. panta 1. punkts	Platībatkarīgais atbalsts
Tabaka	Regulas (EEK) Nr. 2075/92 3. pants	Ražošanas atbalsts
Apiņi	Regulas (EEK) Nr. 1696/71 12. pants Regula (EK) Nr. 1098/98	Platībatkarīgais atbalsts Maksājumi par zemes pagaidu neapstrādāšanu un uzaršanu
Lauksaimniecības vide	Regulas (EK) Nr. 1257/1999 II sadaļas VI nodaļa (22. līdz 24. pants) un 55. panta 3. punkts	Platībatkarīgais atbalsts
Mežsaimniecība	Regulas (EK) Nr. 1257/1999 31. pants un 55. panta 3. punkts	Platībatkarīgais atbalsts
Mazāk labvēlīgi apgabali un apgabali, kuros pastāv vides ierobežojumi	Regulas (EK) Nr. 1257/1999 II sadaļas V nodaļa (13. līdz 21. pants) un 55. panta 3. punkts	Platībatkarīgais atbalsts
Oliveļļa	Regulas (EEK) Nr. 136/66/EEK 5. panta 1. punkts	Ražošanas atbalsts
Kokvilna	Regulas (EK) Nr. 1554/95 8. pants	Ražošanas atbalsts
Žāvēta rupjā lopbarība	Regulas (EK) Nr. 603/95 10. un 11. pants	Ražošanas atbalsts
Pārstrādei paredzēti citrusaugļi	Regulas (EK) Nr. 2202/96 1. pants	Ražošanas atbalsts
Pārstrādei paredzēti tomāti	Regulas (EK) Nr. 2201/96 2. pants	Ražošanas atbalsts
Vīni	Regulas (EK) Nr. 1493/1999 11. līdz 15. pants	Pārstrukturēšanas atbalsts

## VI PIELIKUMS

## Tiešo maksājumu saraksts saistībā ar vienreizējo maksājumu, kas minēts 33. pantā

Nozare	Juridiskais pamats	Piezīmes
Laukaugi	Regulas (EK) Nr. 1251/1999 2., 4. un 5. pants	Platībatkarīgais atbalsts, ieskaitot maksājumus par atmatā atstāto zemi, par zāles skābbarību, papildsummas (*), piemaksu par cietajiem kviešiem un īpašo atbalstu
Kartupeļu ciete	Regulas (EEK) Nr. 1766/92 8. panta 2. punkts	Maksājums lauksaimniekiem, kuri ražo kartupeļus, kas paredzēti kartupeļu cietes ražošanai
Pākšaugi	Regulas (EK) Nr. 1577/96 1. pants	Platībatkarīgais atbalsts
Rīsi	Regulas (EK) Nr. 3072/95 6. pants	Platībatkarīgais atbalsts
Sēkla (*)	Regulas (EEK) Nr. 2358/71 3. pants	Ražošanas atbalsts
Liellopu gaļa	Regulas (EK) Nr. 1254/1999 4., 5., 6., 10., 11., 13. un 14. pants	Īpaša piemaksa, sezonas nobīdes piemaksa, piemaksa par zīdītāģovīm (ieskaitot piemaksas par telēm un ieskaitot valstu papildu piemaksas par zīdītāģovīm, ja notiek līdzfinansēšana), kaušanas piemaksa, ekstensifikācijas piemaksa, papildmaksājumi
Piens un piena produkti	Šīs regulas IV sadaļas 7. nodaļa	Piemaksa par piena produktiem un papildmaksājumi (**)
Aitas un kazas	Regulas (EK) Nr. 2467/98 5. pants, Regulas (EEK) Nr. 1323/90 1. pants, Regulas (EK) Nr. 2529/2001 4., 5. pants un 11. panta 1. punkts un 2. punkta 1., 2. un 4. ievilkums	Piemaksa par aitām reproduktīvā vecumā un par kazām reproduktīvā vecumā, papildu piemaksa un dažādi papildmaksājumi
POSEIDOM (*)	Regulas (EK) Nr. 1452/2001 9. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts	Nozares: liellopu gaļa
POSEIMA (*)	Regulas (EK) Nr. 1453/2001 13. panta 2. un 3. punkts, 22. panta 2. un 3. punkts	Nozares: liellopu gaļa
POSEICAN (*)	Regulas (EK) Nr. 1454/2001 5. panta 2. un 3. punkts, 6. panta 1. un 2. punkts	Nozares: liellopu gaļa, aitas un kazas
Egejas jūras salas (*)	Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. panta 2. un 3. punkts	Nozares: liellopu gaļa
Žāvēta rupjā lopbarība	Regulas (EEK) Nr. 603/95 3. pants	Maksājums par pārstrādes produktiem (ko piemēro atbilstīgi šīs regulas VII pielikuma D punktam)

(\*) Izņemot gadījumus, kad piemēro 70. pantu.

(\*\*) Sākot no 2007. gada, izņemot gadījumus, kad piemēro 62. pantu.

## VII PIELIKUMS

## Regulas 37. pantā minētās pamatsummas aprēķināšana

## A. Platībatkarīgie atbalsti

1. Ja lauksaimnieks ir saņēmis platībatkarīgos atbalstus, tad līdz divām zīmēm aiz komata noapaļotu hektāru skaitu, par kuru tāds maksājums piešķirts attiecīgi katrā pārskata perioda gadā, pareizina ar šādām summām:

1.1. Par labību, ieskaitot cietos kviešus, eļļas augu sēklām, proteīnaugiem, linsēklām, liniem un kaņepēm, ko audzē šķiedru iegūšanai, zāles skābarību un atmatu:

- 63 EUR/t, kas pareizināti ar ražu, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1251/1999 4. panta 2. punktā, kura attiecīgajam reģionam noteikta reģionalizācijas plānā, kas piemērojams 2002. kalendārajā gadā. Šo punktu piemēro, neierobežojot noteikumus, ko dalībvalstis noteikušas, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1251/1999 6. panta 6. punktu.

Atkāpjoties no 38. panta, par liniem un kaņepēm vidējo lielumu aprēķina, pamatojoties uz hektāru skaitu, par kuru tika piešķirts maksājums 2001. un 2002. kalendārajā gadā.

1.2. Par rīsiem:

- 102 EUR/t, ko reizina ar šādām vidējām ražām:

Dalībvalstis	Ražas (t/ha)
Spānija	6,35
Francija	
— valsts pamatteritorija	5,49
— Franču Gviāna	7,51
Grieķija	7,48
Itālija	6,04
Portugāle	6,05

1.3. Par pākšaugiem:

- par lēcām un aunazirņiem – 181 EUR/ha,
- par vīkiem, attiecīgi, 175,02 EUR/ha 2000. gadā, 176,60 EUR/ha 2001. gadā un 150,52 EUR/ha 2002. gadā.

2. Ja lauksaimnieks ir saņēmis piemaksu vai īpašo atbalstu par cietajiem kviešiem, tad līdz divām zīmēm aiz komata noapaļotu hektāru skaitu, par kuru tāds maksājums piešķirts attiecīgi katrā pārskata perioda gadā, pareizina ar šādām summām:

Zonās, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 1251/1999 II pielikumā un Regulas (EK) Nr. 2316/1999 IV pielikumā:

- 291 EUR/ha attiecībā uz vienreizējo maksājumu, kas jāpiešķir par 2005. kalendāro gadu,
- 285 EUR/ha attiecībā uz vienreizējo maksājumu, kas jāpiešķir par 2006. un turpmākajiem kalendārajiem gadiem.

Zonās, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 2316/1999 V pielikumā:

- 46 EUR/ha attiecībā uz vienreizējo maksājumu, kas jāpiešķir par 2005. kalendāro gadu.

3. Iepriekšējos punktos minētais "hektāru skaits" ir noteiktais hektāru skaits, kas atbilst katram atsevišķam platības-atkarīgā atbalsta veidam, kurš uzskaitīts šīs regulas VI pielikumā, attiecībā uz kuriem ir izpildīti visi nosacījumi, kas paredzēti atbalsta piešķiršanas noteikumos, ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1251/1999 2. panta 4. punktu un 5. pantu. Atkāpjoties no Padomes Regulas (EK) Nr. 3072/95 6. panta 5. punkta, summu par rīsu hektāru proporcionāli samazina, ja platības, kas nodotas rīsu audzēšanai kādā dalībvalstī, pārskata periodā pārsniedza tās maksimālo garantēto platību par attiecīgo periodu.

#### B. Maksājums par kartupeļu cieti

Ja lauksaimnieks ir saņēmis maksājumu par kartupeļu cieti, summu aprēķina, pareizinot tonnu skaitu, par ko tāds maksājums piešķirts attiecīgi katrā pārskata perioda gadā, ar EUR 44,22 par tonnu kartupeļu cietes. Dalībvalstis aprēķina hektāru skaitu, kas jāiekļauj vienreizējā maksājuma aprēķinā, proporcionāli saražotajam kartupeļu cietes tonnu skaitam, par kuru piešķirts Regulas (EK) Nr. 1766/92 8. panta 2. punktā paredzētais atbalsts attiecīgi katrā pārskata perioda gadā, un pamatplatības robežās, kas jānosaka Komisijai, pamatojoties uz hektāru skaitu, uz kuru attiecas audzēšanas līgums pārskata periodā, ko paziņojušas dalībvalstis.

#### C. Piemaksas un papildmaksājumi par ganāmpulku

Ja lauksaimnieks ir saņēmis piemaksas un/vai papildmaksājumus par ganāmpulku, summu aprēķina, pareizinot noteikto dzīvnieku skaitu, par ko tāds maksājums piešķirts attiecīgi katrā pārskata perioda gadā, ar to summu par katru dzīvnieku, kura noteikta 2002. kalendārajam gadam atbilstošajos VI pielikumā minētajos pantos, ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1254/1999 4. panta 4. punkta, 7. panta 2. punkta un 10. panta 1. punkta vai Regulas (EK) Nr. 2529/2001 8. panta 3. punkta piemērošanu.

Atkāpjoties no 38. panta, attiecībā uz papildmaksājumiem par aitu un kazu gaļu, kas piešķirti, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 2529/2001 11. panta 2. punkta pirmo, otro un ceturto ievilkumu, vidējo lielumu aprēķina, pamatojoties uz dzīvnieku skaitu, par kuru tika piešķirts maksājums 2002. kalendārajā gadā.

Maksājumus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 4. panta 2. punkta otro daļu tomēr neņem vērā.

Turklāt, atkāpjoties no 38. panta, ja piemēro Komisijas Regulas (EK) Nr. 2342/1999 32. panta 11. un 12. punktu un Komisijas Regulas (EK) Nr. 1458/2001 4. pantu, dzīvnieku skaits, par ko piešķirts maksājums gadā, kad piemēroja minētos noteikumus, un kas jāņem vērā pamatsummas aprēķinam, nav lielāks par dzīvnieku vidējo skaitu, par kuru tika piešķirts maksājums gadā/gados, kad minētos noteikumus nepiemēroja.

#### D. Žāvēta rupjā lopbarība

Ja lauksaimnieks ir piegādājis rupjo lopbarību saskaņā ar līgumu, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 603/95 9. panta c) punktā vai platību deklarācijā tās pašas regulas 10. pantā, dalībvalstis aprēķina pamatsummā iekļaujamo daudzumu proporcionāli žāvētās rupjās lopbarības saražotajam daudzumam tonnās, par ko piešķirts atbalsts saskaņā ar minētās regulas 3. pantu, attiecīgi katru gadu pārskata periodā un maksimālā atbalsta robežās, kas izteiktas EUR:

Dalībvalsts	Maksimāli pieļaujamie daudzumi par rupjo lopbarību, kas pārstrādāta produktos, kuri minēti Regulas (EK) Nr. 603/95 3. panta 2. punktā (žāvēta rupjā lopbarība)	Maksimāli pieļaujamie daudzumi par rupjo lopbarību, kas pārstrādāta produktos, kuri minēti Regulas (EK) Nr. 603/95 3. panta 3. punktā (saulē žāvēta rupjā lopbarība)	Kopējais maksimāli pieļaujama daudzums
UEBL	0,049		0,049
Dānija	5,424		5,424
Vācija	11,888		11,888
Grieķija	1,101		1,101
Spānija	42,124	1,951	44,075
Francija	41,155	0,069	41,224
Īrija	0,166		0,166

Dalībvalsts	Maksimāli pieļaujamie daudzumi par rupjo lopbarību, kas pārstrādāta produktos, kuri minēti Regulas (EK) Nr. 603/95 3. panta 2. punktā (žāvēta rupjā lopbarība)	Maksimāli pieļaujamie daudzumi par rupjo lopbarību, kas pārstrādāta produktos, kuri minēti Regulas (EK) Nr. 603/95 3. panta 3. punktā (saulē žāvēta rupjā lopbarība)	Kopējais maksimāli pieļaujamais daudzums
Itālija	17,999	1,586	19,585
Nīderlande	6,804		6,804
Austrija	0,070		0,070
Portugāle	0,102	0,020	0,122
Somija	0,019		0,019
Zviedrija	0,232		0,232
Apvienotā Karaliste	1,950		1,950

Dalībvalstis aprēķina hektāru skaitu, kas jāiekļauj pamatsummu aprēķinā, proporcionāli saražotajam žāvētas rupjās lopbarības tonnu skaitam, par kuru piešķirts Regulas (EK) Nr. 603/95 3. pantā paredzētais atbalsts attiecīgi katrā pārskata perioda gadā, un pamatplatības robežās, kas jānosaka Komisijai, pamatojoties uz hektāru skaitu, uz kuru attiecas audzēšanas līgums vai platību deklarācija pārskata periodā, ko paziņojušas dalībvalstis.

#### E. Reģionālie atbalsti

Attiecīgajos reģionos pamatsummas aprēķinā iekļauj šādas summas:

- 24 EUR/t, kas pareizināti ar ražām, kuras izmanto platībatkarīgiem maksājumiem par labību, eļļas augu sēklām, linsēklām un liniem un kaņepēm, ko audzē šķiedru iegūšanai, reģionos, kuri norādīti Regulas (EK) Nr. 1251/1999 4. panta 4. punktā,
- summu par katru dzīvnieku, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1452/2001 9. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, Regulas (EK) Nr. 1453/2001 13. panta 2. un 3. punktā, 22. panta 2. un 3. punktā, Regulas (EK) Nr. 1454/2001 5. panta 2. un 3. punktā, 6. panta 1. un 2. punktā, kas pareizināta ar dzīvnieku skaitu, par kuru maksājums piešķirts 2002. gadā,
- summu par katru dzīvnieku, kā paredzēts Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. panta 2. un 3. punktā, kas pareizināta ar dzīvnieku skaitu, par kuru maksājums piešķirts 2002. gadā.

#### F. Atbalsti par sēklām

Ja lauksaimnieki saņem atbalstu par sēklu ražošanu, summu aprēķina, pareizinot tonnu skaitu, par ko piešķirts minētais maksājums attiecīgi katrā pārskata periodā, ar summu par tonnu, kura noteikta, piemērojot Regulas (EEK) Nr. 2358/71 3. pantu. Dalībvalstis aprēķina hektāru skaitu, kas jāiekļauj vienreizējā maksājuma aprēķinā, proporcionāli platībai, kura pieņemta sertifikācijai un par kuru piešķirts Regulas (EEK) Nr. 2358/71 3. pantā paredzētais atbalsts attiecīgi katrā pārskata perioda gadā, un pamatplatības robežās, kas jānosaka Komisijai, pamatojoties uz kopējo platību, kura pieņemta sertifikācijai, un kas paziņota Komisijai atbilstīgi Regulai (EEK) Nr. 3083/73. Minētā kopējā platība neietver platību, kas pieņemta sertifikācijai attiecībā uz rīsiem (*Oryza sativa* L.), speltas kviešiem (*Triticum spelta* L.), šķiedras un eļļas liniem (*Linum usitatissimum* L.) un kaņepēm (*Cannabis sativa* L.) un kas jau ir deklarēta par laukaugiem.

## VIII PIELIKUMS

## Valstij noteiktais maksimāli pieļaujamais daudzums, kas minēts 41. pantā

(miljoni eiro)

Dalībvalsts	2005	2006	2007. un turpmākie gadi
Beļģija	411	411	528
Dānija	838	838	996
Vācija	4 479	4 479	5 468
Grieķija	837	834	856
Spānija	3 244	3 240	3 438
Francija	7 199	7 195	8 055
Īrija	1 136	1 136	1 322
Itālija	2 539	2 530	2 882
Luksemburga	27	27	37
Nīderlande	386	386	779
Austrija	613	613	711
Portugāle	452	452	518
Somija	467	467	552
Zviedrija	612	612	729
Apvienotā Karaliste	3 350	3 350	3 868



## IX PIELIKUMS

## Regulas 66. pantā minēto laukaugu saraksts

KN kods	Apraksts
I. LABĪBA	
1001 10 00	Cietie kvieši
1001 90	Pārējie kvieši un labības maisījums, izņemot cietos kviešus
1002 00 00	Rudzi
1003 00	Mieži
1004 00 00	Auzas
1005	Kukurūza
1007 00	Graudu sorgo
1008	Griķi, prosa un miežabrālis; pārējā labība
0709 90 60	Cukurkukurūza
II. EĻĻAS AUGU SĒKLAS	
1201 00	Sojas pupiņas
ex 1205 00	Rapšu sēklas
ex 1206 00 10	Saulespuķu sēklas
III. PROTEĪNAUGI	
0713 10	Zirņi
0713 50	Sīkgraudu pupas
ex 1209 29 50	Lopbarības (saldā) lupīna
IV. LINŠĶIEDRA	
ex 1204 00	Linsēklas ( <i>Linum usitatissimum</i> L.)
ex 5301 10 00	Neapstrādāti vai mērcēti lini, ko audzē šķiedras iegūšanai ( <i>Linum usitatissimum</i> L.)
V. KAŅEPES	
ex 5302 10 00	Neapstrādātas vai mērcētas kaņepes, ko audzē šķiedras iegūšanai ( <i>Cannabis sativa</i> L.)

## X PIELIKUMS

## Tradicionālās cieto kviešu ražošanas zonas, kā minēts 74. pantā

## GRIEKĪJA

*Šādu reģionu nosmes (prefektūras)*

Vidusgrieķija

Peloponēsa

Jonijas salas

Tesālīja

Maķedonija

Egejas jūras salas

Trāķija

## SPĀNIJA

*Provinces*

Almērija

Badahosa

Burgosa

Kadisa

Kordova

Granada

Uelva

Haena

Malaga

Navarra

Salamanka

Seviļa

Toledo

Samora

Saragosa

## AUSTRIJA

Panona:

1) *Gebiete der Bezirksbauernkammern (Platības, par kurām atbild Apgabala lauksaimnieku padome)*

2046 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2054 Baden

2062 Bruck/Leitha-Schwechat

2089 Baden

2101 Gänserndorf

2241 Hollabrunn

2275 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2305 Korneuburg

2321 Mistelbach

2330 Krems/Donau

2364 Gänserndorf

2399 Mistelbach

2402 Mödling

2470 Mistelbach

2500 Hollabrunn

2518 Hollabrunn

2551 Bruck/Leitha-Schwechat  
2577 Korneuburg  
2585 Tullnersfeld-Klosterneuburg  
2623 Wr. Neustadt  
2631 Mistelbach  
2658 Gänserndorf

2) *Gebiete der Bezirksreferate (Platības, uz kurām attiecas apgabalu sadalījums)*

3018 Neusiedl/See  
3026 Eisenstadt  
3034 Mattersburg  
3042 Oberpullendorf

3) *Gebiete der Landwirtschaftskammer (Platības, par kurām atbild Lauksaimniecības kamera)*

1007 Vīne

FRANCIJA

*Reģioni*

Viduspireneji

Provansa-Alpi-Azūra krasts

Langdoka-Rusijona

*Departamenti (\*)*

Ardeša

Droma

ITĀLIJA

*Reģioni*

Abruci

Bazilikata

Kalabrija

Kampānija

Lacija

Marke

Molīze

Umbrija

Apūlija

Sardīnija

Sicīlija

Toskāna

PORTUGĀLE

*Apgabali*

Santarema

Lisabona

Setubala

Portalegri

Evora

Beža

Faru

---

(\*) Katru no tādiem departamentiem var sasaitīt ar vienu no iepriekšminētajiem reģioniem.

## XI PIELIKUMS

## Regulas 99. pantā minēto sēkļu šķirņu saraksts

KN kods	Apraksts	(EUR par 100 kg) Atbalsta apjoms
	1. Labība	
1001 90 10	<i>Triticum spelta</i> L.	14,37
1006 10 10	<i>Oryza saliva</i> L. <sup>(1)</sup>	
	— garengraudu šķirnes, kuru graudi ir garāki par 6,0 milimetriem un kuru graudu garuma un platuma attiecība ir lielāka par 3 vai vienāda ar 3	17,27
	— citas šķirnes, kuru graudu garums sasniedz 6,0 milimetrus, ir lielāks vai mazāks par 6 milimetriem un graudu garuma un platuma attiecība ir mazāka par 3	14,85
	2. Eļļas augi	
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (šķiedras lini)	28,38
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (linsēklas)	22,46
ex 1207 99 10	<i>Cannabis sativa</i> L. <sup>(2)</sup> (šķirnes, kuru tetrahidrokanabinola saturs nepārsniedz 0,2 %)	20,53
	3. Graudzāļu dzimta	
ex 1209 29 10	<i>Agrostis canina</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis stolonifera</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis capillaris</i> L.	75,95
ex 1209 29 80	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv. ex J.S. un K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	<i>Dactylis glomerata</i> L.	52,77
ex 1209 23 80	<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	<i>Festuca ovina</i> L.	43,59
1209 23 11	<i>Festuca pratensis</i> Huds.	43,59
1209 23 15	<i>Festuca rubra</i> L.	36,83
ex 1209 29 80	<i>Festulolium</i>	32,36
1209 25 10	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	21,13
1209 25 90	<i>Lolium perenne</i> L.	30,99
ex 1209 29 80	<i>Lolium</i> χ <i>boucheanum</i> Kunth	21,13
ex 1209 29 80	<i>Phleum Bertolinii</i> (DC)	50,96
1209 26 00	<i>Phleum pratense</i> L.	83,56
ex 1209 29 80	<i>Poa nemoralis</i> L.	38,88
1209 24 00	<i>Poa pratensis</i> L.	38,52
ex 1209 29 10	<i>Poa palustris</i> un <i>Poa trivialis</i> L.	38,88
	4. Pākšaugu dzimta	
ex 1209 29 80	<i>Hedysarum coronarium</i> L.	36,47
ex 1209 29 80	<i>Medicago lupulina</i> L.	31,88
ex 1209 21 00	<i>Medicago saliva</i> L. (ekotipi)	22,10
ex 1209 21 00	<i>Medicago saliva</i> L. (šķirnes)	36,59

		(EUR par 100 kg)
KN kods	Apraksts	Atbalsta apjoms
ex 1209 29 80	<i>Onobrkhis viaifolia Scop.</i>	20,04
ex 0713 10 10	<i>Pisum sativum</i> L. (partim (lauka zirņi)	0
ex 1209 22 80	<i>Trifolium alexandrinum</i> L.	45,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium hybridum</i> L.	45,89
ex 1209 22 80	<i>Trifolium incarnatum</i> L.	45,76
1209 22 10	<i>Trifolium pratense</i> L.	53,49
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L.	75,11
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L. var. <i>giganteum</i>	70,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium resupinatum</i> L.	45,76
ex 0713 50 10	<i>Viaa faba</i> L.(partim) (sīkgraudu pupas)	0
ex 1209 29 10	<i>Viaa saliva</i> L.	30,67
ex 1209 29 10	<i>Viaa villosa</i> Roth.	24,03

(1) Graudu mērīšanu veic pilnīgi noslīpētiem rīsiem, izmantojot šādu metodi:

- (i) no partijas ņem tai raksturīgu paraugu;
- (ii) paraugu sijā, lai paliktu tikai veseli graudi, ieskaitot nenobriedušus graudus;
- (iii) mērīšanu veic divas reizes, katru reizi mērot 100 graudus, un atrod vidējo vērtību;
- (iv) rezultātu izsaka milimetros, kas noapaļoti līdz vienai zīmei aiz komata.

(2) Šķirnes tetrahidrokanabinola saturu nosaka, analizējot paraugu, kuram saglabā pastāvīgo svaru. Tetrahidrokanabinola svaram attiecībā pret parauga svaru atbalsta piešķiršanas nolūkā jābūt ne lielākam kā 0,2 %. Paraugs sastāv no auga augšējās trešdaļas bez kātiem un seklām, kas ņemta no reprezentatīva tādu augu skaita, kas izvēlēti izlases veidā to ziedēšanas perioda beigās.